

การศึกษาผลของเทคนิคการใช้วิดีโอประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
เรณู ดวงมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

420.711

ร 7651

ร.2

การศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

บทคัดย่อ
ของ
เรณู ดวงมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2546

๒ ๕๕๕๕๕๕ ร.3

เรณู ดวงมณี. (2546). การศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ปริญญาโท คศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญศรี พิบูลชล, รองศาสตราจารย์ ดร. สมสร วงษ์น้อย

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (01-320-101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 27 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) ใช้เวลาในการทดลอง 40 คาบๆ ละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t – test for Dependent Samples)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ภายหลังการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอน นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ภายหลังการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอน นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอน นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความรู้สึกที่วิชาภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ และมีความมั่นใจในตนเองในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

A STUDY OF VIDEO TECHNIQUES TO ENHANCE ENGLISH LISTENING AND
SPEAKING ABILITIES OF FIRST - YEAR HIGHER CERTIFICATE
VOCATIONAL STUDENTS AT RAJAMANGALA INSTITUTE
OF TECHNOLOGY SAKONNAKORN CAMPUS

AN ABSTRACT
BY
RENU DUANGMANEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
September 2003

Renu Duangmanee. (2003). *A Study of Video Techniques to Enhance English Listening and Speaking Abilities of First – Year Higher Certificate Vocational Students at Rajamangala Institute of Technology Sakonnakorn Campus*. Master Thesis, M.A (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Chaleosri Pibulchol, Assoc. Prof. Dr. Somson Wongyounoi.

The objective of this experimental research was to investigate the enhancement of first-year higher certificate vocational industrial students' ability in listening and speaking English through the use of video techniques. The samples of this experiment were 27 first-year higher certificate vocational students whose major was Electrical Power. They enrolled in Fundamental English 1 (01-320-103) in the second semester of the 2002 academic year at Rajamangala Institute of technology, Sakonnakorn Campus. The samples were selected using simple random sampling and the one group pretest – posttest design was used in the experiment. The students were taught for forty 50 minute-periods. The instruments used in this experiment included lesson plans, an English listening test, an English speaking test, and a questionnaire on the students' attitudes towards studying English. The data was statistically analyzed by mean, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The findings were as follows:

1. The students' ability in listening to English was significantly enhanced at the .01 level after using video techniques.
2. The students' ability in speaking English was significantly enhanced at the .01 level after using video techniques.
3. The students' attitude towards studying English was significantly increased at the .01 level after using video techniques. The students said they gained more confidence and enjoyed studying English more than they did before.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

ของ
นางสาวเรณู ดวงมณี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๑๖ กันยายน : พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

/.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมสร วังษ์อยู่น้อย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญณี ดิสกะประกาย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และให้กำลังใจตลอดเวลาในการทำการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตะนะ อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา และ คณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายธเนศ วงศ์กาฬสินธุ์ ผู้อำนวยการวิทยาเขตสกลนคร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่สนับสนุนและให้โอกาสในการลาศึกษาต่อ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการดำเนินการทดลอง ขอขอบคุณ นายสุชาติ วรรณขาว หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และ นางรุ่งนภา พลสุวรรณ อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาเขตสกลนคร ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้ความช่วยเหลือในการทดลอง

ขอขอบคุณ คุณกฤตยา สมสัย คุณกัณหา สมสัย และครอบครัว ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จนสำเร็จ และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่คอยให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการทดแทน พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เรณู ดวงมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า.....	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	53
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	55
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	62

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	๖๘
ประวัติย่อผู้วิจัย	145

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เนื้อหารายละเอียดของแผนการสอน.....	41
2	เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนและหลังการทดลอง	50
3	เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนและหลังการทดลอง	50
4	เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนและหลังการทดลอง	51
5	แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 1	126
6	แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 2	127
7	ค่าความยาก (PD) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อสอบ วัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	128
8	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	129
9	แสดงความสอดคล้องของการให้คะแนนการพูดของผู้ให้คะแนน 2 คน	130
10	ค่า t-test ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	131
11	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	132
12	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง	133
13	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง.....	134
14	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการทดลอง	135
15	ค่าเฉลี่ยรายข้อของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	136
16	การแก้ไขแผนการสอนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80.....	138

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญสำหรับนานาชาติในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษยชาติในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาของโลกที่ทุกประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเรียนและการใช้ภาษาได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 19) ได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับอย่างมากมายของภาษาอังกฤษ จึงกำหนดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้

ในส่วนของกรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษเข้าไว้ในหลักสูตรเช่นเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ มุ่งพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2545 : 1)

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนและสถาบันสายวิชาชีพ ยังพบปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาอยู่มาก จากการศึกษาทฤษฎีของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อไปประกอบอาชีพยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี เท่าที่ควร (ทิพย์พร สุวรรณประทีป. 2537 : 2-3) ศรีเงิน แผลสุพรรณ. (2541 : 58) ได้ศึกษาถึงการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความประเภทต่างๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนประเภทข้อความการสนทนาอยู่ในระดับอ่อน ส่วนประเภทข้อความการนำเสนอและประเภทข้อความข่าวอยู่ในระดับอ่อนมาก ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่ผ่านมตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 ถึง 2542 พบว่าระดับความสามารถด้านการฟัง และการพูด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะสายช่างอุตสาหกรรม ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือ ยังไม่ถึงขั้นการสื่อสารได้ กลุ่มผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูสอนและเพื่อนร่วมชั้นด้วยกัน หรือแม้กระทั่งรายงานหน้าชั้นเรียนได้ สาเหตุนั้นอาจเนื่องมาจากผู้เรียนไม่มีความสนใจต่อบทเรียน เพราะมีความคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของตนเองไม่ได้ ผู้สอนจึงต้องพยายามทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เพราะการมีเจตคติที่ดีนั้นเป็นองค์ประกอบเบื้องต้น ที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนผลิตผล (Littlewood. 1984 : 6) กล่าวว่า องค์ประกอบทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective factors) ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษา ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และความสนใจ กุสุมา ลำนุ้ย. (2539 : 78-82) พูดถึงการสร้างแรงจูงใจของ ผู้เรียนว่าในการสร้างแรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นผู้สอนมีบทบาทอย่างยิ่งผู้สอนต้องหมั่นแสวงหาความรู้

รวมทั้งเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาสอนเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในการเรียนการสอน ไม่ยึดติดอยู่กับการสอนแบบเก่าๆ มีการใช้สื่อต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น

วิดิทัศน์นับเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เข้ามามีบทบาทมากในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิดิทัศน์เป็นสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนแล้วช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น (คณินิจ อาจนรงค์. 2533 : 3) ทั้งยังเป็นสื่อรูปภาพและเสียงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ดี (Canning-Wilson. 2002 : unpagged) สการ์เซลลา, แอนเดอร์สัน และ คราเชน (Scarcella, Anderson & Krashen. 1990 : 348) กล่าวว่า พัฒนาการความสามารถด้านการสื่อสารในห้องเรียนภาษานั้น จะพัฒนาขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างรูปแบบหรือลีลา (Style) ของการสื่อสารกันในชีวิตจริง โดยการให้ผู้เรียนได้เห็นการพูดคุยที่เป็นธรรมชาติ การใช้สื่อวิดิทัศน์ เทปบันทึกภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ รวมทั้งการพูดคุยกับเจ้าของภาษานั้น ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับชีวิตจริง (Real world) ได้มากที่สุด สื่อวิดิทัศน์เป็นสื่อการสอนที่ทรงคุณค่าที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการเห็นภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ และได้ยินรูปแบบภาษาของการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Kajomboon. 1994 : 41) ซึ่งการเห็นทั้งภาพควบคู่ไปกับการได้ยินเสียงนั้นจะทำให้ภาษามีชีวิตชีวา และมีความหมายมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการนำโลกภายนอกเข้ามาสู่ห้องเรียน (Giddes & Sturtridge. 1982 : 6) อีกทั้งผู้เรียนยังได้มีโอกาสเรียนรู้ลักษณะการสื่อสาร ท่วงทำนอง ความเร็วช้าในการใช้ภาษา และกลวิธีในการสื่อสาร ของสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพที่เป็นจริง (Candlin. 1983 : 53) วิดิทัศน์สร้างความบันเทิง สร้างบรรยากาศ ความสนุก ความแปลกใหม่ ความเร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต้องการที่จะเรียนมากขึ้น ผู้สอนสามารถใช้ วิดิทัศน์เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้เห็นในจอภาพ วิดิทัศน์จึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางของการมีปฏิสัมพันธ์และการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน (Tomalin. 1986 : 9) การใช้วิดิทัศน์ในการเรียนการสอนให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด ผู้สอนควรใช้เทคนิคการใช้วิดิทัศน์ที่หลากหลาย เพื่อเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมและเกิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกันอย่างแท้จริง

เทคนิคการใช้วิดิทัศน์นำไปสู่การทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และสนุกสนาน แอลลัน (Allan. 1985 : 36-45) กล่าวว่า เทคนิคการใช้วิดิทัศน์แต่ละเทคนิคก่อให้เกิดความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนอย่างแท้จริง เช่น เทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง จะกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้เห็น และแสดงความคิดเห็นของตนในสิ่งที่ได้เห็นให้ผู้อื่นทราบ พร้อมยกเหตุผลประกอบมากมาย เพื่อให้ผู้อื่นเห็นด้วยกับความคิดเห็นของตน ความคิดเห็นของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ดังนั้นจึงเกิดการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมากมายในชั้นเรียนนั้น และเทคนิคการคาดเดา หรือทำนายเหตุการณ์ นั้น ไรซ์ (Rice. 2001) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาในการคาดเดาแล้ว ผลลัพธ์ของการคาดเดานั้นผิด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกขบขันในความสามารถของทักษะการเดาของตน ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการคาดเดาแล้ว ยังได้รับความสนุกสนานในการเรียนการสอนอีกด้วย นอกจากนี้ไรซ์ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าเทคนิคการใช้วิดิทัศน์ประกอบการสอนไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Silent viewing) เทคนิคการเล่นไปหยุดไป (Freeze-frame) เทคนิคการฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound only) เทคนิคการแยกดูเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing) และเทคนิคการดูทั้งภาพและเสียง (Normal viewing) นั้น ต่างเป็นเทคนิคการใช้วิดิทัศน์ที่ส่งเสริมการใช้ทักษะในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด โดยในการดูวิดิทัศน์แต่ละครั้ง ผู้สอนจะต้องมอบหมายงาน (Viewing tasks) ให้ผู้เรียนเพื่อผู้เรียนจะได้ดูวิดิทัศน์อย่างมีจุดมุ่งหมาย จึงจะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำสื่อวิดิทัศน์และเทคนิคการใช้วิดิทัศน์มาประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ

ผลการวิจัยอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ เช่น งานวิจัยของ ประไพ เทียนเงิน (2534 : 70-74) ได้ศึกษาถึงการพัฒนากิจกรรมฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้วีดิทัศน์ ซึ่งได้ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ 6 เทคนิค แยกกันในแต่ละแผนการสอน เรียงลำดับเทคนิคได้ดังนี้ เทคนิคที่ 1 การให้ดูรายการโดยตลอด เทคนิคที่ 2 ให้ดูเนื้อหาเป็นตอนหรือช่วง เทคนิคที่ 3 ให้ดูภาพโดยปิดเสียง เทคนิคที่ 4 ให้ฟังเสียงโดยไม่เห็นภาพ เทคนิคที่ 5 แบ่งกลุ่มพวกฟังเสียงกับพวกดูภาพ และเทคนิคที่ 6 แบ่งกลุ่มพวกฟังเสียงกับดูภาพ สรุปได้ว่า เทคนิคการสอนที่ นักเรียนชอบตามลำดับดังนี้คือ เทคนิคที่ 1, 2, 3, 5, 4 และ 6 และสำหรับผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์และนักเรียนพอใจ สนุกสนานกับการเรียน นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์และวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539 : 47) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษโดยการใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการสอบหลังการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์สูงกว่าสอบก่อนการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์ และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ วีดิทัศน์

จากการศึกษาเกี่ยวกับสื่อวีดิทัศน์ เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนภาษา และผลการพัฒนากิจกรรมฟังและการพูดของงานวิจัยที่ใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการที่จะนำเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ มาใช้เพื่อพัฒนากิจกรรมฟังและการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ให้ดีขึ้น และผลจากการวิจัยครั้งนี้จะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ มาใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านการฟังและการพูดของนักเรียนนักศึกษาในระดับอื่นๆ อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลของเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน ที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้นำเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (01-320-103)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (01-320-103) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - ความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
 - เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง 8 คาบๆ ละ 50 นาที และทดลองสอนจำนวน 32 คาบ รวมเป็น 40 คาบ 10 สัปดาห์

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ตรงตามคำอธิบายรายวิชา (01-320-103) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ของหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตามหัวข้อทางภาษา (Functions) ดังต่อไปนี้

1. Greetings and Introduction
2. Talking about Free-Time Activities and Hobbies
3. Eating Out
4. Describing Places and Giving Directions
5. Describing Past Events
6. Describing Future Events
7. Exchanging Opinions
8. Giving Suggestions

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ด้านการฟังบทสนทนา หรือ เรื่องราวที่เป็นภาษาอังกฤษ วัดได้จากระดับคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อโต้ตอบ กับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วัดได้จากระดับคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. วิดีทัศน์ (Video clips) หมายถึง วิดีทัศน์ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อทางภาษาที่เลือกมาเป็น เนื้อหาในการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจากสื่อวีดิทัศน์ 2 ประเภทคือ

3.1 สื่อวีดิทัศน์ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ (ELT video materials) ได้แก่ Dynamic English 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Follow Me ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช New Interchange ของ Cambridge University Press และ Hello America ของ Grolier Incorporated

3.2 สื่อวีดิทัศน์ประเภทสื่อจริง (Non-ELT video/Authentic video materials) ประเภท ภาพยนตร์ (Films) ที่มีขายทั่วไป

4. เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน หมายถึง การนำสื่อวีดิทัศน์มาใช้เป็นสื่อประกอบการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนต่างๆ ได้แก่

4.1 การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off/Vision on) คือการให้ผู้เรียนได้ดูภาพบนจอ ภาพแต่ปิดเสียงไว้ และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

4.2 การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on/Vision off) คือ การให้ผู้เรียนฟังแต่เสียงแต่ ไม่ได้ดูภาพ และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

4.3 การเล่นไปหยุดไป (Play and pause/Freeze-frame technique) คือ การให้ผู้เรียนดู ภาพเหตุการณ์ช่วงหนึ่งแล้วหยุดภาพ และทำกิจกรรม จากนั้นเล่นภาพเหตุการณ์ต่อ เพื่อให้ผู้เรียนตรวจ คำตอบในกิจกรรมที่ได้ทำ หรือ เก็บข้อมูลต่อไป

4.4 การดูภาพและเสียงไปพร้อมกัน (Sound on/Vision on) คือ การให้ผู้เรียนได้ดูทั้งภาพและ เสียงในเวลาเดียวกัน และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

4.5 การทำนายหรือคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) คือ การให้ผู้เรียนชมวีดิทัศน์ แล้ว ทำนายหรือคาดเดาเหตุการณ์จากสิ่งที่ฟังและได้เห็น เช่น ทำนายเหตุการณ์จากลักษณะของตัวละคร ทำนายว่าตัวละคร จะพูดอะไร พูดอย่างไร และเหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

4.6 การแยกดูเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing/Split viewing) คือ การให้ผู้เรียนแต่ละคู่ดูวีดิทัศน์ต่างช่วงกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟังหรือถามตอบ กัน เพื่อจะได้ข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์

✓ 5. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ตลอดจนการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งทางด้าน บวกและทางด้านลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

5.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความพอใจ ความสนใจ ความภูมิใจ ความต้องการ และความรู้สึก สนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.3 ด้านการแสดงผลพฤติกรรม ได้แก่ การเข้าห้องเรียน การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความหมาย
 - 1.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 ขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารเกี่ยวกับการฟังและการพูด
 - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการฟัง
 - 2.2 เอกสารเกี่ยวกับการพูด
3. เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ
 - 3.1 ความหมายของเจตคติ
 - 3.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 3.3 การเสริมสร้างเจตคติ
 - 3.4 การเขียนข้อความวัดเจตคติ
 - 3.5 การวัดเจตคติ
 - 3.6 เจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
 - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาที่สอง
4. การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา
 - 4.1 ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.2 การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบบทเรียน
 - 4.3 ประเภทของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.4 การเลือกภาพเหตุการณ์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.5 ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์
 - 4.6 เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน
 - 4.7 หลักสำคัญสำหรับผู้สอนในการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน
5. การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
 - 5.1 การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง
 - 5.2 การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการพูด
6. งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน
 - 6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เป็นหนึ่งในวิธีสอนที่สนองนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวได้

1.1 ความหมาย

มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

วอลตัน (Walton. 1995 : 2) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการใช้ภาษาเขียน ภาษาพูด หรือภาษาท่าทางในการส่งข้อมูล ประกอบด้วยคนอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป หากข้อมูลที่ส่งออกไป ผู้รับสารเข้าใจ และมีการตอบสนองแสดงว่าการสื่อสารมีประสิทธิภาพ

สมยศ เม่นแยม (2543 : 26) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศังคมศาสตร์ (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในแต่ละชุมชนอาจมีการใช้ภาษาที่ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

สมถวิล ธนโสภณ และคณะ. (2544 : 132) ได้ให้ความหมายการสอนเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

สรุปได้ว่า การสอนเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรม ผู้เรียนจะได้แสดงความคิด ความรู้สึกและความรู้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีจุดมุ่งหมาย อาจจะใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางก็ได้

1.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมถวิล ธนโสภณ และคณะ. (2544 : 133-134) กล่าวถึง แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

1.2.1 เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์

1.2.2 เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด

1.2.3 ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง

1.2.4 ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด ในตอนท้ายของบทเรียนต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ในบริบทใหม่ ๆ

1.3 ขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสาร

จากแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้เกิดขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนกันทั่วไปในขณะนี้ขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีดังต่อไปนี้ (สมยศ แม่นแยม. 2543 : 23; ละเอียด จุฑานันท์. 2543 : 100-101; สมถวิล ธนโสภณ และคณะ. 2544 : 135-136)

1.3.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

1.3.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled practice / Directed activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก

1.3.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเองโดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำทางเท่านั้น

สรุปได้ว่า การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการนำเสนอ ขั้นการฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้สอนปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนครบทั้ง 3 ขั้นตอนในการเรียนการสอนของบทเรียนหนึ่งๆ ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. เอกสารเกี่ยวกับการฟังและการพูด

เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการฟังควบคู่กับทักษะการพูด จึงจะทำให้จุดมุ่งหมายในการสอนเพื่อการสื่อสารประสบผลสำเร็จ (Byrne. 1979 : 9)

2.1 เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

2.1.1 ความหมายของการฟัง

ริเวอร์ส (Rivers. 1980 : 18) ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่คู่สนทนาพูดออกมาอย่างมีความหมาย แล้วนำมาตีความหรือวิเคราะห์เพื่อสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้ อาจไม่ตรงกับความหมายที่คู่สนทนาพูดออกมาก็ได้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรมของคู่สนทนา ก็จะยิ่งไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

อันเดอร์วูด (Underwood. 1993 : 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง และให้ได้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จ

สูตรรัตน์ พญาพรหม (2543 : 8); ชัยยา เปรมศักดิ์ (2543 : 13); สุรพันธ์ กุศลสง (2543 : 9) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการในการทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยินเพื่อให้เกิดความหมาย ผู้ฟังต้องมีความตั้งใจและสนใจต่อการฟังแต่ละครั้งเพื่อประสิทธิภาพของการฟังที่ดี และในการฟังเพื่อให้เข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษา และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกัน

จากความหมายของการฟังดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การฟังเป็นการรับเอาข้อมูลที่เป็นเสียงจากผู้พูดมาตีความหรือวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ความหมายเดียวกันกับผู้พูด การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ มีความรู้ทางภาษา และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังอยู่บ้าง

2.1.2 การพัฒนาการฟัง

ทักษะในการสื่อสารที่คนเราใช้และจำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการรับรู้ทางภาษา ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลสำหรับกระบวนการพูด การอ่าน และการเขียนต่อไปได้ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

จอห์นสัน และ มอร์โร (Johnson & Morrow. 1981 : 81) กล่าวว่า การฟังภาษาต่างประเทศจะพัฒนาได้ต้องใช้เวลานาน และต้องได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องตามขั้นตอน นอกจากนี้ความเร็วในการฝึกฟังควรเป็นความเร็วปกติเพราะจะได้ชินกับการฟังในสถานการณ์จริง

รอส (Rosl. 1991 : 3-8) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการฟังว่า ผู้ฟังต้องมีทักษะความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่างๆ ได้ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

ทักษะทั้ง 3 ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันโดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการฟังต่อไป

และในส่วนของการพัฒนาความสามารถในการฟังรอสได้อธิบายว่า มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์ (Face to face interaction)
2. เน้นให้รู้ความหมาย เรียนรู้เนื้อหาสำคัญใหม่ๆ ของเนื้อหานั้นๆ (Focus on meaning and learn new important content)
3. ให้ทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจได้ (Work on comprehension activities)
4. เน้นความถูกต้องของเสียงและรูปแบบของคำ (Attention to accuracy and an analysis of form)

นอกจากนี้ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้สอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการฟังได้ โดยการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังนี้

1. คุยกับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
3. แนะนำผู้เรียนให้รู้จักฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น เช่น จากวิทยุทัศน์ และวิทยุเทป เป็นต้น
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษนอกจากในชั่วโมงเรียนด้วยตนเอง

สำหรับในชั้นเรียน ผู้สอนควรปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังนี้

1. จัดกิจกรรมการฟังโดยให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการฟัง และให้ผู้เรียนรู้ผลการฟังว่าตนทำได้ดีเพียงใดในแต่ละกิจกรรม โดยการเฉลยคำตอบและให้ผู้เรียนแก้ไขคำตอบที่ผิดด้วยตนเอง
 2. เน้นการฟังเพื่อการสอนมากกว่าการสอบ และยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียนที่ได้จากการฟังมากกว่าการคำนึงถึงเพียงคำตอบที่ถูกต้อง
 3. นำสื่อต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษา เช่น สื่อวิทยุทัศน์ และวิทยุเทป เป็นต้น
- สรุปได้ว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาการฟังของผู้เรียน ผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมการฟังและสื่อการสอนตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อการพัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3 กิจกรรมการสอนฟัง

การเลือกใช้กิจกรรมในการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอแนะกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง ได้แก่

ฟินอคเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro & Brumfit, 1983 : 138-139) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งจากครู เช่น ฟังการถามคำถาม การบอกแนวทางในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนร่วมห้องถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่างๆ
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถาต่างๆ
5. ให้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้สำหรับการสอนภาษา
6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษา หรือการประชุมต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

สมยศ เม่นแย้ม (2543 : 64) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนฟัง ดังนี้

1. ฟังและทำตาม (Follow the direction)
2. ฟังและพูดตาม (Listen and repeat)
3. ฟังและตอบคำถาม (Listen and answer)

4. ฟังแล้ววาดภาพ (Listen and draw)
5. ฟังและเขียน (Listen and write)
6. ฟังแล้วร้องเพลง (Listen and sing a song)
7. ฟังแล้วเดาความหมายจากเสียง หรือทายเหตุการณ์ (Listen and guess)

สรุปได้ว่า กิจกรรมการฟังมีหลายกิจกรรมด้วยกัน ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการฟังที่หลากหลายเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังบ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในทักษะการฟังและส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะอื่นๆ อีกต่อไป

2.2 เอกสารเกี่ยวกับการพูด

การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอีกทักษะหนึ่ง ผู้สอนควรให้ความสำคัญและให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อการพัฒนาการพูดให้ดียิ่งขึ้นต่อไป และเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 ความหมายของการพูด

แวลเลท (Valette. 1977 : 120) กล่าวว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูด และออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เน้นหน้าที่และความหมายของคำพูดด้วย การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และถ้าจะให้ดีขึ้น การพูดยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย การพูดที่ดีนั้นควรมีลักษณะท่าทางประกอบซึ่งมีความสำคัญพอๆ กับการรู้เกี่ยวกับภาษา

พอลสตัน และโฮวาร์ด (Paulston & Howard. 1978 : 56-57) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้เป็นเพียงการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมนั้นด้วย คือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้ การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่มีใช้คำพูดด้วย ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 167) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึก ให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

สรุปได้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกของผู้พูดออกมาโดยใช้ถ้อยคำนำเสียง และท่าทาง หรือพฤติกรรมที่มีใช้คำพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร และให้ผู้ฟังเข้าใจ

2.2.2 การพัฒนาการพูด

การพัฒนาการพูดเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนต้องมีขั้นตอนการสอนที่เอื้อต่อผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการพูด ซึ่งผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ช่วยสนับสนุน และแก้ไขข้อบกพร่องเท่านั้น (ชัยยา เปรมภักดิ์. 2543 : 19)

สกอตต์ (Scott. 1981 : 70) ได้เสนอขั้นตอนการสอนพูด ดังนี้

1. ชื่นบอวกฎวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่กำลังจะได้เรียน
2. ชื่นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูกพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนหลายๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

นอกจากนี้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 21-23) กล่าวว่า ยังมีสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ดังนี้

1. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมาย และกฎไวยากรณ์ของภาษา และสามารถนำสิ่งที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริง
2. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น ควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ และควรเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริงๆ ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถชี้ให้เห็นกฎของการพูดได้ คือ รู้ว่าบทสนทนาใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร
3. บรรยากาศในการสอนทักษะฟัง-พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจ และไม่กระตือรือร้นที่จะพูด
4. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจทฤษฎีที่จะพูดให้ผู้อื่นสนใจ คือ รู้จักการเริ่มต้นการสนทนา การใช้เวลาคิดในระหว่างการสนทนา การจบการสนทนา และการรู้จังหวะที่จะหยุดพูด เพื่อฟังผู้อื่นพูด เป็นต้น สรุปได้ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการพูดของผู้เรียนโดยจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการพูด เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2.2.3 กิจกรรมการสอนพูด

ฟินอคชีโร และบรัมฟิต (Finocchiaro & Brumfit. 1983 : 141) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังต่อไปนี้

1. ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมทางภาษา
9. ให้ได้วาทะ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

ซึ่งสมยศ เม่นแย้ม (2543 : 64) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนพูด ดังนี้

1. การตอบคำถาม (Answering the question)
2. การแนะนำตนเอง หรือแนะนำคนอื่น (Introducing yourself or introducing someone)
3. การสัมภาษณ์ (Interviewing someone)
4. การเล่าเรื่อง (Story telling)
5. การอภิปรายปัญหา (Discussing)

6. การโต้แย้ง-โต้ว่าที่ (Debating)

7. การแสดงบทบาทสมมติ (Role play)

8. การเล่นเกม (Play)

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนพูดมีหลากหลาย ผู้สอนควรพิจารณาเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและบทเรียน การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการพูดที่หลากหลาย จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนให้ความสนใจและร่วมมือในการทำกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดมากยิ่งขึ้น

3. เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เจตคติเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสนใจ เนื่องจากเจตคติเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความประสบความสำเร็จมากน้อยในการเรียนของผู้เรียน

คำว่า เจตคติ หรือ Attitude อาจเรียกได้หลายชื่อ เช่น ทศนคติ เจตณคติและท่าทีความรู้สึกรเป็นต้น ซึ่งมีความหมาย ดังจะกล่าวต่อไปนี้

3.1 ความหมายของเจตคติ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ คำว่า เจตคติ ไว้ดังนี้

ฮอร์นบี (Hornby. 1974 : 50) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่า เป็นท่าที หรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก (Feeling) ความคิด (Thinking) และพฤติกรรม (Behaving)

เบรอน (Baron. 1980 : 642) กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นความรู้สึก ความเชื่อและพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น สิ่งของ คน เรื่องราว หรือกลุ่มต่างๆ ในทางบวกหรือทางลบ

ดาร์เลย์ (Darley. 1991 : 611) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นการแสดงออกที่โต้ตอบตรงแล้วต่อเหตุการณ์สิ่งต่างๆ คน หรือเรื่องราว ว่าพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

ศักดิ์ สุนทรเสนี (2531 : 2) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความโน้มเอียง การมีอคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกหรือทางลบตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

กิตดา ปรัตถจริยา (2540 : 76) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งในด้านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยชอบหรือไม่ชอบ เจตคติสามารถสร้างให้เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น ในการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน

ชัยยา เปรมศักดิ์ (2543 : 45) ให้ความหมายของทัศน ว่าเป็นความรู้สึก ความเชื่อและการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อ คน สิ่งต่างๆ ความคิด เหตุการณ์ และกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งอาจได้มาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ แล้วไตร่ตรองว่าพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น สิ่งของ บุคคล เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางบวกหรือลบ ทั้งนี้การแสดงออกของเจตคติสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งเจตคติสามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้

3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

คาร์สัน (Carlson. 1990 : 428) กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติโดยแบ่งออกได้ 3 ประการดังนี้

3.2.1 องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด และ ความเชื่อที่มีต่อสิ่งเร้า

3.2.2 องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง อารมณ์ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า อาทิเช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รักเกลียดกลัว เป็นต้น

3.2.3 องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ได้แก่ ความพร้อม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการแสดงพฤติกรรมหรือทำทางอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ประการของเจตคติมีความสัมพันธ์กัน เพราะความรู้สึกและอารมณ์ย่อมทำให้เกิดความคิด และแสดงพฤติกรรมทำทางต่อสิ่งเร้านั้นๆ ในอีกด้านหนึ่ง ความคิดก็ทำให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ และส่งผลถึงการแสดงพฤติกรรมทำทางต่อสิ่งเร้าต่างๆ เช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามประการนี้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

3.3 การเสริมสร้างเจตคติ

การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการให้เกิดแก่ผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนค่อยดีขึ้นเรื่อยๆ (Allport. 1985 : 418) ทั้งนี้การสร้างและเปลี่ยนแปลงเจตคติในด้านการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้

3.3.1 สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

3.3.1.1 จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และสนุกสนาน

3.3.1.2 ผู้สอนเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัยด้านการเรียนรู้และสังคม

3.3.2 การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน

3.3.2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมแก่ผู้เรียน ซึ่งให้ผู้เรียนเห็นแนวโน้มที่จะได้รับตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ผู้เรียนทำคุณประโยชน์ต่อตนเอง

3.3.2.2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการถูกลงโทษ

3.3.2.3 พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่น การสอนหัวข้อบางอย่าง ผู้สอนแบ่งให้ผู้เรียนทดลองค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจต่อบทเรียนนั้นๆ ทำให้เจตคติที่ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และกลายเป็นเจตคติที่ดีได้ในที่สุด (กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. 2528 : 233)

สรุปได้ว่า ผู้สอนมีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างเจตคติที่ดีและเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ไม่ดีของผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน การเสริมสร้างเจตคติที่ดีควรกระทำด้วยความระมัดระวัง รอบคอบและควรเป็นไปด้วยความสมัครใจ มิใช่การบังคับ หรือวางเงื่อนไข เพราะอาจทำให้ไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้

3.4 การเขียนข้อความวัดเจตคติ

มาตราวัดเจตคติ (Attitude Scale) ประกอบด้วย ข้อคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้าให้บุคคล แสดงความเห็น ความรู้สึกออกมา การวัดเจตคติจะได้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้ถาม การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาโดยยึดหลักดังต่อไปนี้

3.4.1 ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน

3.4.2 หลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น เพราะจะกลายเป็นการตอบสนองตามความเป็นจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึก หรือความคิดเห็นของบุคคล

3.4.3 ข้อความที่ได้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทาง และระดับความรู้สึกของบุคคลได้

3.4.4 ข้อความนั้นต้องเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาวกวน หรือคลุมเครือ

3.4.5 ข้อความหนึ่งๆ ควรถามความเห็นเพียงอย่างเดียว เพราะถ้ามีหลายความคิดเห็นในข้อความเดียวกันจะกลายเป็นข้อความ กำกวม ยุ่งยากต่อการเสนอความคิดเห็น เช่น ข้อความที่ว่า “การสอนแบบบรรยายทำให้น่าเบื่อเสียเวลามากได้ผลการเรียนไม่ดี” ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลายข้อความ เช่น

3.4.5.1 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อ

3.4.5.2 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3.4.6 ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลางๆ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่เพียงเล็กน้อย เป็นต้น

3.4.7 หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือข้อความที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่พิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา (ไพศาล หวังพาณิชย์, 256 : 148-149)

สรุปได้ว่า ข้อคำถามที่ใช้วัดเจตคติของบุคคลจะต้องมีคุณภาพ คือ เป็นข้อความที่มีข้อความชัดเจน ใช้ภาษาไม่คลุมเครือ ถามความคิดเห็นอย่างเดียวในแต่ละข้อ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้ และเป็นข้อความที่ไม่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา เมื่อได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพแล้ว จึงนำไปวัดเจตคติของบุคคลต่อไป

3.5 การวัดเจตคติ

ไอเคน (Aiken, 1991 : 304-308) และ อุทมพร จามรมาน (2537 : 55-57) อธิบายวิธีการวัดเจตคติไว้ดังนี้

การวัดเจตคติเป็นการวัดบางสิ่งบางอย่างซึ่งอยู่ภายในใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อาจวัดโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลโดยตรง หรืออาจใช้วิธีการวัดที่สร้างขึ้นเรียกว่า มาตราวัดเจตคติ (Attitude Scale) ประกอบด้วยข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ วิธีที่นิยมใช้ ได้แก่

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone's method of equal – appearing intervals)
2. วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method of summated ration)
3. วิธีของกัทท์แมน (Guttman's scalogram)
4. วิธีของออสกู๊ด (Osgood's semantic differential)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีของลิเคิร์ต ซึ่งเป็นการวัดเจตคติโดยใช้วิธีมาตรฐานประมาณค่า (Summated rating) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้ชัดเจน เช่น จะวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรถามเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องใดบ้าง
3. ทำการสร้างข้อความวัดเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่างๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20-30 ข้อความและให้มีจำนวนข้อความกล่าวถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาในทางที่ดี (Positive) และในทางที่ไม่ดี (Negative) จำนวนมากพอต่อการนำไปวิเคราะห์คุณภาพ แล้วเลือตามที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยสร้างข้อความเองแล้วนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นตรวจสอบ
5. ทำการทดลองขั้นต้นก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตรวัดเจตคติ

ข้อความที่บรรจุในมาตรวัดเจตคติประกอบด้วยข้อความในทางบวกและข้อความในทางลบต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งการกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละช่วงของข้อความหนึ่งๆ ใช้วิธี "Arbitrary weighting method" วิธีนี้คือ จัดความรู้สึกเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อข้อความออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

ข้อความที่แสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่แสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

3.6 เจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ไคลน (Klein. 1990 : 37 - 38) อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้น มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

เวนเดน (Wenden. 1991 : 52 - 53) อธิบายว่าเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้นจะทำให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษา

แครชเชน (Krashen. 1995 : 37 - 38) อธิบายว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการรับรูภาษาที่สองอย่างมาก

สรุปได้ว่า การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้น จะทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์คุณค่าของภาษา ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษา ซึ่งทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาในที่สุด

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาที่สอง

3.7.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุด (2534) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3 และ 6 ภายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เจตคติการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ และเจตคติต่อการเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิจิตรา นรสิงห์ (2540) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านด้วยวิธี KWL- Plus กับคู่มือครูผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านด้วยวิธี KWL – Plus สูงกว่า การอ่านด้วยวิธีของคู่มือครู

วัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธิรังสียุบล จังหวัดฉะเชิงเทรา และได้ศึกษาเรื่องของเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์ควบคู่ไปด้วยกัน ผลปรากฏว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์

3.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 20) ได้ทำการวิจัยพบว่า เจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเจตคติทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีเจตคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอน หรือ สื่อการสอนแบบต่างๆ มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย เนื่องจากผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน ในการทดลองครั้งนี้ด้วย

4. การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา (Using video material in language teaching)

4.1 ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากขึ้นในปัจจุบัน สื่อการสอนหลากหลายชนิดถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารบรรลุเป้าหมาย และวีดิทัศน์ก็เป็นหนึ่งในบรรดาสื่อการสอนที่ถูกจัดว่าเป็นสื่อการสอนที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การนำวีดิทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจึงเป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้เพราะวีดิทัศน์สามารถนำเสนอการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้แก่ผู้เรียนได้ ผู้เรียนสามารถรับชมภาพ และได้ยินเสียงในขณะเดียวกัน การใช้

ภาษาจะอยู่ในบริบทการใช้ภาษา (Context) และนอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบด้านการสื่อสารอื่นๆที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จากภาพที่ปรากฏ เช่น ภาพบุคคลที่ปรากฏบนจอจะช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงอายุ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เห็นลักษณะการแต่งกาย สถานภาพทางสังคม สังเกตได้ถึงอารมณ์ และความรู้สึกของบุคคลนั้นๆได้จากการแสดงออกทางสีหน้า (Facial expression) ท่าทาง (Gesture) รวมทั้งการใช้ภาษากาย (Body language) ด้วย (อัจฉรา สัมพันธ์. 2538 : 66-69) เกดเดส และ สเตอร์ทริดจ์ (Geddes & Sturtridge. 1982 : 6) ได้ให้ความเห็นว่า วิดีทัศน์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำภาพที่เคลื่อนไหวเข้าประกอบกับเสียงซึ่งทำให้ภาษามีชีวิตชีวา และมีความหมายมากขึ้น ทั้งยังช่วยนำชีวิตจริง (Real world) เข้ามาสู่ห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่ง สการ์เซลลา, แอนเดอร์สัน และ คราซเชน (Scarcella, Anderson & Krashen. 1990 : 348) กล่าวไว้ในเรื่องของการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารในห้องเรียนภาษานั้นว่า จะพัฒนาขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างรูปแบบหรือลีลา (Style) ของการสื่อสารกันในชีวิตจริง โดยการให้ผู้เรียนได้เห็นการพูดคุยที่เป็นธรรมชาติ การใช้สื่อวีดิทัศน์ เทปบันทึกภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ รวมทั้งการพูดคุยกับเจ้าของภาษานั้น ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับชีวิตจริง (Real world) ได้มากที่สุด โทมอลิน (Tomalin. 1986 : 9) ได้มีความเห็นเพิ่มเติมอีกว่า วิดีทัศน์เป็นเทคโนโลยีทันสมัยที่เหมาะสมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะนำโลกภายนอกเข้ามาไว้ในห้องเรียน ครูสามารถใช้ประโยชน์อันหลากหลายของวีดิทัศน์กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้เห็นบนจอภาพ สื่อวีดิทัศน์จึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางของการมีปฏิสัมพันธ์กัน (Focus of Interaction) และเป็นสิ่งเร้าที่ดีเยี่ยม (Excellent stimulus) สำหรับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน และที่สำคัญที่สุดก็คือ การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการสอนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน แม้ว่าอาจจะมีข้อจำกัดทางภาษาทำให้ไม่อาจเข้าใจภาษาได้ทั้งหมดแต่วีดิทัศน์จะจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะดู ตั้งคำถาม ติดตาม และเสนอแนะความคิดเห็น ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ (Lonergan. 1984 : 4-5) สื่อวีดิทัศน์ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนภาษานั้นหลากหลายไม่น่าเบื่อ จึงเป็นการช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน (McGovern. 1983 : 59) ซึ่งแอลัน (Allan. 1985 : 48-49) ก็มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า นอกจากสื่อวีดิทัศน์จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ และยังช่วยให้ฟังภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมากขึ้นอีกด้วย เพราะได้เห็นรูปประกอบกับเสียงที่ได้ยินแล้วนั้น สื่อวีดิทัศน์ยังนำความหลากหลายมาสู่ห้องเรียน ทั้งความหลากหลายทางด้านสื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการรวมความหลากหลาย ความน่าสนใจ และความบันเทิงที่มีในสื่อวีดิทัศน์นั้นเป็นการเพิ่มแรงจูงใจ และความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้สื่อวีดิทัศน์ยังช่วยให้ผู้เรียนเห็น และเข้าใจถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทำให้ทราบถึงความเป็นอยู่ ค่านิยม ประเพณี การแต่งกาย อาหาร และลักษณะวิธีการการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน (Stempleski. 1992 : 9)

จากคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญข้างต้นสรุปได้ว่าสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณค่าเป็นอย่างมากในการนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะสื่อวีดิทัศน์มีคุณสมบัติมากมายที่ทำให้ผู้เรียน :

1. ได้มีโอกาสเห็นตัวอย่างของการใช้ภาษาในชีวิตจริงตามสถานการณ์ต่างๆที่เหมาะสม ทั้งเป็นการสื่อสารที่ใช้ภาษา และไม่ใช้ภาษา (Verbal and non-verbal language)
2. ได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
3. เกิดความรู้สึกสนใจ กระตือรือร้น สนุกสนานเพลิดเพลิน และมีแรงจูงใจที่จะฝึกและพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ผลดี

4. ได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนภาษาที่หลากหลายและไม่น่าเบื่อ
5. ได้มีโอกาสใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.2 การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบบทเรียน

สื่อวีดิทัศน์สามารถนำมาใช้ประกอบบทเรียนได้ในหลายวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ มีผู้เชี่ยวชาญการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบบทเรียนดังต่อไปนี้

- ใช้นำเสนอตัวภาษาในบริบท และสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น กล่าวคือ สามารถเข้าใจความหมาย วิธีใช้ และได้ฝึกทักษะการฟังและพูดอีกด้วย
- ใช้แสดงตัวอย่างของการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง
- ใช้เป็นแหล่งข้อมูล (Source of information) และเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) สำหรับทำกิจกรรมทางภาษา หรือการสื่อสารต่างๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียน การแสดงบทบาทสมมติ การทำกิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem solving) และ เกม เป็นต้น
- ใช้เป็นแหล่งในการนำเสนอข้อมูลในด้านวัฒนธรรมสังคม (Social – cultural background) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักและคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม หรือวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น
- ใช้ฝึกทักษะและยุทธวิธีการทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังและเห็น (Comprehension skills and strategies) (D. Willis. 1983 : 24-26; J. Willis. 1983 : 45)

สเตมเพลสกี และ โทมอลิน (Stempleski & Tornalin. 1990 : 6-7) กล่าวว่าสื่อวีดิทัศน์สามารถนำมาใช้ประกอบบทเรียนได้หลายจุดประสงค์ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในระหว่างการชมวีดิทัศน์ (Active viewing)
2. นำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์ใหม่ (Vocabulary and grammar development) หรือ ทบทวนคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ได้เรียนมาก่อนแล้ว (Vocabulary and grammar review)
3. ฝึกและทำกิจกรรมในการออกเสียง (Pronunciation) ทำนองเสียงภาษา (Intonation)
4. ฝึกทักษะการฟังและการพูด เช่น การทำกิจกรรมการดูเพื่อความเข้าใจ (Viewing comprehension) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening comprehension) การเล่าเรื่อง (Oral composition) หรืออภิปรายจากการชมวีดิทัศน์ (Discussion) เป็นต้น
5. ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เช่น การทำกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) การจดบันทึก (Note - taking) และการเขียนหรือสรุปบทความจากสื่อวีดิทัศน์ (Written composition) เป็นต้น
6. นำเสนอวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Cultural awareness) และเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของตนเอง (Cross - cultural comparison)

7. ทดสอบทักษะต่างๆ (Testing) ทั้งทักษะหลัก (Macro skills) และทักษะย่อย (Micro skills)

สรุปว่า ผู้สอนสามารถใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมทางภาษาในห้องเรียนได้หลายจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ใช้นำเสนอ (Presentation) และฝึก (Practice) ตัวภาษาไม่ว่าจะเป็นศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) หรือหน้าที่ของภาษา (Function) ในสถานการณ์ หรือบริบทต่างๆ ที่หลากหลาย

ใช้บทวน (Review) ศัพท์ ไวยากรณ์ และหน้าที่ของภาษา ที่ผู้สอนได้นำเสนอมาก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อให้เกิดความแม่นยำมากขึ้น

3. ใช้เป็นสื่อและสิ่งเร้าให้เกิดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่างๆ (Communicative activities) ได้แก่ กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap activities) การอภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ (Free discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นต้น

4. ใช้ฝึกทักษะทางภาษา ทั้งที่เป็นทักษะหลัก (Macro skills) ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ และย่อย (Micro skills) ได้แก่ ทักษะการทำนาย (Predicting) การทำความเข้าใจให้ตรงกัน (Negotiating meaning) หรือทักษะการทำความเข้าใจ (Comprehension skills) และยุทธวิธีในการสื่อสาร (Communicative strategies)

5. ใช้นำเสนอวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเข้าถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้ทราบถึงรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสภาพสังคม และวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารที่ใช้ภาษา (Verbal language) และที่ไม่ใช้ภาษา (Non-verbal language) และได้เปรียบเทียบ วัฒนธรรมกับของผู้เรียนเอง (Cross-cultural comparison)

6. ใช้ทดสอบ (Testing) ทั้งการทดสอบทักษะหลัก (Macro skills) และทักษะย่อย (Micro skills) เพื่อวัดความก้าวหน้าทางการเรียนรู้

4.3 ประเภทของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สื่อวีดิทัศน์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือ (Allan. 1985 : 19-22)

4.3.1 สื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษา (ELT video materials) ซึ่งแบ่งย่อยได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

4.3.1.1 สื่อวีดิทัศน์ที่มีผู้สอนในตัวสื่อโดยตรง (Direct teaching video) อาทิเช่น Follow Me, Dynamic English เป็นต้น สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้นิยมใช้สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา หรือผู้เรียนระดับต้น เนื้อหาจะเป็นการนำเสนอตัวอย่างของการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในจอภาพจะปรากฏผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการในขณะเดียวกัน ผู้เรียนมีหน้าที่ชมวีดิทัศน์และปฏิบัติตามคำสั่งที่ปรากฏบนจอหรือจากผู้สอน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนในห้องเรียนจะลดบทบาทลง เพราะผู้สอนเองสามารถเลือกภาพเหตุการณ์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน และความต้องการของทั้งผู้สอนและผู้เรียนมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนโดยเฉพาะก็ได้และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ

4.3.1.2 สื่อวีดิทัศน์ที่เป็นแหล่งข้อมูล (Resource video) อาทิเช่น Video English เป็นต้น สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้ใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับชั้น ขึ้นอยู่ระดับความยากของภาพเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย เนื้อหาจะเป็นการนำเสนอตัวอย่างของการใช้ภาษาในแต่ละบริบทที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดโดยไม่มีผู้สอนปรากฏในวีดิทัศน์ ภาพเหตุการณ์แต่ละภาพจะไม่มี ความต่อเนื่องกัน ดังนั้นจึงสะดวกต่อผู้สอนในการเลือกภาพเหตุการณ์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา (Tomalin. 1986 : 17-19)

4.3.1.3 สื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นเอง (Self-made video / In-house material) สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้จะเป็นการร่วมมือกันผลิตขึ้นระหว่างผู้สอน และผู้เรียน หรือผู้เรียน และผู้เรียน ในขณะทำกิจกรรมทางภาษากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ต้องใช้ภาษาจริง (Real English) และให้เหมือนอยู่ในสถานการณ์ของโลก

แห่งความจริง (Real world) เช่น การทำกิจกรรมเกมทางภาษา (Language game activities) กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play activities) หรือกิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation activities) เป็นต้น (J. Willis. 1983 : 49; Loneragan. 1984 : 7)

กล่าวโดยสรุปคือ เนื้อหาของสื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษานี้ จะเป็นการนำเสนอตัวอย่างของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์หรือบริบทต่างๆที่เหมาะสม และนำเสนอเรื่องราวในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษา ผู้สอนจึงนิยมใช้สื่อประเภทนี้เพื่อนำเสนอตัวภาษา การใช้ภาษา และวัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่

4.3.2 สื่อวีดิทัศน์ที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษา (Non-ELT video materials / Authentic video) ซึ่งแบ่งย่อยได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

4.3.2.1 สื่อวีดิทัศน์ที่มีขายตามท้องตลาด (Commercially – produced video) ได้แก่ ภาพยนตร์ (Films) สารคดี (Documentaries)

4.3.2.2 สื่อวีดิทัศน์ที่ผู้สอนบันทึกมาจากรายการทางโทรทัศน์ (Off-air recordings / Off-air materials) ได้แก่ ภาพยนตร์ (Films) ละครชีวิตประเภท 'น้ำเน่า' (Soap-opera serial stories) ละครตลกขบขัน ('Sitcom' comedy series) การ์ตูน (Cartoons or comics) สารคดี (Documentaries) โฆษณา (Advertisements) ข่าว (News) และรายงานอากาศ (Weather forecast)

สื่อวีดิทัศน์ที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษานี้ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่นับได้ว่าเป็นสื่อจริง (Authentic materials) เพราะมีตัวอย่างของการใช้ภาษาในการสื่อสารกันในชีวิตจริงอย่างเป็นธรรมชาติ (Natural, spontaneous use of the language) ผลิตขึ้นมาสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา (Audiences of native speakers) หากผู้สอนสามารถนำสื่อประเภทนี้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษานอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้ว ผู้เรียนยังได้ประสบการณ์จริงเกี่ยวกับภาษาด้วย (Allan. 1995 : 30) และเนื่องจากภาษาที่ตัวละครพูดจะมีอัตราความเร็วปกติ ลักษณะการสื่อสารทุกอย่างจะเป็นธรรมชาติ จึงเป็นการค่อนข้างยากสำหรับผู้สอนที่จะใช้สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้เพื่อนำเสนอตัวภาษาเพราะต้องพยายามจับคำพูดให้ได้ทุกตัวอักษร ฉะนั้นสื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้จึงเหมาะสำหรับใช้เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษารวมทั้งเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียนมากกว่า

4.4 การเลือกภาพเหตุการณ์ (Video sequence) มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การที่ผู้สอนจะเลือกภาพเหตุการณ์ช่วงใดช่วงหนึ่งของวีดิทัศน์มาใช้ในการสอนภาษานั้น ผู้สอนต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการใช้วีดิทัศน์ว่าจะใช้ในกรณีไหนระหว่าง นำมาใช้ในการนำเสนอตัวภาษา (Presenting the language) หรือ นำมาใช้เป็นสิ่งที่เร้า (Stimulus) ให้ผู้เรียนใช้ภาษา

ถ้าจะนำมาใช้ในการนำเสนอตัวภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องได้ยินตัวอย่างของการใช้ภาษาในสถานการณ์หรือบริบทต่างๆที่เหมาะสมนั้น การเลือกวีดิทัศน์มาใช้ก็จะต้องคำนึงว่าสื่อวีดิทัศน์นั้นสามารถเป็นที่เข้าใจได้หรือไม่ (Comprehensibility) (Arcario. 1992 : 113-117) ซึ่งจะพิจารณาได้จากองค์ประกอบเหล่านี้

1. ภาพช่วยให้เข้าใจคำพูดและเนื้อหาเพียงใด (Degree of visual support) ไม่ว่าจะเป็นให้กับผู้เรียนในระดับต้นๆ หรือระดับสูงขึ้นไป ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่ภาพมีส่วนให้เข้าใจคำพูดได้มาก เพื่อผู้เรียนจะได้เข้าใจเรื่องราวและเข้าใจภาษาได้มากขึ้น เช่น ภาพการแสดงสีหน้า และสถานที่ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพอคาดเดาได้ว่าคู่สนทนานั้นกำลังสื่อสารในสถานการณ์ใด ผู้สอนสามารถทดสอบก่อน

เลือกได้โดยการดูภาพเหตุการณ์นั้นโดยไม่ฟังเสียง เพื่อดูว่าสามารถเดาเหตุการณ์ และทำนายภาษาได้มากน้อยเพียงใด

2. ความคมชัดของภาพและเสียง (Clarity of picture and sound) ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีคุณภาพของภาพและเสียงดี ภาพเหตุการณ์ที่มีเสียงดนตรีประกอบ หรือเสียงประกอบอื่นๆ อาจไม่เหมาะในการใช้นำเสนอตัวภาษา เนื่องจากผู้เรียนจะได้ยินตัวภาษาไม่ชัดเจน การเลือกภาพเหตุการณ์ที่ไม่มีคุณภาพทั้งทางด้านเสียงและภาพมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น จะทำให้ผู้เรียนขาดความอดทนในการสนใจและเอาใจใส่ต่อบทเรียนนั้นๆ ได้

3. ความหนาแน่นของภาษา (Density of language) ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีบทพูดไม่มากจนเกินไป ตัวละครควรมีการหยุดพูดบ้าง และมีช่วงที่มีแต่การแสดง (Action) โดยไม่มีคำพูด (Dialogue) ภาพเหตุการณ์ที่มีความยาวประมาณ 5 นาที ควรมีบทพูดประมาณ 4-5 บรรทัด เท่านั้น ถ้าผู้สอนเลือกภาพเหตุการณ์ที่ตัวละครพูดต่อเนื่องกันไปโดยไม่หยุดจังหวะ ก็จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจยาก การเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีความหนาแน่นของภาษาไม่มากนักจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาได้โดยไม่ยากเกินไป และทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถทำความเข้าใจกับภาพเหตุการณ์ที่มีความหนาแน่นของภาษาเพิ่มมากขึ้นได้

4. การพูดของตัวละคร (Speech delivery) ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่ตัวละครพูดชัดเจน ไม่เร็วเกินไป สำเนียงฟังง่าย และไม่เป็นสำเนียงท้องถิ่นมากเกินไป เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวภาษาได้ง่าย ไม่ควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่ตัวละครพูดเสียงอยู่ในลำคอ หรือพูดฟังไม่ชัดเจน ไม่ว่าจะใช้สอนผู้เรียนในระดับใดๆ ก็ตาม

5. เนื้อหาทางภาษา (Language content) ในการเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีเนื้อหาเพื่อนำเสนอตัวภาษานั้น ผู้สอนต้องพิจารณาถึง โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structures) หน้าที่ของภาษาหรือภาษาในสถานการณ์ต่างๆ (Language function) หรือสำนวนภาษาที่ใช้ในการสนทนาทั่วไปต่างๆ ของเนื้อหานั้นๆ (Colloquial expressions)

6. ระดับของภาษา (Language level) ผู้สอนควรพิจารณาเลือกภาพเหตุการณ์ที่ระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนอาจเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีระดับความยากให้กับผู้เรียนระดับต้นได้ ถ้าออกแบบงานหรือกิจกรรมที่ง่ายให้ผู้เรียนทำ หรือแบ่งภาพเหตุการณ์ออกเป็นตอนสั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นก็ได้ (Stempleski & Tomalin. 1990 : 9)

การเลือกภาพเหตุการณ์เพื่อนำไปใช้ในการนำเสนอตัวภาษา จะต้องพิจารณาองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นเป็นสำคัญ แต่ถ้าจะนำไปใช้เป็นสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารองค์ประกอบดังกล่าวอาจไม่สำคัญมากเท่าใดนัก

ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ผู้สอนควรพิจารณาในการเลือกภาพเหตุการณ์ไปสอน ไม่ว่าจะเป็นนำไปใช้ในการนำเสนอตัวภาษาหรือใช้เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาก็ตาม องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ (Arcario. 1992 : 117-120)

1. ความน่าสนใจ (Interest) โดยทั่วไปผู้เรียนจะมีความสนใจภาพเหตุการณ์แตกต่างกัน บางคนสนใจภาพยนตร์ บางคนสนใจข่าว หรือเหตุการณ์ปัจจุบัน บางคนสนใจสารคดี แต่ไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทใดก็ตาม สิ่งที่สำคัญก็คือกิจกรรมที่ผู้สอนจัดโดยมีสื่อวิทัศน์เป็นตัวประกอบ ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมได้น่าสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียนก็จะทำให้ผู้เรียนเพิ่มความสนใจในสื่อวิทัศน์นั้นได้เช่นกัน

2. ความเหมาะสมของเนื้อหาหรือเรื่องราว (Appropriateness of content) เนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ภาพเหตุการณ์บางภาพอาจไม่เหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน

3. ความยาวของภาพเหตุการณ์ (Length of sequence) ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาด้วยสื่อวีดิทัศน์หลายท่าน ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของความยาวของภาพเหตุการณ์ที่นำมาใช้ในการสอนภาษาไว้ใกล้เคียงกันคือ ประมาณ 2-5 นาที สำหรับบทเรียนที่ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง (Loneragan. 1984 : 2; Allan. 1985 : 49; Tomalin. 1986 : 27; Tomalin. 1992 : 50; Hill. 1992 : 2) และถ้าเป็นผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษา หรือระดับต้น ควรใช้ภาพเหตุการณ์ที่มีความยาวประมาณ 30 วินาที ถึง 4 นาที

4. ความเป็นอิสระของภาพเหตุการณ์ (Independent of sequence) ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีอิสระในตัวเองไม่มีเนื้อเรื่องต่อกันจากตอนอื่นๆ เพราะสะดวกสำหรับผู้สอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้เรียนเมื่อได้ดูภาพแล้วจะสามารถเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ และสามารถทำงานหรือกิจกรรมการเรียนการสอนจากภาพเหตุการณ์นั้นๆได้เลย ซึ่งภาพเหตุการณ์ที่เป็นอิสระหรือจบในตัวเองของแต่ละตอน จะพบได้โดยส่วนมากจากภาพยนตร์ สารคดี และละครทางโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนได้ชมภาพเหตุการณ์เพียงบางตอนที่ผู้สอนเลือกมาสอนนั้น อาจทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะติดตามเนื้อเรื่องตอนอื่นๆจากภาพยนตร์เรื่องนั้นๆและไปเข้ายืมเพื่อชมให้จบทั้งเรื่องด้วยตัวของผู้เรียนเองด้วย

5. การมีสื่ออื่นๆประกอบ (Availability of related materials) อีกปัจจัยหนึ่งในการเลือกภาพเหตุการณ์มาใช้ในการเรียนการสอน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น บท (Script) เป็นต้น ภาพยนตร์โดยส่วนมากจะนำบทมาจากนวนิยาย เรื่องสั้น ซึ่งผู้สอนสามารถนำบทนั้นมาใช้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพิ่มขึ้นก็ได้ เช่น กิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน และการเขียน เป็นต้น

สรุปได้ว่าการเลือกภาพเหตุการณ์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น ต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของบทเรียน และความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนว่า จะใช้เพื่อนำเสนอตัวภาษาหรือใช้กระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษา ผู้สอนจึงจะเลือกภาพเหตุการณ์ที่เหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด และนอกจากองค์ประกอบในการเลือกภาพเหตุการณ์ที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นว่าภาพเหตุการณ์นั้นควรสนุกสนาน (Amusing) เรื่องราวไม่ซับซ้อน (Not too complex) ตรงประเด็น (Straight forward) และเข้าใจง่าย (Comprehensive)

4.5 ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์

ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปควรมีขั้นตอนดังนี้ (อัจฉรา สัปพันท์. 2538 : 69; McGovern. 1983 : 66-67)

4.5.1 ขั้นก่อนการชมวีดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนที่จะเสนอบทเรียนด้วยวีดิทัศน์ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะเตรียมตัวผู้เรียนในเรื่องดังนี้

- ภาษา ผู้สอนอาจนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ผู้เรียนจะกำลังได้ชมในวีดิทัศน์ แต่ควรสอนเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น และให้น้อยที่สุดเพราะผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากสถานการณ์ในวีดิทัศน์ (Tomalin. 1986 : 28-29)

- สถานการณ์หรือบริบท ผู้สอนอาจกล่าวให้ผู้เรียนได้รู้ที่กำลังจะชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับอะไร และตัวละครมีลักษณะอย่างไร เรื่องราวเกิดขึ้นที่ใด ผู้สอนอาจจะใช้วิธีการอภิปรายหัวเรื่องที่เกี่ยวกับวีดิทัศน์ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

- งาน (Active viewing tasks) ที่ผู้เรียนต้องทำในขณะที่ดูวิดีโอ ผู้สอนจะให้ผู้เรียนศึกษาใบงาน (Worksheets or viewing guides) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจให้ตรงกันและต้องท้าวางจะต้องทำอะไรในการดูวิดีโอ เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาเมื่อทำงาน

4.5.2 ขั้นการชมวิดีโอ (Viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมให้ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษา เรียนรู้ รวมถึงฝึกฝนพัฒนาความชำนาญในการใช้ภาษา ในขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องใช้เทคนิคการสอนโดยใช้วิดีโอประกอบการสอนกิจกรรมต่างๆ ประกอบเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

โทมาลิน (Tomalin. 1986 : 29-40) แบ่งขั้นตอนการดูวิดีโอออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ

- ขั้นตอนความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Comprehension) ซึ่งผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาให้ดีเสียก่อนก่อนจะทำงานในขั้นตอนต่อไป ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องได้ทำงาน (Active viewing tasks) ในระหว่างที่ดูวิดีโอด้วย เพื่อให้ผู้เรียนดูอย่างมีจุดหมายและเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องตรงกัน

- ขั้นตอนการศึกษาภาษา (Language study) เมื่อผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาดีแล้ว จึงศึกษาภาษาต่อไป ในขั้นนี้ผู้สอนจะใช้เทคนิคต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนไปที่ ตัวภาษาที่ต้องการจะสอนและให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อย้ำความเข้าใจในตัวภาษาให้มากขึ้น ผู้เรียนอาจได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและวัฒนธรรมด้วยในขั้นตอนนี้

4.5.3 ขั้นหลังการชมวิดีโอ (Post-viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่เน้นการผลิตภาษาของผู้เรียน และถ่ายทอดภาษาไปใช้ในสถานการณ์อื่น เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้มากขึ้น

สรุปได้ว่า กระบวนการสอนภาษาที่ใช้โดยทั่วไปมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการชมวิดีโอ ขั้นการชมวิดีโอ และขั้นหลังการชมวิดีโอ ซึ่งผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาที่จะสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

โทมาลิน (Tomalin. 1986 : 29) เรียกขั้นตอนนี้ว่าขั้นขยายความรู้และถ่ายโอนความรู้ (Extension and transfer) ได้แก่การนำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติหรือการขยายความรู้ไปสู่การอ่านและการเขียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า กระบวนการสอนภาษาโดยใช้วิดีโอโดยทั่วไปมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการชมวิดีโอ ขั้นการชมวิดีโอ และขั้นหลังการชมวิดีโอ ซึ่งผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่จะสอนเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4.6 เทคนิคการใช้วิดีโอประกอบการสอน

ในการสอนภาษาโดยใช้วิดีโอเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยการทำกิจกรรมการดูวิดีโอต่างๆ ผู้สอนต้องรู้จักเทคนิคการใช้วิดีโอประกอบการสอน ซึ่งจะให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและได้รับความรู้ควบคู่ไปด้วยกัน เทคนิคการใช้วิดีโอประกอบการสอนที่สำคัญมีดังนี้ (Loneragan. 1984 : 73-77; Allan. 1985. 36-45; Tomalin. 1986 : 51-65; Stempleski & Tomalin. 1990 : 15-16)

4.6.1 การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off/Vision on) หรือที่เรียกว่า "Silent viewing" เป็นการให้ผู้เรียนดูแต่ภาพแล้วอภิปราย หรือทำนายในเรื่องของภาษา เรื่องราว หรือสภาพการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับตัวละคร จาก และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร เป็นต้น ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้รู้จักสังเกตกิริยาอาการการแสดงออกทางสีหน้า หรือสิ่งที่เรียกว่าการสื่อสารที่ไม่ใช้ภาษา (Non-verbal language) เทคนิคนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกันอย่างแท้จริง

4.6.2 การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on /Vision off) ให้ผู้เรียนฟังแต่เสียงโดยใช้หนังสือพิมพ์ หรือกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ปิดที่จอภาพ หรือหันจอภาพไปทางอื่นก็ได้ แล้วให้ทำนายตัวละคร จาก สัมพันธภาพของตัวละคร หรือให้เล่าใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ฟัง จุดมุ่งหมายของเทคนิคนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกันอย่างแท้จริงเหมือนเทคนิคแรก

4.6.3 การเล่นไปหยุดไป (Play and pause/Freeze-frame control) ผู้สอนสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ร่วมกับ 2 เทคนิคแรก เป็นเทคนิคที่ให้ผู้เรียนดูวิดีโอทีละช่วงสั้นๆ โดยมีกิจกรรมคั่นเป็นระยะๆ (Progressive viewing) กิจกรรมที่คั่นการดูวิดีโอทีละช่วงอาจเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำเสนอตัวภาษา หรือวัฒนธรรมต่างๆ กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารกัน

4.6.4 การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อมๆกัน (Sound and vision on) ผู้เรียนจะได้ดูวิดีโอทีละวินาทีในลักษณะดูตลอด (Total viewing) และทำงาน (Active viewing tasks) ในเวลาเดียวกัน หรืออาจเลือกมาให้ดูเฉพาะเป็นบางช่วง (Selective viewing) ได้แก่

- ดูเฉพาะช่วงต้น และทำนายส่วนที่เหลือ
- ดูเฉพาะช่วงต้นและช่วงปลาย ให้ทำนายช่วงกลางของเรื่อง
- ดูเฉพาะช่วงปลาย และทำนายส่วนที่ผ่านมา

4.6.5 การดูวิดีโอทีละช่วงสั้นๆ ให้แต่ละช่วงนั้นอยู่สลับ ที่ไม่เรียงตามลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences) ผู้เรียนดูวิดีโอทีละส่วนแล้วเรียงลำดับช่วงภาพเหตุการณ์นั้นใหม่ให้เป็นไปตามลำดับเรื่องราว

4.6.6 การแยกดูเป็นส่วนๆไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing/Split viewing) ผู้เรียนแต่ละคู่ดูวิดีโอทีละส่วนต่างช่วงกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟังหรือถามตอบกัน เพื่อจะได้ข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์ เทคนิคนี้ทำได้หลายวิธีเช่น

4.6.6.1 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ฟังแต่เสียง ขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งได้ดูแต่ภาพ (Sound/Picture split)

4.6.6.2 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ดูภาพและฟังเสียงด้วย ขณะที่อีกกลุ่มได้ฟังแต่เสียง (Picture plus sound/Sound only)

4.6.6.3 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ดูแต่ภาพ ในขณะที่อีกกลุ่มไม่ได้ทำอะไรเลย (Picture only / No information)

4.6.7 การทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) เมื่อผู้เรียนได้ดูวิดีโอทีละส่วนจะได้ทำนายว่าตัวละครจะพูดอะไร พูดอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป หรือทำนายย้อนหลังโดยให้ผู้เรียนดูตอนจบของเรื่องแล้วทำนายย้อนไปว่าเหตุการณ์ก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร

สรุปได้ว่า การที่ผู้สอนจะเลือกเทคนิคการใช้วิดีโอทีละส่วนแต่ละเทคนิคนั้น ขึ้นอยู่กับ Clip ที่จะเข้าไปบูรณาการกับเนื้อหา หรือสถานการณ์ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสอนในแต่ละเนื้อหา ผู้สอนควรใช้เทคนิคการใช้วิดีโอทีละส่วนที่หลากหลายสลับเปลี่ยนกันไป เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนอยู่เสมอ และเทคนิคการใช้วิดีโอทีละส่วน จะส่งเสริมพัฒนาทักษะในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด

4.7 หลักสำคัญสำหรับผู้สอนในการใช้สื่อวิดีโอทีละส่วนประกอบการสอน

วิดีโอทีละส่วนเป็นสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีความรู้และความชำนาญในการใช้เครื่องเล่นวิดีโอทีละส่วนและมีความพร้อมในการใช้สื่อวิดีโอทีละส่วนเพื่อนำเสนอบทเรียนดังนี้

4.7.1 ความรู้และความชำนาญในการใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ (Allan. 1985 : 34) ผู้สอนควรรู้จักควบคุมเครื่องเล่นวีดิทัศน์ได้ด้วยตนเองโดยการฝึกฝนให้คล่องเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ ผู้สอนที่เพิ่งเริ่มใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ประกอบการสอนควรฝึกปฏิบัติดังนี้

- เสียบปลั๊กเครื่องเล่นวีดิทัศน์และเครื่องรับโทรทัศน์ที่เต้าเสียบ
- เปิดเครื่องเล่นวีดิทัศน์และเครื่องรับโทรทัศน์
- ใส่ม้วนแถบบันทึกภาพเข้าไปในเครื่องเล่นวีดิทัศน์
- กล่อม้วนแถบบันทึกภาพไปยังจุดเริ่มต้น
- ตั้งค่าตัวเลขแสดงเวลาที่ 000
- เล่นเทปบันทึกภาพ จากนั้นผู้สอนทดลองใช้ปุ่มต่างๆของเครื่องรับโทรทัศน์เพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละปุ่มใช้งานอย่างไร จากนั้นเดินไปยังทุกส่วนของห้องเรียนตรวจว่าผู้เรียนสามารถได้ยินและเห็นภาพวีดิทัศน์ชัดเจนหรือไม่ หากส่วนใดไม่สามารถมองเห็นภาพวีดิทัศน์ให้ย้ายไปยังจุดที่สามารถมองเห็น
- หยุดและกล่อม้วนแถบบันทึกภาพกลับไปยังจุดเริ่มต้น
- นำม้วนแถบบันทึกภาพออก
- ถอดปลั๊กเสียบออกจากเต้าเสียบ

4.7.2 ความพร้อมในการใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อนำเสนอบทเรียน ผู้สอนต้องเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้ (จรัสศรี ฐานิพัฒนานนท์. 2534 : 26-27)

4.7.2.1 เลือกบทเรียนวีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และจุดประสงค์ การเรียนรู้ของบทเรียน

4.7.2.2 การเตรียมตัวของผู้สอนต้องคำนึงอยู่เสมอว่า วีดิทัศน์ไม่ใช่วิธีการสอน และไม่ใช่ตัวแทนผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนย้ำเสมอว่าการใช้วีดิทัศน์ให้ได้ผลนั้น ผู้สอนต้องมีการวางแผนการสอน และเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งได้เสนอแนะวิธีการเตรียมตัวของผู้สอนไว้ดังนี้

4.7.2.2.1 สละเวลาดูบทเรียนล่วงหน้าหลายๆ ครั้ง ทำบันทึกเป็นตอนๆ จดหมายเลขบอกเวลาของตอนที่เปิดซ้ำหรือหยุด

4.7.2.2.2 เตรียมคำถามนำเรื่องและเตรียมการสอนศัพท์ที่จำเป็นก่อนการชมวีดิทัศน์

4.7.2.2.3 เตรียมคำถามและใบงานสำหรับให้ผู้เรียนทำขณะชมรายการ หรือหลังชมรายการวีดิทัศน์

4.7.2.2.4 เลือกเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ว่าตอนใดจะให้ผู้เรียนดูเฉพาะภาพ ฟังเฉพาะเสียง หรือแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งดูเฉพาะภาพ อีกกลุ่มฟังเฉพาะเสียง แล้วแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เป็นต้น

4.7.2.2.5 บันทึกรายละเอียดว่าตอนใดจะเน้นเนื้อหาต่อไปนี้

- ลักษณะหน้าที่ของภาษาที่บทเรียนนั้นครอบคลุมถึง เช่น การถามและการบอกทิศทาง การขออนุญาตและการอนุญาต เป็นต้น
- การเชื่อมติดต่อกับกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะอื่น เช่น การอ่าน เขียน การฟัง และการพูด

4.7.2.2.6 เตรียมสื่อการสอนประเภทอื่นไว้ร่วมด้วยตามความจำเป็น เช่น แผ่นใส บัตรคำ ฯลฯ

เมื่อผู้สอนมีความพร้อมในการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนทุกด้าน ผู้สอนจะมีความมั่นใจในการสอน และหากเกิดปัญหาเกี่ยวกับเครื่องเล่นวีดิทัศน์ หรือเครื่องรับโทรทัศน์ขึ้นในจุดเล็กน้อย ผู้สอนจะสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยไม่รบกวนคนอื่น และไม่เสียเวลาในการเรียนการสอนมาก ผู้สอนควรคำนึงอยู่เสมอว่า วีดิทัศน์ไม่สามารถแทนที่ครูผู้สอนได้ และครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุมเครื่องเล่นวีดิทัศน์ มิใช่เครื่องเล่นวีดิทัศน์เป็นผู้ควบคุมครูผู้สอน

5. การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด (Using video to develop listening and spoken skills)

5.1 การใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง (Using video to develop listening skills)

สื่อวีดิทัศน์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาให้ดีขึ้นได้ เนื่องจากวีดิทัศน์สามารถนำเสนอภาพและเสียงในบริบทต่าง ๆ ได้ในขณะเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ฟังได้ง่ายขึ้น

ฮิล (Hill, 1992 : 8-9) ได้กล่าวถึงเหตุผลว่าทำไมถึงต้องมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ และภาษาได้มากขึ้น หากว่าผู้เรียนไม่ต้องคอยกังวลกับการต้องพูดตอบคำถามเสมอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังและดูวีดิทัศน์โดยไม่ต้องพูดสิ่งใด จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการทำกิจกรรมการพูดภาษาต่อไป เพราะผู้เรียนจะเกิดความคิด ข้อโต้แย้ง และข้อสงสัย แต่ทว่าก่อนอื่นผู้สอนต้องทำกิจกรรมการฟังเสียก่อน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจใจความของเรื่อง (Gist understanding) และได้ทำงานในขณะที่ฟัง (Active listening) โดยไม่ต้องมีกิจกรรมการพูดใดๆ เข้ามาแทรก

2. ความสามารถในการฟังภาษาเข้าใจเป็นการสร้างความมั่นใจ (Confidence) ให้ผู้เรียน ความมั่นใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเรียนภาษา การออกแบบงานหรือกิจกรรมการฟังที่ไม่ยากจนเกินไป จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานหรือกิจกรรมนั้นได้สำเร็จอย่างไม่ยากนัก ซึ่งความสำเร็จนั้นสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาให้ผู้เรียนอย่างยิ่ง

3. ในการถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนพูดตอบคำถามหลังการชมวีดิทัศน์นั้น มีขบวนการที่ซับซ้อน กว่าที่ผู้เรียนจะหาได้มาซึ่งคำตอบ ดังนี้

1. ผู้เรียนฟังเพื่อจดจำตัวภาษา
2. ทำความเข้าใจตัวภาษาและเหตุการณ์ที่จดจำอย่างถ่องแท้
3. พยายามจดจำไว้ในหน่วยความจำที่สั้น (Short-term memory)
4. ทำความเข้าใจคำถามของครู แล้วค้นหาคำตอบและข้อมูล
5. ผู้เรียนพูดตอบคำถามด้วยสำเนียง เสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของภาษาที่ถูกต้อง

เพื่อเลี่ยงการรู้สึกเสียหน้าและอายเพื่อนร่วมห้อง

ซึ่งมีกิจกรรมการฟังอีกมากมายที่ออกแบบมาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง นอกเหนือจากการที่ต้องทำกิจกรรมการถาม-ตอบดังกล่าวข้างต้น

4. ในการพัฒนาทักษะการฟัง ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปด้วย ซึ่งทักษะการฟังและการอ่านถือเป็นทักษะการรับรู้ (Receptive skills) ได้มีการสำรวจผู้เรียนจาก BBC Language Course พบว่า ผู้เรียนรู้สึกได้ว่าทักษะการอ่านของตนได้พัฒนาขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เน้นทางด้านทักษะการอ่านก็ตาม

5. วัตถุประสงค์ในการเรียนภาษานั้นเพื่อเรียนรู้ถึงตัวภาษา ทั้งรูปแบบภาษา (Form of the language) และการใช้ภาษา (Function of the language) ซึ่ง กิจกรรมการฟัง (Listening activities) ถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญทั้งรูปแบบภาษา และการใช้ภาษาอย่างเท่าเทียมกัน

ฮิล (Hill. 1992 : 10-18) ได้แนะนำตัวอย่างกิจกรรมการฟังในการชมวีดิทัศน์หลายรูปแบบด้วยกัน ทั้งนี้ผู้สอนสามารถเลือกและนำไปประยุกต์ใช้กับห้องเรียนของตนเพื่อให้ตรงกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของบทเรียนซึ่งมีกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการค้นหาจุดที่รู้จัก (Hunting or spotting activities)

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักหรือสร้างความคุ้นเคยกับ คำ หรือสำนวน ของตัวภาษา เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายในการฟังให้ผู้เรียน ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกสิ่งในภาพเหตุการณ์ ลักษณะกิจกรรมประเภทนี้ทำได้หลายรูปแบบ ดังนี้

- กิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดคำ และสำนวนไว้ในใบงาน แล้วให้ผู้เรียนขีด ✓ กับคำหรือสำนวนที่ผู้เรียนได้ยินเท่านั้น

- กิจกรรมที่มีลักษณะแบบบิงโก (Bingo) คือ กำหนดคำ หรือสำนวนให้ทั้งหมด 12 คำ มี 7 คำที่ปรากฏในวีดิทัศน์ ส่วนอีก 5 คำ จะไม่ปรากฏในวีดิทัศน์ แล้วให้ผู้เรียนขีดคำที่ได้ยินออก ใครที่ขีดครบถูกทั้ง 7 คำ ให้ยกมือและเป็นผู้ชนะ

2. กิจกรรมนับความถี่ของคำที่ได้ยิน (Word frequency grids)

กิจกรรมนี้เป็นอีกกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้จักหรือความคุ้นเคยกับ คำ หรือสำนวน ของตัวภาษา โดยผู้เรียนจะต้องใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำนั้นๆ ในแต่ละครั้งที่ได้ยินคำหรือสำนวนที่กำหนดให้

3. กิจกรรมใครพูดอะไร (Who said what?)

กิจกรรมนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้จักหรือความคุ้นเคยกับ คำ หรือสำนวนของตัวภาษา โดยผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมนี้ในระหว่างการชมภาพเหตุการณ์ครั้งที่2 ผู้สอนจะหยุดภาพเหตุการณ์แต่ละช่วง เพื่อให้ผู้เรียนคิดตรึงตรองแล้วตอบคำถามว่าใครเป็นผู้พูดคำ และสำนวนนั้น หากผู้สอนไม่หยุดวีดิทัศน์ดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในบทพูดของตัวละครแต่ละตัวได้

4. กิจกรรมการเรียงลำดับภาพเหตุการณ์ (Sequencing / re-arranging)

กิจกรรมนี้ยังอยู่บนพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้จักหรือความคุ้นเคยกับ คำ หรือสำนวน ของตัวภาษา ในขณะเดียวกันทำให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างบทสนทนาถ้าผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ถูกทุกข้อ สำหรับผู้เรียนระดับต้นๆ ผู้สอนอาจจะใช้รูปภาพ เช่น รูปรถ รูปหนังสือ รูปวาด รูปโต๊ะ เป็นต้น วางสลับที่กัน จากนั้นให้ผู้เรียนชมวีดิทัศน์แล้วใส่หมายเลขเพื่อเรียงลำดับรูปภาพที่ปรากฏในวีดิทัศน์ตามลำดับ ส่วนผู้เรียนระดับสูงขึ้นไป เพื่อเป็นการท้าทายความสามารถให้เปลี่ยนจากรูปภาพเป็นคำ หรือสำนวนต่างๆ แทน

ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเรียงลำดับคำและสำนวนดังกล่าวก่อน แล้วเปิดวีดิทัศน์ให้ชมเพื่อตรวจคำตอบภายหลังก็ได้ และผู้สอนควรเตรียมฉบับคำตอบที่ถูกต้องเพื่อเฉลยคำตอบ และให้ผู้เรียนทุกคนเห็นด้วยกับคำตอบนั้น แล้วจึงเริ่มทำกิจกรรมอื่นต่อไป

5. กิจกรรมจับคู่ (Matching activities)

การออกแบบกิจกรรมอาจออกแบบให้อยู่ในลักษณะ ฟองอากาศ (Bubbles) หรือ ข้อความ (Text) ผู้เรียนจับคู่คำถามและคำตอบหรือข้อความที่เหมาะสมไว้ด้วยกัน

6. กิจกรรมข้อความถูก – ผิด (True – false statements)

กิจกรรมชนิดนี้เป็นกิจกรรมที่คุ้นเคยมากที่สุด ซึ่งอาจทำให้หลากหลายได้โดยเปลี่ยนจาก ถูก – ผิด (True – false) เป็น ยอมรับ – ไม่ยอมรับ (Accept – reject) ข้อความที่ให้มาซึ่งขึ้นอยู่กับความถูกต้อง (Accuracy) หรือความเหมาะสม (Relevance) ของข้อความ เป็นต้น

7. กิจกรรมคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choice questions)

เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนส่วนมากคุ้นเคยที่สุดในการออกแบบคำถาม ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความยากของภาษาที่ใช้กับระดับของผู้เรียน ตัวเลือกหรือตัวลวง (Distracters) ต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเป็นจริง (Genuine) และระดับภาษาของคำถามต้องเหมาะสมหรือง่ายกว่าระดับภาษาของโปรแกรมที่ผู้เรียนศึกษาอยู่

8. กิจกรรมการรวบรวมบัญชี (The compilation of lists)

ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในลักษณะแข่งขันกันช่วยให้กิจกรรมน่าสนใจยิ่งขึ้น อาจจะแข่งขันเป็นคู่ กลุ่ม หรือทีม ลักษณะงานที่ผู้เรียนต้องทำคือ นำคำ หรือสำนวนเข้าไว้ด้วยกันเป็นหมวดหมู่

ชนิดบัญชีมี 3 ชนิด ดังนี้

- หมวดบัญชีคำศัพท์ ผู้เรียนนำคำศัพท์ เช่นสิ่งของที่สามารพบในห้องครัว คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สี หรือเสื้อผ้า เข้าไว้ในกลุ่มที่เป็นหมวดหมู่เดียวกัน
- หมวดบัญชีการใช้ภาษา ผู้เรียนนำสำนวนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน เช่น สำนวนที่แสดงความชอบ หรือไม่ชอบ การแสดงความรู้สึก การแสดงความเห็นด้วย หรือการเชื่อเชื่อย เข้าไว้ในหมวดหมู่เดียวกัน
- หมวดบัญชีไวยากรณ์ ผู้เรียนนำประโยคที่แสดงไวยากรณ์ชนิดเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน เช่น Question tags, Present continuous tense, Relative pronouns เป็นต้น

9. กิจกรรมเติมคำที่ขาดหายไป (Gap-filling)

วิธีทัศนสามารถช่วยให้กิจกรรมประเภทนี้น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนต้องเติมคำที่ขาดหายไปลงในประโยคให้ถูกต้องและสมบูรณ์

ผู้สอนควรพิจารณาถึงจุดที่ต้องหยุดภาพเหตุการณ์ให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสและเวลา คิดไตร่ตรองคำตอบเพื่อเติมลงในช่องว่างได้ทันเวลาและถูกต้อง ถ้าภาพเหตุการณ์สั้น ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเติมคำที่ขาดหายไปให้เสร็จภายในการชมวิดีโอครั้งที่ 2 แต่ถ้าภาพเหตุการณ์ค่อนข้างยาวในการชมวิดีโอครั้งที่ 2 ผู้สอนควรหยุดภาพเหตุการณ์ทุกๆ 2 บรรทัดของข้อความในใบงาน เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำตอบ และผู้สอนควรกำหนดคำให้เลือกตอบเพื่อเลี่ยงปัญหาการสะกดคำผิด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนจดจำไปใช้ในอนาคตได้

10. กิจกรรมสรุปความ (Summaries)

กิจกรรมประเภทนี้อาจเหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการสรุปเนื้อหาที่ชมจากวิดีโอเป็นภาษาอังกฤษ แต่สำหรับผู้เรียนระดับต้น อาจให้สรุปความโดยใช้ภาษาไทย ซึ่งสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในการชมวิดีโอว่าเข้าใจมากน้อยเท่าไรได้เป็นอย่างดี เพื่อจะได้นำไปสู่การทำกิจกรรมในการฟังเพื่อรายละเอียดในขั้นต่อไปได้

11. กิจกรรมชูมือขึ้นเมื่อได้ยิน (Hands up when you hear)

เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับบางโอกาสเพื่อเรียกความสนใจและเพิ่มพลังงานของผู้เรียน ในขณะที่เรียนให้มากขึ้น ผู้เรียนอาจทำกิจกรรมนี้เป็นคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม ลักษณะกิจกรรมคือ ใครได้ยินคำหรือสำนวนที่ผู้สอนกำหนดให้บนกระดาน หรือบนเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในขณะที่ชมวิดีโอให้ยกมือขึ้น ผู้สอนควรหยุดภาพเหตุการณ์ทันทีที่ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งยกมือขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและตัดสินใจคะแนน

12. กิจกรรมการอธิบายรูปร่างลักษณะ (Description)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการฝึกให้ผู้เรียนตระหนักถึงลักษณะขององค์ประกอบในการสื่อสารด้านอื่นๆ (Paralinguistic features) นอกเหนือจากการสื่อสารด้วยวาจา อาทิเช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รูปร่างท่าทางและการแสดงท่าทาง สีหน้า เป็นต้น ผู้สอนอาจใช้ในบทเรียนการนำเสนอคำคุณศัพท์ก็ได้

13. กิจกรรมเขียนตอบในการฟังระดับสูง (Advanced listening grids)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับกลางและสูง ผู้เรียนผู้สอนต้องมีเวลาในการเตรียมบทเรียนให้พร้อม ทำความเข้าใจภาพเหตุการณ์ให้ดี ออกแบบใบงานเพื่อให้เขียนคำตอบจากภาพเหตุการณ์ที่ชมและเตรียมฉบับเฉลยไว้ให้พร้อม ผู้สอนควรปฏิบัติตาม 3 ขั้นตอน (The three-phase approach) ในการนำเสนอวิดีโอ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 เล่นภาพเหตุการณ์โดยตลอดไม่ต้องหยุด
- ขั้นที่ 2 หยุดหลังภาพเหตุการณ์ที่มีคำตอบ แล้วให้เวลาผู้เรียนในการเขียนตอบ
- ขั้นที่ 3 เล่นภาพเหตุการณ์โดยตลอดอีกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนทบทวนคำตอบที่ได้ทั้งหมด

14. กิจกรรมการแปลความ (Translation)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับกลางและสูงเช่นกัน ผู้เรียนชมวิดีโอแล้วเขียนแปลความหมายจากสำนวนที่ได้ยินในภาพเหตุการณ์เป็นภาษาไทย การแปลไม่ควรให้ผู้เรียนแปลคำต่อคำ ควรแปลเพื่อให้ได้ประโยคใจความเท่านั้น ผู้สอนควรปฏิบัติตาม 3 ขั้นตอน (The three-phase approach) ในการนำเสนอวิดีโอตามที่ได้อธิบายมาแล้วในกิจกรรมที่ 13

15. กิจกรรมการแปลความซ้ำ (Re-translation)

กิจกรรมนี้เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับกลางและสูง ลักษณะกิจกรรมนี้คือ ผู้สอนกำหนดสำนวนภาษาไทย จากนั้นให้ผู้เรียนชมวิดีโอครั้งที่ 2 แล้วให้ผู้เรียนแสดงตำแหน่งสำนวนภาษาอังกฤษในภาพเหตุการณ์ที่มีความหมายเหมือนกับสำนวนภาษาไทยที่ผู้สอนกำหนดให้ กิจกรรมนี้ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟังเป็นอย่างดีเพราะเป็นการให้ผู้เรียนฟัง อย่างมีจุดมุ่งหมาย

กิจกรรมทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นกิจกรรมในการใช้วิดีโอเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยเฉพาะ ผู้สอนสามารถนำกิจกรรมดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในห้องเรียนของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงกิจกรรมในการใช้วิดีโอเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งวิดีโอสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนผลิตและใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

5.2 การใช้สื่อวิดีโอในการพัฒนาทักษะการพูด (Using video to develop spoken skills)

ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดเป็นสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ และผู้สอนโดยส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาเช่นเดียวกัน ถ้าหากในวิชาภาษานั้นผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนพูดภาษาได้ นับว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้รับประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

โดยส่วนมากแล้วความสามารถพูดภาษาได้คล่องถือเป็นวัตถุประสงค์หลักของการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนควรคำนึงเสมอว่า อย่าต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษามากในเวลาเร็วเกินไป (Don't demand too much too soon) ผู้เรียนจะพูดภาษาต่อเมื่อพร้อมที่จะพูด และหากผู้เรียน ถูกบังคับให้พูดภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ที่ไม่เป็นจริงให้ นับว่าเป็นการขัดขวางความก้าวหน้าทางภาษา ของผู้เรียนอย่างมาก การประสบผลสำเร็จที่ละน้อย ย่อมดีกว่าการทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณเองทำไม่ได้ (Failed) ผู้สอนต้องสร้างและรักษาความมั่นใจในตัวผู้เรียนให้อยู่กับผู้เรียนตลอดเวลา ซึ่งความมั่นใจในตนเองเป็น ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และรู้สึกพึงพอใจในความสำเร็จในระดับหนึ่งของความ ก้าวหน้าทางภาษาของตน ผู้สอนยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคลิกของแต่ละบุคคล ผู้เรียนบางคน ขี้อาย บางคนกล้าแสดงออก ซึ่งบุคลิกส่วนบุคคลนั้นยากที่จะเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามลักษณะของวิชา หรือ ลักษณะของผู้สอนได้

ฮิล (Hill, 1992 : 19-30) ได้แนะนำกิจกรรมในการใช้วิธีทัศน์ในการพัฒนาทักษะการพูดดังนี้

1. กิจกรรมการพูดทวนหรือพูดตาม (Repetition)

เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ กลุ่มคำ ประโยค หรือการออกเสียงสูงต่ำตาม ประโยคตัวอย่าง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการนำไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่อไป วิธีทัศน์เป็นสิ่งที่สามารถ นำเสนอตัวอย่างการออกเสียงภาษาได้จากหลายบุคคล อายุ เพศ บุคคลที่มีภูมิหลังต่างกัน และจาก หลากหลายสถานการณ์ ซึ่งสร้างแรงจูงใจ และนำเสนอให้ผู้เรียนในการทำกิจกรรมประเภทนี้เป็นอย่างดี

ในการเริ่มแนะนำกิจกรรมการพูดทวนหรือพูดตามให้ผู้เรียนได้รู้จักนั้น ผู้สอนควรตระหนักถึง ความแตกต่างระหว่างการให้ผู้เรียนพูดตามประโยคที่ปรากฏบนจอโดยตรง และการให้ผู้สอนพูดตามประโยค ที่ปรากฏบนจอก่อนแล้วจึงให้ผู้เรียนพูดทวนประโยคตามผู้สอนอีกที ซึ่งวิธีหลังจะง่ายสำหรับผู้เรียนกว่าวิธี แรก อย่างไรก็ตามไม่มีวิธีไหนถูกหรือผิด ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอนในแต่ละสถานการณ์

2. กิจกรรมการคาดเดา หรือคาดการณ์ (Predictive speech)

กิจกรรมการคาดเดา หรือคาดการณ์มี 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 การนึกทบทวนเพื่อคาดเดาคำตอบ (Recall) ผู้สอนจะเล่นภาพเหตุการณ์ ครั้งที่ 2 แล้วหยุดในจุดที่จะให้ผู้เรียนคาดเดาว่าตัวละครจะพูดประโยคอะไรต่อไป ซึ่งคำตอบที่ได้จะค่อนข้าง เหมือนกันและถูกต้อง เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสชมวิธีทัศน์ไปแล้วรอบหนึ่ง จากนั้นผู้สอนเล่นภาพเหตุการณ์ ต่อไปเพื่อตรวจคำตอบว่าถูกต้องหรือไม่ กิจกรรมนี้เน้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตในเรื่องของตัวละครพูดภาษา ออกมาอย่างไร (How) และพูดอะไรออกมา (What)

แบบที่ 2 การคาดเดาคำตอบโดยแท้จริง (Pure prediction) ในขณะที่ให้ผู้เรียนดู วิธีทัศน์รอบแรก ผู้สอนจะหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ เพื่อให้ผู้เรียนคาดการณ์ประโยคที่จะเป็นไปได้ใน สถานการณ์นั้น ซึ่งคำตอบที่ได้จะเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนเอง โดยไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก

3. กิจกรรมลดเสียงลง หรือฟังแค่เสียง (Sound down / Sound only activities)

กิจกรรมลดเสียงลง หรือฟังแค่เสียงเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด เพราะถ้า ผู้เรียนได้ดูภาพเหตุการณ์แต่ไม่ได้ฟังเสียง ผู้เรียนต้องคาดเดาว่าตัวละครจะพูดอะไรจากสถานการณ์ที่เห็นนั้น แต่ถ้าผู้เรียนได้ฟังเสียงแต่ไม่ได้ดูภาพเหตุการณ์ ผู้เรียนต้องคาดการณ์ว่าภาพเหตุการณ์นั้นๆจะเป็นอย่างไร ผู้สอนสามารถกำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้เป็นคู่ หรือกลุ่มเล็กๆ หลายกลุ่ม เพื่อแต่ละกลุ่มได้แสดงความ คิดเห็นให้กลุ่มอื่นพิจารณา หาข้อโต้แย้งและหาบทสรุปในที่สุด ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่มีความยาว ประมาณ 60 วินาทีสำหรับการทำกิจกรรมประเภทนี้

4. กิจกรรมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information-gap activities)

มีหลายวิธีการที่ผู้สอนสามารถนำกิจกรรมนี้ไปประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมทางภาษา เทคนิคที่ง่ายที่สุดคือ การเลือกภาพเหตุการณ์สั้นๆ ความยาวประมาณ 1-3 นาที ไม่มีเสียงพูดของตัวละคร แต่อาจมีเสียงเพลง หรือเสียงประกอบอื่นๆ จากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 นั่งหันหลังให้จอภาพ และกลุ่มที่ 2 นั่งหันหน้าเข้าหาจอภาพเพื่อชมวิดีโอ ขณะที่ผู้สอนเปิดวิดีโอให้ผู้เรียนที่หันหลังให้จอภาพถามคำถามเกี่ยวกับเสียงที่ตนได้ยิน หรือถามถึงสิ่งที่ยูบนจอภาพ แล้วให้ผู้เรียนที่หันหน้าเข้าหาจอภาพตอบคำถามหรืออธิบายสิ่งที่ตนเห็นให้คู่ของตนเข้าใจ กิจกรรมนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

5. กิจกรรมแยกดูเป็นส่วนๆ (Jigsaw activities)

ลักษณะของกิจกรรมประเภทนี้คือ แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มชมภาพเหตุการณ์ที่แตกต่างกันแต่อยู่ในเรื่องหรือโปรแกรมเดียวกัน จากนั้นผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่กับผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ หรืออธิบายให้คู่ของตนฟังในสิ่งที่ตนได้ชม หรือผู้สอนอาจแจกบัตรที่มีหัวข้อหรือข้อมูลแตกต่างกันให้ผู้เรียนแต่ละคู่ จากนั้นเปิดวิดีโอให้ผู้เรียนชมเพื่อนำหัวข้อหรือข้อมูลที่ตนได้มาอภิปราย หรือแสดงบทบาทสมมติตามหัวข้อที่ตนได้จากการชมวิดีโอ

6. กิจกรรมผู้เรียนสร้างคำถาม (Learner originated question work)

กิจกรรมนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการตั้งคำถามและตอบคำถามมากขึ้น ผู้สอนหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ ในระหว่างการชมวิดีโอครั้งที่ 2 แล้วให้ผู้เรียนตั้งคำถาม ให้ผู้สอนเป็นผู้ตอบคำถามนั้น ผู้สอนดำเนินกิจกรรมในลักษณะเช่นนี้จนกระทั่งแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจกระบวนการและทำเองได้ จึงแบ่งผู้เรียนให้ทำกิจกรรมในลักษณะเดิมเป็นคู่

ในแนวทางปฏิบัติอีกทางหนึ่งคือ ผู้สอนเล่นวิดีโอจำนวน 2 ครั้ง ในขณะที่เล่นวิดีโอครั้งที่ 2 ผู้สอนหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ และไม่พูดอะไร ผู้เรียนตั้งคำถามให้มากพอเพื่อนำไปถาม-ตอบกับคู่ของตนหลังจากเสร็จสิ้นการชมวิดีโอ ซึ่งลักษณะคำถามที่ได้มามีความถูกต้องทางภาษามากขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีเวลาคิดไตร่ตรองในการตั้งคำถาม

7. กิจกรรมคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym work)

ลักษณะการดำเนินกิจกรรมเหมือนกิจกรรมที่ 6 แตกต่างกันว่า เมื่อผู้สอนหยุดภาพเหตุการณ์ในช่วงไหน ผู้เรียนต้องสร้างคำ หรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกับคำที่ได้ยินในวิดีโอ กิจกรรมนี้ช่วยสร้างความกระฉับกระเฉงว่องไวภายในจิตใจ และพัฒนากระบวนการใช้ภาษาให้ดีขึ้น

8. กิจกรรมการหยุดภาพเพื่อบรรยาย (Stop-frame description)

เป็นกิจกรรมการพูดที่มีประสิทธิภาพอีกประเภทหนึ่ง ผู้เรียนจะได้ชมวิดีโอเป็นช่วงๆ เมื่อผู้สอนหยุดภาพเหตุการณ์ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่ออธิบายสิ่งที่เห็นบนจอภาพในขณะนั้น เริ่มด้วยประโยคง่ายๆ เช่น There is a man and a boy. เป็นต้น แล้วสร้างประโยคที่ยากยิ่งขึ้นต่อไป กิจกรรมนี้ส่งเสริมการแสดงความคิดและมุมมองของผู้เรียนต่อสิ่งที่เห็น ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเพื่อแข่งกันสร้างประโยค หรือเป็นคู่ก็ได้

9. กิจกรรมการสร้างคำถามเพื่อค้นหาคำตอบ (Retrospective questioning)

เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนิยมใช้กันมาก ผู้สอนจะสร้างคำถามให้ผู้เรียนหาคำตอบในขณะชมวิดีโอ ผู้เรียนต้องชมวิดีโออย่างตั้งใจเพื่อหาข้อมูลรายละเอียดพยายามจดจำเพื่อนำไปตอบคำถามหลังการชมวิดีโอเสร็จสิ้นลง ในการตอบคำถามผู้เรียนต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีความคล่อง

ในการใช้ภาษาและออกเสียงสำเนียงให้ถูกต้อง ซึ่งการให้ผู้เรียนทำในลักษณะเช่นนี้อาจทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกกดดันและขาดความมั่นใจในการพูดภาษาได้

ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียดในการหารายละเอียดข้อมูลในขณะชมวิดีโอ โดยผู้สอนตั้งคำถามก่อนจะถึงภาพเหตุการณ์ที่เป็นคำตอบ หรือหยุดวิดีโอไว้ตรงช่วงเพื่อเป็นการให้สัญญาณกับผู้เรียนให้ตั้งใจชมภาพเหตุการณ์ในช่วงนั้นเพื่อหาคำตอบ เป็นต้น อย่างไรก็ตามในการสร้างคำถามผู้สอนต้องพิจารณาให้ดีว่าไม่ยากหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียน และลักษณะคำถามควรจะเป็นดังตัวอย่างนี้ “How did the policeman reply to the tourist?” มากกว่าถามว่า “What bus number did the tourist have to catch?” ผู้สอนควรตอบคำถามเพื่อแสดงเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียน เช่น การตอบคำถาม ใช่ หรือไม่ใช่ กับคำถามที่ว่า “Has Peter any brothers and sisters?” ควรตอบว่า “Yes, he's got an elder sister called Sue and a younger brother who's twelve called Nicky” มากกว่าตอบเพียงว่า “Yes.” เท่านั้น

10. กิจกรรมกำหนดกรอบบทสนทนา (Dialogue frames)

ผู้สอนนำคำหลัก (Key words) ในแต่ละประโยคสร้างเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาได้ง่ายและเร็วขึ้น ผู้เรียนนึกประโยคจากคำหลักที่ผู้สอนกำหนดให้ การใช้แบบฟอร์มการกำหนดกรอบบทสนทนาให้ผู้เรียนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษามากขึ้น

11. กิจกรรมการสื่อท่าทาง (Mime cue)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนกล้าแสดงออกและชอบการทำงานเป็นทีม ผู้สอนใช้กิจกรรมนี้ในกรณีที่ผู้สอนเตรียมวิดีโอหลายฉากให้ผู้เรียนชม จากนั้นคัดเลือกผู้เรียนประมาณ 2-3 คนไปตกลงกันนอกชั้นเรียนถึงท่าทางที่เด่นของแต่ละฉาก แล้วให้ผู้ที่ถูกคัดเลือกเข้ามาแสดงท่าทางในลักษณะยืนแข็งตัวและไม่ส่งเสียงใดๆ ซึ่งท่าทางที่แสดงอยู่ในฉากใดฉากหนึ่งที่ผู้เรียนได้ชมไปแล้ว จากนั้นให้ผู้เรียนในชั้นเรียนที่เหลือช่วยกันพูดสำนวนประโยคเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ในฉากนั้น กิจกรรมนี้นับว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานให้ผู้เรียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

12. กิจกรรมลูกโซ่ (Chaining)

เป็นอีกกิจกรรมที่เพิ่มความน่าสนใจให้บทเรียน ในขณะเดียวกันยังพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวด้านจิตใจให้ผู้เรียน และเสริมสร้างการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ลักษณะกิจกรรมคือ หลังจากที่ได้ชมวิดีโอและเข้าใจเนื้อหาได้ดีแล้ว ผู้เรียนเล่าลำดับเหตุการณ์เป็นรายบุคคลต่อกันไปจนกระทั่งจบเรื่อง ผู้สอนทำหน้าที่คอยควบคุมชี้ว่าใครจะเป็นผู้เล่าคนต่อไป ผู้ที่ถูกชี้ให้เล่าเรื่องต้องรีบเล่าเรื่องให้เร็วที่สุด ผู้สอนอาจแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ทีม คือ ทีม A และทีม B ให้ทีม A คนที่ 1 เริ่มเล่าเรื่องก่อน จากนั้นเปลี่ยนให้ทีม B คนที่ 1 เล่าเรื่องต่อ หากสมาชิกในทีมใดเล่าเรื่องช้าและเกิดความลังเล คะแนนจะตกเป็นของอีกฝ่ายหนึ่งทันที และดำเนินกิจกรรมเล่าต่อไปจนจบทั้งเรื่อง ทีมใดมีคะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

13. กิจกรรมการบรรยายสถานการณ์ (Commentary work)

กิจกรรมประเภทนี้มี 2 ลักษณะคือ

1. บรรยายสถานการณ์โดยที่ผู้เรียนได้ชมวิดีโอแล้วหนึ่งรอบ และเมื่อผู้สอนเปิดวิดีโอรอบที่ 2 แล้วหยุด ณ ช่วงเหตุการณ์หนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์นั้น คำที่ผู้เรียนใช้บรรยายเหตุการณ์จะมาจากภาพเหตุการณ์วิดีโอเป็นส่วนมาก

2. บรรยายสถานการณ์โดยอิสระ คือผู้เรียนยังมิได้ชมวิดีโอนั้นมาก่อน เมื่อผู้สอนเปิดวิดีโอแล้วหยุด ณ ช่วงเหตุการณ์หนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์นั้น คำที่ผู้เรียนใช้บรรยายเหตุการณ์จะมาจากความรู้และความคิดของผู้เรียนที่มีภาพบนจอวิดีโอในชว่่นนั้นๆ

ไม่ว่าผู้สอนจะเลือกกิจกรรมในลักษณะไหน ผู้สอนควรคำนึงถึงกฎดังนี้

- ภาพเหตุการณ์ควรมีความยาวประมาณ 2-3 นาที ต่อการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง
- ภาพเหตุการณ์ควรหลีกเลี่ยงบทสนทนา และบทสัมภาษณ์ควรมีแค่ภาพเคลื่อนไหว

และไม่มีบทพูดจะเหมาะสมที่สุด

การบรรยายสถานการณ์ผู้สอนต้องให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการเพิ่งเริ่มทำกิจกรรมประเภทนี้กับผู้เรียนเป็นครั้งแรก ผู้สอนควรหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ แล้วถามความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้เรียนว่าสิ่งไหนจะนำมาบรรยายได้บ้าง หรือผู้สอนอาจกำหนดคำสำคัญเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนกำหนดช่องว่างในการบรรยายเหตุการณ์ได้ ในการพิจารณาตัดสินงานของผู้เรียน ผู้สอนควรพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของผู้เรียนเป็นสำคัญ

14. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play)

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่นำความสนุกสนานและความหลากหลายเข้ามาสู่ห้องเรียนภาษา และด้วยวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างชัดเจน จึงง่ายต่อผู้เรียนในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติได้อย่างเป็นธรรมชาติ ก่อนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนต้องการเวลาในการเตรียมพร้อมอย่างมาก เตรียมในสิ่งที่ตนกำลังจะนำเสนอให้พร้อมเพื่อลดความกดดันในตัวผู้เรียนให้น้อยลง

ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่ไม่ยาวเกินไปมีรายละเอียดชัดเจน เข้าใจง่ายและไม่เร็วเกินไป ผู้สอนควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาพเหตุการณ์ก่อนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของภาพเหตุการณ์ทั้งหมดดีแล้วจึงทำกิจกรรมบทบาทสมมติได้ และหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้สอนควรให้คำติชม แนะนำ และวิเคราะห์ผลงานของผู้เรียน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

กิจกรรมทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นกิจกรรมในการใช้วิธีที่คิดเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยเฉพาะ ผู้สอนสามารถเลือกกิจกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาในการสอนแต่ละครั้ง หากผู้สอนใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกในการเรียนยิ่งขึ้น

6. งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน

6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จรัสศรี ฐานิวัฒน์นันท์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบวิธีการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้แถบบันทึกภาพและไม่ใช้แถบบันทึกภาพ” กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แถบบันทึกภาพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้แถบบันทึกภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้วิจัยได้ยืนยันจากผลการทดลองว่าแถบบันทึกภาพมีประสิทธิภาพสูงในการสอนภาษาต่างประเทศอย่างแท้จริง

คณินิจ อาจนรงค์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเกษตรกรรมราชบุรี โดยการใช้วีดิโอเทปกับการใช้เทปบันทึกเสียงเป็นสื่อช่วยสอน” ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนโดยวีดิโอเทปประกอบบทเรียน

แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้เทปบันทึกเสียงประกอบบทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้วีดิโอเทปประกอบการสอน

ประไพ เทียนเงิน (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้วีดิทัศน์” ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์ สูงกว่าก่อนการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนโดยการใช้วีดิทัศน์ สรุปได้ว่านักเรียนพอใจและสนุกสนานกับการเรียน ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยการใช้วีดิทัศน์และวิชาภาษาอังกฤษ

นพพร กระจำพจน์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้วีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร” ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนภาษาด้วย

อรพรรณ สุริยพันธุ์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ฟัง-พูด ด้วยวีดิทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 และสรุปได้ว่า การใช้วีดิทัศน์นั้นช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างแท้จริงตามสถานการณ์การพูดที่เป็นธรรมชาติ และทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

วัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสิพินุล จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอนโดยวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอนโดยวีดิทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอดดแอป (วัลลยา บริสุทธิพันธ์. 2539 : 31; อ้างอิงจาก Hodapp. 1978. “Video as an Instructional Aids for English as a Second Language Teaching.” *Research in the Teaching of English*.) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้วีดิโอเทปเป็นเครื่องมือช่วยสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ใช้วีดิโอเทปเป็นเครื่องมือช่วยสอนกับกลุ่มที่ไม่ใช้วีดิโอเป็นเครื่องมือช่วยสอน ผลปรากฏว่าการสอนบทเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนการสอนวัฒนธรรมโดยการใช้วีดิโอเทปมีประสิทธิภาพสูงกว่า

การ์เบอร์ และโฮล์ม แห่งมหาวิทยาลัย Western Ontario ประเทศแคนาดา (กุลวดี วีระวานิช. 2541 : 60; อ้างอิงจาก Garber & Holmes. 1981. "Video – Aided Written / Oral Assignments" *Foreign Language Annals*. P. 325) ได้ศึกษาว่าการใช้ภาพยนตร์วีดิทัศน์สั้นๆ จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูดได้หรือไม่ ผลปรากฏว่าภาพยนตร์วีดิทัศน์สั้นๆ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะดังกล่าวได้มาก

มิลเลอร์ และเบรนแนน แห่งมหาวิทยาลัย Zhongshan เมือง Canton (พงศ์พันธ์ อันตริกันนท์. 2539 : 34; อ้างอิงจาก Miller & Brennan. 1983. "Using an English Language Teaching Videotape in the classroom." *English Teaching Forum*.) ได้ทำการศึกษาการใช้วีดิทัศน์ในการช่วยสอนภาษาแก่ชาวต่างชาติ พบว่าการใช้วีดิทัศน์นั้นง่ายและสะดวกเช่นเดียวกับเทปบันทึกเสียง แต่สิ่งที่ได้เปรียบคือนักเรียนได้ฟังทั้งเสียงและเห็นภาพประกอบด้วยพร้อมกัน และยังได้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาท่าทางด้วย

จากผลการศึกษางานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมอย่างยิ่งในการใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษา เพราะสื่อวีดิทัศน์สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะทั้ง 4 โดยเฉพาะทักษะการฟังและพูด เรียนรู้และใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเนื่องจากสอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์มากที่สุด กล่าวคือ แนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนการสอน และลักษณะกิจกรรมการฟังและการพูดที่คล้ายกับขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้สื่อวีดิทัศน์มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสามารถบูรณาการขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการฟังและการพูดของทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน และใช้สื่อวีดิทัศน์ในการดำเนินการเรียนการสอน สำหรับแผนการสอนที่มีเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนนั้น ผู้วิจัยยึดหลักการและแนวคิดสำหรับขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ของ McGovern ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการชมวีดิทัศน์ ขั้นการชมวีดิทัศน์ และขั้นหลังการชมวีดิทัศน์ และเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนของ Stempleski & Tomalin ได้แก่ การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off/Vision on) การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on/Vision off) การเล่นไปหยุดไป (Play and pause/Freeze-frame technique) การดูภาพและเสียงไปพร้อมกัน (Sound on/Vision on) การทำนายหรือคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) การดูวีดิทัศน์เป็นช่วงสั้นๆ สลับที่กันไม่เรียงตามลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences) และการแยกดูเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing/Split viewing) ในการสร้างแผนการสอนที่จะใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนวิชา (01-320-103) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (01-320-103) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542) กรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในส่วนของขอบข่ายของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
2. ศึกษาเอกสารตำรา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนภาษา การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ
3. สร้างเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. นำเครื่องมือที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ครั้ง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจำนวน 3 ครั้งสำหรับการหาคุณภาพของแผนการสอน จากนั้นนำผลการทดลองไปปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาคุณภาพของแผนการสอนให้มีค่าประสิทธิภาพที่ 80/80 ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

6. ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลอง
7. ทำการทดสอบการฟังและการพูดก่อนการทดลอง
8. ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน
9. ทำการทดสอบการฟังและการพูด และให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเสร็จสิ้นการทดลองตามแผนการสอน
10. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้
11. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอน
2. แบบทดสอบ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่
 - แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
 - แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. แผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอนที่ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง คณะวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในส่วนของขอบข่ายของเนื้อหาวิชา (01-320-103) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

- 1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอน ภาษา เช่น Active Viewing Plus (Lavery, et al. 1984) Video in Action : Recipes for Using Video in Language Teaching (Stempleski & Tomalin. 1992 : 15-16) และ "Type of Video Software : A User's Experience" (McGovern. 1983 : 57-67) เป็นต้น

- 1.3 สร้างแผนการสอนที่ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอนภาษา จำนวน 10 แผนๆ ละ 2 - 4 คาบๆ ละ 50 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดหลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชีวิตทัศน์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาของ แมคโกเวอร์น (McGovern. 1983 : 66-67) ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการชมชีวิตทัศน์ (Pre-viewing stage) เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนที่จะเสนอบทเรียนด้วยชีวิตทัศน์
2. ขั้นตอนการชมชีวิตทัศน์ (Viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมให้ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษา เรียนรู้ รวมถึงฝึกฝนพัฒนาความชำนาญในการใช้ภาษา

3. ขั้นหลังการชมวิดิทัศน์ (Post-viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่เน้นการผลิตภาษาของผู้เรียน และถ่ายทอดภาษาไปใช้ในสถานการณ์อื่น

เทคนิคการใช้วิดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาที่นำมาใช้ในแผนการสอน จากเทคนิคการใช้วิดิทัศน์ของสเตมพลีสกี และโทมาลิน (Stempleski & Tomalin. 1990 : 15-16) และแอลลัน (Allan. 1985 : 36-45) ดังนี้

1. การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off/Vision on) หรือที่เรียกว่า "Silent viewing" เป็นการให้ผู้เรียนดูแต่ภาพแล้วอภิปราย หรือทำนายในเรื่องของภาษา เรื่องราว หรือสภาพการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับตัวละคร ฉาก และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร เป็นต้น

2. การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on /vision off) ให้ผู้เรียนฟังแต่เสียงแล้วให้ทำนายตัวละคร ฉาก สัมพันธภาพของตัวละคร หรือให้เล่าใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง เป็นต้น

3. การเล่นไปหยุดไป (Play and pause/Freeze-frame control) เช่น เทคนิคที่ให้ผู้เรียนดูวิดิทัศน์ไปที่ละช่วงสั้นๆ โดยมีกิจกรรมกันเป็นระยะๆ (Progressive viewing)

4. การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อมๆกัน (Sound and vision on) ผู้เรียนจะได้ดูวิดิทัศน์ในลักษณะดูตลอด (Total viewing) และทำงาน (Active viewing tasks) ในเวลาเดียวกัน หรืออาจเลือกมาให้ดูเฉพาะเป็นบางช่วง (Selective viewing) ได้แก่

- ดูเฉพาะช่วงต้น และทำนายส่วนที่เหลือ
- ดูเฉพาะช่วงต้นและช่วงปลาย ให้ทำนายช่วงกลางของเรื่อง
- ดูเฉพาะช่วงปลาย และทำนายส่วนที่ผ่านมา

5. การแยกดูเป็นส่วนๆไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing/Split viewing) ผู้เรียนแต่ละคู่ดูวิดิทัศน์ต่างช่วงกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟังหรือถามตอบกัน เพื่อจะได้ข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์

6. การทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) เมื่อผู้เรียนได้ดูวิดิทัศน์จะได้ทำนายว่าตัวละครจะพูดอะไร พูดอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป หรือทำนายย้อนหลังโดยให้ผู้เรียนดูตอนจบของเรื่องแล้วทำนายย้อนไปว่าเหตุการณ์ก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร

ทั้งนี้ผู้วิจัยนำเทคนิคการใช้วิดิทัศน์ข้างต้นบางเทคนิคมาใช้ผสมผสานกันในแต่ละบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา ฝึกฝนทักษะทางภาษาและใช้ภาษาสื่อสารกันในห้องเรียน

1.4 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ควบคุมปริมาณนิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม

1.5 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน

3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุง โดยมีเกณฑ์ในการตรวจ ดังนี้

- ความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- ความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.6 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้แก้ไขข้อบกพร่องปรับปรุงในขั้นต้น ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 คน ครั้งที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.7 นำผลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขแผนการสอน แล้วนำไปทดลองกับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน ครั้งที่ 2 ได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอนเท่ากับ 89.69 / 77.54

1.8 นำผลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองกับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน ครั้งที่ 3 ได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอนเท่ากับ 93.27 / 87.76

1.9 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว ไปดำเนินการทดลองกับนักศึกษา กลุ่ม ตัวอย่าง ~~จำนวน 27 คนต่อไป~~ ✓

แผนการสอนประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

แผนที่ 1. Greetings and Introduction

แผนที่ 2. Talking about Free-Time Activities, Interests, and Hobbies

แผนที่ 3. Eating Out

แผนที่ 4. Describing Places and Giving Directions

แผนที่ 5. Describing Past Events

แผนที่ 6. Describing Future Events

แผนที่ 7. Exchanging Opinions

แผนที่ 8. Giving Suggestions

ตาราง 1 เนื้อหารายละเอียดของแผนการสอน

แผนการสอนที่	เนื้อหา / หัวข้อ	แหล่งข้อมูลวิดิทัศน์	เทคนิคในการใช้วิดิทัศน์ ประกอบการสอน
1 (2 คาบ)	Introduction	New Interchange - First day at class	- Sound and vision on - Play and pause
2 (2 คาบ)	Greetings	Follow Me - How are you ?	- Sound on/vision off - Sound and vision on - Play and pause - Sound and vision off
3 (2 คาบ)	Talking about Free-Time Activities, Interests, and Hobbies	Follow Me - What do you do ?	- Sound on / vision off - Sound and vision on - Play and pause - Prediction
4 (4 คาบ)	Eating Out	Hello America - At a restaurant	- Sound and vision on - Play and pause

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	เนื้อหา / หัวข้อ	แหล่งข้อมูลวิทัศน์	เทคนิคในการใช้วิทัศน์ประกอบการสอน
5 (4 คาบ)	Describing Places	New Interchange - On the Santa Fe Trail	- Sound off / vision on - Prediction - Sound and vision on - Play and pause
6 (2 คาบ)	Giving Directions	Dynamic English - Directions	- Sound and vision on - Play and pause - Sound off / vision on
7 (4 คาบ)	Describing Past Events	New Interchange - How was your trip to San Francisco ?	- Prediction - Sound off / vision on - Play and pause - Sound on / vision off
8 (4 คาบ)	Describing Future Events	Hello America - It's one of the biggest business stories of the years.	- Sound on / vision off - Play and pause - Sound and vision on
9 (4 คาบ)	Exchanging Opinions	New Interchange - Street performers	- Sound off / vision on - Play and pause - Sound and vision on - Prediction
10 (4 คาบ)	Giving Suggestions	New Interchange - What kind of movies do you like ?	- Jigsaw viewing - Sound and vision on - Play and pause - Sound off / vision on

2. แบบทดสอบ

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เช่น Testing for Language Teachers (Hughes. 1989 : 134-139) Listen Carefully (Richards. 1990) การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543 : 184) เป็นต้น

2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมเนื้อหา หน้าที่ทางภาษา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

2.1.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้ควบคุมปริญาานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม

2.1.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องโดยพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ✓

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ✗

แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทางภาษา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117) ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.0

2.1.5 นำผลที่ได้จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องมาทำการปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ

2.1.6 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้เทคนิค 33 % ในการแบ่งกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 129-130) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.31-0.68 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.57

2.1.7 นำแบบทดสอบที่ได้ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีคำนวณแบบ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร K.R. 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 123) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 25 - 30 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 19 - 24 หมายถึง ดี

คะแนน 13 - 18 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 7 - 12 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0 - 6 หมายถึง ควรปรับปรุง

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น Testing Spoken Language (Underhill. 1987 : 51) Testing for Language Teachers (Hughes. 1989 : 101-115) เป็นต้น

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมเนื้อหา หน้าที่ทางภาษา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบบทบาทสมมติ (Role cards) และมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่วางไว้เป็นระดับ 1 - 5 (ดูรายละเอียดในเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในข้อ 3)

2.2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้ควบคุมปริมาณนิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม

2.2.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องโดยพิจารณาข้อสอบแต่ละชุดว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

2.2.5 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีรายละเอียดดังนี้ คือ เป็นแบบ บัตรบทบาทสมมติ จำนวน 5 ชุดๆ หนึ่งมี 2 บทบาท บทบาท A และ B ในแต่ละชุดมีรายละเอียดสถานการณ์ และข้อมูลสำหรับนักศึกษา A และ B ที่จะต้องนำไปเป็นข้อมูลในการแสดงบทบาทสมมติตาม-ตอบซึ่งกันและกันรวมทั้งสิ้น 10 ประโยค โดยครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ Greetings and Introduction, Talking about Free-Time Activities and Hobbies, Eating Out, Describing Places and Giving Directions, Describing Past Events, Describing Future Events, Exchanging Opinions, และ Suggestions ใช้เวลาในการแสดงบทบาทสมมติคู่ละ 8 นาที

3. เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับความสามารถในพฤติกรรมการพูด นำมาสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดเป็นเกณฑ์ 5 ด้าน ดังนี้

1. ความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy)
2. ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency)
3. ความเข้าใจเนื้อหา (Comprehension)
4. การออกเสียง (Pronunciation)
5. การใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Communicative Strategies)

3.2 นำเกณฑ์ทั้ง 5 ด้านมากำหนดระดับการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษแบบจัดอันดับ (เบลลันก้า, แซพแมน และสวาร์ทซ์. 2544 : 1-13) 5 ระดับ เป็นระดับคุณภาพความสามารถด้านทักษะการพูดของนักศึกษา โดยกำหนดเป็นตัวเลขเรียงจาก 1 ระดับต่ำ ถึง 5 ระดับสูง ในการให้คะแนน ใช้วิธีให้คะแนนเป็นระดับ 1-5 ตามเกณฑ์การประเมินโดยแปลงเป็นคะแนน 1-5 คะแนน รวมทั้งหมด 25 คะแนน ตัดสินผลโดยการรวมคะแนนที่ได้จากเกณฑ์แต่ละด้านซึ่งประเมินโดยผู้ประเมิน 2 คน

3.3 นำเกณฑ์การประเมินที่สร้างเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อดูความสอดคล้องและความเหมาะสมของระดับคุณภาพ (1-5) ของเกณฑ์แต่ละด้าน เพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง

3.4 กำหนดผู้ประเมิน 2 คน คือผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำจากผู้วิจัยที่เป็นผู้ดำเนินการทดสอบ เกี่ยวกับการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการบันทึกคะแนนการพูดภาษาอังกฤษ และแจ้งเกณฑ์ดังกล่าวให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนดำเนินการทดสอบ

3.5 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ ระดับละ 4 คน รวม 12 คน แล้วให้นักศึกษาทำการทดสอบพูด โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้ประเมินให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.6 นำผลคะแนนหาค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คน โดยวิธีการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 210-211) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ 0.98

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 21 - 25 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 16 - 20 หมายถึง ดี

คะแนน 11 - 15 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 6 - 10 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง

✓ 4. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) และศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของประไพ เทียนเงิน (2534 : 100) และ วัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539 : 73)

4.2 สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อความในด้านความรู้สึกพึงพอใจ และไม่พึงพอใจ เห็นคุณค่าและไม่เห็นคุณค่า ตลอดจนพฤติกรรมด้านดีและไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อความในเชิงบวก คือข้อความที่ 5, 6, 8, 10, 12, 15, 16, 18 และ 19 และข้อความในเชิงลบ คือข้อความที่ 1, 2, 3, 4, 7, 9, 11, 13, 14, 17, และ 20 รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 ข้อ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
-----------	-----	---	-------

มาก	ให้	4	คะแนน
-----	-----	---	-------

ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
---------	-----	---	-------

น้อย	ให้	2	คะแนน
------	-----	---	-------

น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
------------	-----	---	-------

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
-----------	-----	---	-------

มาก	ให้	2	คะแนน
-----	-----	---	-------

ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
---------	-----	---	-------

น้อย	ให้	4	คะแนน
------	-----	---	-------

น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน
------------	-----	---	-------

ในการพิจารณาว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อความทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ของ รวีวรรณ ชินตระกูล (2538 : 164) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีเจตคติดีมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีเจตคติดีมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีเจตคติดีปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีเจตคติไม่ค่อยดี
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีเจตคติไม่ดี

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิดจำนวน 1 ข้อ เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ ตลอดจนดูว่าคำถามนั้นถามความคิดเห็น หรือความรู้สึกรักของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25% ในการแบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านี้สำคัญโดยใช้ t-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 131) คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 3.47-8.1 ได้ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

4.5 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรหาความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.96

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน	81 - 100	หมายถึง	มีเจตคติดีมากที่สุด
คะแนน	61 - 80	หมายถึง	มีเจตคติดีมาก
คะแนน	41 - 60	หมายถึง	มีเจตคติดีปานกลาง
คะแนน	21 - 40	หมายถึง	มีเจตคติไม่ค่อยดี
คะแนน	1 - 20	หมายถึง	มีเจตคติไม่ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดปฐมนิเทศทำความเข้าใจกับนักศึกษาถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียน

2. นำแบบทดสอบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามก่อนการทดลอง

3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว มาทำการทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง เพื่อวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

4. นำแผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอน ที่ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว ไปดำเนินการทดลองกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 32 คาบ (คาบเรียนละ 50 นาที) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเอง

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง และแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง มาให้นักศึกษากลุ่มเดิมทำการทดสอบ เพื่อวัดความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากที่ได้รับการทดลองโดยใช้เทคนิคการใช้วิธีทัศน์ประกอบการสอนแล้ว

6. นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบสอบถามเจตคติที่ใช้ถามความคิดเห็นก่อนการทดลอง ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ภายหลังการเสร็จสิ้นการทดลอง

7. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบ และคะแนนแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ความต่าง และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านทักษะการฟัง และความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

2. เปรียบเทียบความต่างของคะแนนความสามารถด้านทักษะการฟัง และความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

3. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบความต่างของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ 1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าความส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

①.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73-74)

①.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 143)

✓ 2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

✗ 2.1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอน โดยใช้เทคนิคการใช้วิธีทัศน์ประกอบการสอน ใช้เกณฑ์ 80/80 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528 : 284-286)

2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

✓ 2.3 หาค่าความยากเป็นรายชื่อของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ใช้สัดส่วน 33% ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 129)

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ใช้สัดส่วน 33% ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 130)

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สัดส่วน 25 % ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาทดสอบหาค่านัยสำคัญโดยใช้ t-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 131)

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายชื่อของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง โดยใช้สูตร K.R. 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 123)

2.7 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามวัดเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125)

2.8 หาค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของ ผู้ประเมิน 2 คน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 210-211)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของความต่างของคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และคะแนนแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลอง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for Dependent Samples) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 193).

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตที่สนับสนุนการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร จังหวัดสกลนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาแผนกวิชาไฟฟ้า จำนวน 27 คน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 คาบๆ ละ 50 นาที รวม ทั้งสิ้น 40 คาบ โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
2. ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้	
N	แทน จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง
S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
S_1	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง
S_2	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง
%	แทน ค่าร้อยละของความต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
$\sum D$	แทน ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติแจกแจงที (t – Distribution)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร มาหาค่าเฉลี่ย และหาผลต่างของคะแนนการฟังก่อนและหลังการทดลอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t – test for Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนและหลังการ
ทดลอง

ความสามารถด้านทักษะ การฟังภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	แปรผล คะแนนเฉลี่ย	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	27	16.33	3.84	ปานกลาง	152	1490	5.922**
หลังการทดลอง	27	21.96	3.41	ดี			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงว่าความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสกลนคร ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงว่า เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนช่วยให้นักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถด้านทักษะการ
ฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ในระดับ ปานกลาง และหลังการทดลองคะแนน
เฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ ดี

2. ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร มา
หาค่าเฉลี่ย และหาผลต่างของคะแนนการพูดก่อน และหลังการทดลอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบ
ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t – test for Dependent Samples ผล
ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อน และหลัง
การทดลอง

ความสามารถด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	แปรผล คะแนนเฉลี่ย	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	27	17.13	2.94	ดี	139.5	808.25	14.634**
หลังการทดลอง	27	22.30	1.59	ดีมาก			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนช่วยให้นักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ในระดับ ดี และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ ดีมาก

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามที่ใช้ในการทดลองแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ผู้วิจัยนำผลในส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อความ จำนวน 20 ข้อ และในส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 1 ข้อ มาวิเคราะห์ผล ได้ผลดังต่อไปนี้

ในส่วนที่ 2 เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เป็นข้อความจำนวน 20 ข้อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อน และหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ย และหาผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อน และหลังการทดลอง

เจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	แปรผล คะแนนเฉลี่ย	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	27	66.11	9.20	มีเจตคติดี มาก	394	9684	6.164**
หลังการทดลอง	27	80.70	8.99	มีเจตคติดี มากที่สุด			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนช่วยให้นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติก่อนการทดลองอยู่ในระดับ ดี และหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ ดีมาก เมื่อเฉลี่ยต่อข้อพบว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 อยู่ในระดับดีปานกลาง และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

ในส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา มาหาคำร้อยละ สรุปผลก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ได้ดังนี้

ก่อนการทดลอง

1. นักศึกษาสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 4
2. นักศึกษาต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก คิดเป็นร้อยละ 4
3. นักศึกษาเห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็น

ร้อยละ 11

4. นักศึกษาไม่แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 81

หลังการทดลอง

1. นักศึกษาต้องการให้ใช้สื่อประกอบการสอนให้หลากหลาย เช่น วีดิทัศน์ และเทปคาสเซ็ท เพราะจะได้ฟังสำเนียงและเสียงของเจ้าของภาษาจริง คิดเป็นร้อยละ 4

2. นักศึกษาเห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็น
- ร้อยละ 15

3. นักศึกษาไม่แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 81

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 1 (01-320-103)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 1 (01-320-103) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 27 คน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอน โดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน จำนวน 10 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทดลองและปรับปรุงแก้ไข มีค่าประสิทธิภาพ 93.27/87.76

2.2 แบบทดสอบ

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ แบบทดสอบดังกล่าวได้ผ่านการหาคุณภาพ โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.31 – 0.68 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.23-0.57 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบสนทนา จำนวน 5 ชุด แต่ละชุดมี 2 บทบาท คือ บทบาท A และ B และมีรายละเอียด

สถานการณ์และข้อมูลที่น่าไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติตาม – ตอบ ซึ่งกันและกัน รวมทั้งสิ้น 10 ประโยค แบบทดสอบดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

2.3 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดเป็นเกณฑ์ 5 ด้าน คือ ความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) ความเข้าใจเนื้อหา (Comprehensive) การออกเสียง (Pronunciation) และการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Communicative strategies) ให้คะแนนเป็น 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์แต่ละด้าน กำหนดเป็นตัวเลขเรียงจาก 1 ระดับต่ำ ถึง 5 ระดับสูง และประเมินโดยแปลงเป็นคะแนน 1-5 คะแนน รวมทั้งหมด 25 คะแนน เกณฑ์การประเมินดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ 0.98

2.4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ (t) ระหว่าง 3.47 – 8.10 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

3. วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 8 สัปดาห์ ละคร 4 คาบๆ ละ 50 นาที และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลัง 2 สัปดาห์ รวมเป็น 40 คาบ 10 สัปดาห์ โดยดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียน
2. นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามก่อนการทดลอง
3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง
4. นำแผนการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้วิธีทัศน์ประกอบการสอนไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 32 คาบๆ ละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์
5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง มาให้กลุ่มทดลองทำการทดสอบหลังการทดลอง
6. นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบสอบถามก่อนการทดลอง มาให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t – test for dependent samples

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร $t - \text{test for dependent samples}$

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร $t - \text{test for dependent samples}$

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน ประกอบการสอนมีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน ประกอบการสอนมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน ประกอบการสอนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาเทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สายช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ซึ่งสามารถนำผลจากการศึกษาค้นคว้ามาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ในด้านความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาที่มีความสามารถทั้งด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลที่ได้การวิจัยครั้งนี้อาจเป็นผลจากปัจจัยหลายประการ ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนโดยใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน ซึ่งยึดหลักการ และแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชีวิตทัศนเป็นสื่อประกอบการสอนภาษา ของแมคโกเวิร์น. (McGovern. 1983 : 66-67) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการฟัง และการพูด ดังนี้

1.1.1 ขั้นตอนการชมชีวิตทัศน (Pre-viewing stage) ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนที่จะนำเสนอบทเรียนด้วยชีวิตทัศน ผู้เรียนจะได้รับฟังการอธิบายเนื้อเรื่องของภาพเหตุการณ์ที่จะชม พร้อมทั้งจุดประสงค์ในการชมชีวิตทัศนในแต่ละครั้ง เช่น ผู้เรียนจะต้องคาดเดาตัวละครว่ามีจำนวนกี่คน อยู่ที่ไหน (Prediction) เป็นต้น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง และรู้จุดมุ่งหมาย ในการชมชีวิตทัศนในแนวทางเดียวกัน และเป็นการสร้างความพร้อมเพื่อทำกิจกรรมในขั้นตอนการชมชีวิตทัศน (Viewing stage) ต่อไป นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้มีโอกาสซักถามคำถามหากยังไม่เข้าใจกิจกรรมที่จะต้องทำ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนกล้าซักถามในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ ทั้งในส่วนที่เป็นภาพเหตุการณ์ กิจกรรม และใบงาน นับเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีที่เกิดขึ้นในการเรียน ทั้งผู้วิจัยและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นกันเองและไม่เคร่งเครียด นับเป็นส่วนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนา

ความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 21-23) ที่ว่า สิ่งที่คุณสอนควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด คือ บรรยากาศในการสอนฟัง – พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจ และไม่กระตือรือร้นที่จะพูด นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพร้อมและตั้งใจที่จะทำกิจกรรมการชมวิดีโอทัศนในใบงานที่กำหนดให้มากขึ้น และผลของคะแนนกิจกรรมอยู่ในระดับน่าพอใจ เหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.1.2 ขั้นการชมวิดีโอทัศน (Viewing stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมหลากหลาย ขณะชมวิดีโอทัศน (Viewing tasks) เช่น กิจกรรมให้ผู้เรียนชมวิดีโอทัศนแล้วเติมคำในช่องว่างในบทสนทนาตามที่ได้ยิน ใส่หมายเลขเพื่อเรียงประโยคที่กำหนดให้ตามลำดับตามบทสนทนาที่ได้ยิน ฝึกออกเสียงตามประโยคที่ได้ยิน ตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ที่ได้ชม กิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ จากการที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังกล่าวปรากฏว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังสามารถทำกิจกรรมการฟังในใบงานได้คะแนนเป็นที่น่าพอใจ และสามารถออกสำเนียงเสียงภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงกับเสียงที่ได้ยินในภาพเหตุการณ์ในแต่ละครั้ง เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.1.3 ขั้นหลังการชมวิดีโอทัศน (Post – viewing stage) การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ เช่น แสดงบทบาทสมมติ (Role – play) เล่นเกม (Games) แสดงความคิดเห็น (Giving opinions) หรือ ออกสำรวจ (Surveys) ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายสถานการณ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้คล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ จากการสังเกตในการทำกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนสามารถสร้างบทสนทนาตามรูปแบบภาษาที่ได้เรียน และยังได้นำความรู้พื้นฐานที่ตนมีมาใช้ในการสร้างบทสนทนาด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และร่วมมือกันเป็นอย่างดีภายในกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษในการสนทนาติดต่อสื่อสารเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สมถวิล ธนโสภณ และคณะ (2544 : 133-134) ที่กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในตอนท้ายสุดผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ

ดังนั้นจะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิดีโอทัศนประกอบการสอน ที่มีการเรียงลำดับขั้นตอนการสอน คือ ขั้นก่อนการชมวิดีโอทัศน ขั้นการชมวิดีโอทัศน และขั้นหลังการชมวิดีโอทัศน นั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เพิ่มพูนความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดของผู้เรียนทีละน้อยตามลำดับขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟังและการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่ยากเกินไป และทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

1.2 การใช้เทคนิคการใช้วิดีโอทัศนประกอบการสอน จากการที่ผู้วิจัยใช้เทคนิคการใช้วิดีโอทัศนประกอบการสอนในแต่ละบทเรียน พบว่าช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากคะแนนการฟังในใบงาน และคะแนนการพูดในแต่ละบทเรียน ที่ผู้เรียนได้คะแนนอยู่ในระดับน่าพอใจถึงดี นอกจากนี้ยังพบว่าช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน และไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม อีกทั้งช่วยให้

ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ เทคนิคที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 เทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / Vision on) หรือ “Silent viewing” จากการที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูแต่ภาพแล้วอภิปรายหรือทำนายเกี่ยวกับตัวละคร และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่แอลัน (Allan, 1985 : 40) กล่าวว่า เทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียงเป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่มกันอย่างแท้จริง จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนสามารถทำนายตัวละคร หรือเหตุการณ์ได้ใกล้เคียงกับคำตอบที่ถูกต้อง ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักปรึกษากับผู้วิจัย และผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษอย่างไม่เคอะเขิน และเป็นธรรมชาติ

1.2.2 เทคนิคการฟังเสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on / vision off) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฟังแต่เสียง แล้วให้ทำนายตัวละคร และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร หรือฟังเพื่อหารายละเอียดในการทำกิจกรรมตามใบงานที่กำหนดให้ ปรากฏว่า ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานกับการได้ทำนายสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ยินจากภาพเหตุการณ์ ไม่ว่าสิ่งที่ทำนายนั้นจะถูกหรือผิด ดังคำกล่าวของไรซ์ (Rice, 1996) ที่ว่า ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการทำนาย และขบขันเมื่อทราบว่าการทำนายนั้นผิด ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้เรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นของตน มีการใช้กลวิธีในการสื่อสารต่าง ๆ เช่น ทำทาง เป็นต้น พยายามตอบโต้หรือสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อน บ่อยครั้งที่ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อขอให้ผู้วิจัยเล่นภาพเหตุการณ์อีกครั้ง เนื่องจากผู้เรียนได้ฟังแต่เสียงจึงทำให้ไม่เข้าใจภาพเหตุการณ์เท่าที่ควร ซึ่งนับว่าเป็นการให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการฟังและการพูดควบคู่ไปด้วยกัน

1.2.3 เทคนิคการเล่นไปหยุดไป (Play and pause / freeze – frame control) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ทีละช่วงสั้น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเข้าใจและง่ายขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคนี้ในการเฉลยคำตอบให้ผู้เรียน ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามเสียงและสำเนียงของประโยคที่ได้ยินนั้น จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนตั้งใจและมีสมาธิในการชมภาพเหตุการณ์ เพื่อหาคำตอบ สังเกตได้จากขณะที่ผู้วิจัยเล่นภาพเหตุการณ์ ผู้เรียนทุกคนมองที่จอรับสัญญาณภาพ และไม่มีเสียงพูดคุยใด ๆ เมื่อผู้เรียนมีความตั้งใจชมภาพเหตุการณ์ จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงสำเนียงและรูปแบบของภาษาที่ได้ยินมากขึ้น ทั้งนี้ยังพบอีกว่า เมื่อผู้วิจัยให้ผู้เรียนฝึกพูดตามคำ หรือประโยคที่ได้ยินจากภาพเหตุการณ์ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และพยายามออกสำเนียงเสียงตามประโยคที่ได้ยิน

1.2.4 เทคนิคการดูภาพและเสียงไปพร้อม ๆ กัน (Sound and vision on) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ ซึ่งเป็นภาพเหตุการณ์ที่สั้น ๆ หรือแบ่งเป็นช่วงสั้น ๆ โดยเปิดทั้งภาพและเสียงไปพร้อม ๆ กัน พบว่าเทคนิคนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของภาพเหตุการณ์ได้ดี ซึ่งสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนโดยส่วนมากไม่มีคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของภาพเหตุการณ์ที่ได้ชม และสามารถทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้คะแนนเป็นที่น่าพอใจ ดังคำกล่าวของไรซ์ (Rice, 1996) ที่ว่า การผสมผสานกันระหว่างภาพและเสียงของสื่อวีดิทัศน์ เป็นการนำเสนอเนื้อหา และข้อมูลของภาพเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี และในขณะเดียวกันพบว่า ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการชมวีดิทัศน์ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาของภาพเหตุการณ์นั้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2.5 เทคนิคการแยกเป็นส่วน ๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing / split viewing) การที่ผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มดูภาพเหตุการณ์ที่ต่างช่วงกัน แต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน จากนั้นให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม จับคู่กัน แล้วนำเรื่องราวที่ได้ชมมาแลกเปลี่ยนกัน ในลักษณะเล่าสู่กันฟัง หรือ

ถามตอบกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์ จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนได้พยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากันอย่างเต็มที่ และมีการใช้กลวิธีในการสื่อสารต่าง ๆ ในการสนทนา เช่น ท่าทาง สีหน้า เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน และเป็นกันเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่า บ่อยครั้งที่ผู้เรียนเกิดปัญหาในการสนทนา ผู้เรียนกล้าที่จะซักถามขอคำแนะนำจากผู้วิจัย ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

1.2.6 เทคนิคการทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคาดเดา โดยที่ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ที่จะได้ชมหรือได้ชมไปแล้ว และให้ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์ เช่น คาดเดาว่าตัวละครตัวไหนแสดงเป็นอะไร หรือมีจำนวนตัวละครทั้งหมดกี่คน เป็นต้น จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนเกิดความตั้งใจและสนใจในภาพเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยนำเสนอ เพื่อหาผลลัพธ์ของการคาดเดา ผู้เรียนส่วนมากสามารถคาดเดาได้ใกล้เคียงและถูกต้องกับคำตอบแต่มีบางส่วนที่คาดเดาไม่ตรงกับคำตอบ และเมื่อผู้เรียนทราบว่าผลลัพธ์ของการคาดเดานั้นผิด ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนรู้สึกขบขันในความสามารถของทักษะการเดาของผู้เรียนเอง จะเห็นได้ว่านอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังเรื่อง เพื่อเก็บข้อมูลในการคาดเดาแล้วยังได้ใช้ภาษาในการคาดเดา และได้รับความสนุกสนานในการเรียนการสอนอีกด้วย สอดคล้องกับ สมยศ เม่นแย้ม (2543 : 64) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญของการฟังและการพูดอย่างหนึ่งคือการคาดเดา (Predict) การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการคาดเดาจะทำให้ทักษะการฟังและการพูดพัฒนาไปอย่างยิ่ง และทำให้การเรียนในชั้นเรียนน่าสนใจ เพราะผู้เรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

ดังนั้นจะเห็นว่าการที่ผู้วิจัยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนการสอน ไม่เบื่อหน่ายกับการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เป็นผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และมีการพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จากการสังเกต พบว่าเทคนิคการดูภาพและเสียงไปพร้อมๆ กัน เป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ และตั้งใจในการทำกิจกรรม ในขณะที่ชมชีวิตทัศนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องของภาพเหตุการณ์ได้ง่าย อีกทั้งรู้สึกเพลิดเพลินกับภาพเหตุการณ์ที่ได้ชม แต่มีได้หมายความว่าผู้สอนจะต้องใช้เพียงเทคนิคนี้ทุกครั้งที่มีการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน ควรใช้เทคนิคหลากหลายผสมผสานกันในแต่ละบทเรียน เช่น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูภาพและเสียงไปพร้อมๆ กัน แต่ให้ผู้เรียนชมชีวิตทัศนทีละช่วงสั้นๆ โดยการใช้เทคนิคการเล่นไปหยุดไปร่วมด้วย เพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ง่ายขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟัง ดังนั้นในการพิจารณาใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอน ควรขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละช่วงภาพเหตุการณ์ และวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนของบทเรียนนั้นๆ

ผู้วิจัยยังพบว่ามีปัจจัยอื่นๆ ในการทดลอง ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อาทิเช่น การใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ผู้วิจัยสามารถสื่อสารกับผู้เรียนได้อย่างชัดเจน และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ปรีक्षा ในเรื่องที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนับเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ รอส (Rost, 1991 : 3 –8) และ ฟินอคเชียโร และ บรัมมิต (Finocchiaro & Brumit, 1983 : 141) ที่ว่าการพัฒนาความสามารถในการฟัง และการพูดนั้น ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์ ให้ผู้เรียนรู้จักถามและตอบ

คำถามกับผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน ให้ทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจได้ ผู้สอนควรคุยและใช้ภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น เช่น จากวิทยุทัศน์ เป็นต้น

นอกจากนี้ในส่วนของแผนการสอนทั้ง 10 แผน ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลอง เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้ทดลองสอน และพัฒนาปรับปรุงให้ได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอน จำนวน 3 ครั้ง ทำให้ผู้วิจัยมีความชำนาญในการใช้เทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ในการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละบทเรียนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ แอลลัน (Allan, 1985 : 34) กล่าวว่า เมื่อผู้สอนได้มีโอกาสใช้และฝึกฝนการควบคุมวิทยุทัศน์ด้วยตนเอง จะทำให้ผู้สอนนั้นมีความมั่นใจในการใช้วิทยุทัศน์ในการสอนแต่ละครั้ง และทำให้การสอนนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

แม้ว่าในระยะแรก ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกกลัวการเรียนเกี่ยวกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแต่หลังจากที่ผู้วิจัยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ตามแผนการสอนโดยการใช้เทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ประกอบการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน และมีโอกาสฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียนจึงสนุกกับบทเรียน มีความกระตือรือร้นและสนใจต่อบทเรียน ซึ่งเป็นส่วนทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

2. ในด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ประกอบการสอน พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาามีเจตคติดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจเป็นผลจากสาเหตุหลายประการดังต่อไปนี้

2.1 การใช้สื่อวิทยุทัศน์ประกอบกับเทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ที่หลากหลายในแต่ละบทเรียน สื่อวิทยุทัศน์เป็นสื่อรูปภาพและเสียงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและเนื้อหาของบทเรียนเป็นอย่างดี เมื่อประกอบกับเทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ที่หลากหลาย ช่วยเร้าให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ และเกิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกันอย่างแท้จริง โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด การผสมผสานระหว่างการใช้สื่อวิทยุทัศน์ร่วมกับเทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนรู้สึกว่บทเรียนไม่ยากต่อการทำความเข้าใจ และสามารถทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้อง และรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ อัลเวอร์แมน และ เฟลป์ (Alvermann & Phelps, 1998 : 299) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนรู้สึกว่ตนประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนยิ่งขึ้น

2.2 สื่อวิทยุทัศน์ และเทคนิคการใช้วิทยุทัศน์ที่หลากหลาย ช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าเบื่อ เช่น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูวิทยุทัศน์ โดยให้ฟังแต่เสียง แล้วให้ผู้เรียนคาดเดาว่ตัวละครทั้งหมดทำไรรในภาพเหตุการณ์ ในบทเรียนเดียวกันผู้วิจัยใช้เทคนิคการเล่นไปหยุดไป เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่างตามบทสนทนาที่ได้ยินในภาพเหตุการณ์ และในตอนท้ายของบทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูภาพเหตุการณ์เป็นตัวอย่างและให้สร้างบทสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติต่อไป เป็นต้น จากการสังเกต และจากคะแนนแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ในส่วนของคำถามการชอบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นถึงกิจกรรมการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชอบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนโดยใช้วิทยุทัศน์ประกอบการสอน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ดังคำกล่าวของ แมคโกเวอร์น (McGovern, 1983 : 59) ที่ว่า สื่อวิทยุทัศน์ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนนั้นหลากหลายไม่น่าเบื่อ จึงเป็นการ

ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งแรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ และเกิดเจตคติที่ดี

2.3 ภาพเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกเพื่อนำเสนอเนื้อหาในแต่ละบทเรียน เป็นภาพเหตุการณ์ที่นำมาจากสื่อวีดิทัศน์หลายประเภททั้งที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะ (ELT video materials) หรือสื่อวีดิทัศน์ประเภทภาพยนตร์ (Films) ซึ่งรวมความหลากหลาย ความน่าสนใจและความบันเทิงเข้ามาสู่ห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสภาพบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด เป็นการสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนการสอนอีกประการหนึ่ง ดังที่ สุโท เจริญสุข (2522 : 72) กล่าวว่า การทำให้บทเรียนสนุกโดยใช้อุปกรณ์การสอน และเทคนิควิธีหลาย ๆ รูปแบบ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม บทเรียนไม่ยากต่อการทำความเข้าใจ และทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ และทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ เทียนเงิน. (2534) และ นพพร กระจำพจน์. (2536) ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ และวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้งานวิจัยของ วิลลยา บริสทุธิพันธุ์. (2539) พบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ

1.1 ผู้สอนควรเลือกภาพเหตุการณ์ ที่มีระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และมีเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และสนใจบทเรียน

1.2 ผู้สอนควรเลือกสื่อวีดิทัศน์จากหลายประเภทในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นสื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ หรือสื่อวีดิทัศน์ประเภทภาพยนตร์ จะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจมากขึ้น และผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.3 ผู้สอนควรมีความรู้และความชำนาญในการใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ มีความพร้อมในการใช้สื่อวีดิทัศน์และเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ในการนำเสนอบทเรียนแต่ละครั้ง ผู้สอนควรเข้าห้องสอนก่อนเวลาเพื่อจัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ทดลองใช้ เตรียมพร้อมก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าห้องเรียน เพื่อไม่เป็นการเสียเวลา และป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะสอน อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.4 ผู้สอนควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนทุกครั้งให้ผู้เรียนได้ชมวีดิทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนชมวีดิทัศน์อย่างมีจุดมุ่งหมาย และได้ทำกิจกรรมในการเรียนการสอน ทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากผู้เรียนชมวีดิทัศน์โดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนจะไม่ให้ความสนใจต่อสื่อวีดิทัศน์และบทเรียนเท่าที่ควร

1.5 สื่อวีดิทัศน์ เป็นสื่อที่นำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น ในการชมวีดิทัศน์ครั้งแรก ผู้เรียนส่วนมากจะยังไม่เข้าใจเนื้อหามากนัก ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียน โดยการให้ดูภาพซ้ำ หยุดภาพ และย้อนภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟังและสามารถพูดตามได้

1.6 ในการสอนบทเรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง เหมาะสม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.7 การออกแบบใบงานเพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในขณะที่ชมวีดิทัศน์นั้น ผู้สอนควรพิจารณาจากภาพเหตุการณ์ โดยผู้สอนควรชมภาพเหตุการณ์ก่อน จากนั้นจึงออกแบบใบงานให้เหมาะกับภาพเหตุการณ์นั้น ๆ เพื่อให้การทำกิจกรรมในขณะที่ชมวีดิทัศน์มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน กับ นักศึกษาระดับชั้นอื่น ๆ หรือเนื้อหาหน้าที่ทางภาษาในหัวข้ออื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กิตดา ปรัดจริยา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อ
การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด
ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลวดี วีระวานิช. (2541). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูเรื่องการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุสุมา ลำนุ้ย. (2539, มกราคม-มิถุนายน). "การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ,"
ศึกษาศาสตร์ มอ. 11(1) : 78-82.
- คณิงิจ อาจนรงค์. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเกษตรกรรมราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- จรัสศรี ฐานวัฒนานนท์. (2532). การเปรียบเทียบวิธีการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้แถบบันทึกภาพ
และโดยไม่ใช้แถบบันทึกภาพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.
- จรัสศรี ฐานวัฒนานนท์. (2534, มกราคม-มีนาคม). "วีดิโอเทปกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยม," สารพัฒนาหลักสูตร. 10(104) : 26-27.
- ชัยยา เปรมศักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ และ
การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพรรัตน์ ลิ้มพะสุต. (2534). การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิรัมย์พร สุวรรณประทีป. (2537). ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง แผนกวิชาบริหารธุรกิจ ตามความต้องการขององค์กรธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- นพพร กระจำพจน์. (2536). ผลของการใช้วิธีทัศนในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จ.สมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เบลลันก้า, เจมส์., แชนแมน, คาโรลีน. และสวาร์ทซ์, อลิซาเบท. (2544). 108 วิธีวัดและประเมินพหุปัญญา = Multiple Assessments for Multiple Intelligence. เฉลียวศรี พิบูลชล แปล. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่นอินโดไชน่า.
- ประไพ เทียนเงิน. (2534). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีทัศน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ อันตริกันนท์. (2539). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเองสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรทางสาธารณสุข ในการเขียนบทวีดิทัศน์เบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวิวรรณ ชินตระกูล. (2538). วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2543). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- วัลลยา บริสุทธิพันธ์. (2539). ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีทัศนเป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสนี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คส์โตร์.
- ศรีเงิน แผลสุพัฒน์. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (มัธยมศึกษา-การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2545). หลักสูตรรายวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิชา 01-320-103 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1. ปทุมธานี : สำนักบริการวิชาการและทดสอบ.
- สมถวิล ธนโสภณ และคณะ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). คู่มือครู : ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เกล็ดไทย.
- สุจารัตน์ พญาพรหม. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีที่ใช้ในการฟังและความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมตตรา อังวัฒนากุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพันธ์ กุศลสง. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุโท เจริญสุข. (2522). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *หน่วยการเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ
วิทยาศาสตร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- อรพรรณ สุริยพันธ์. (2536). *แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารฟัง-พูดด้วยวิธีทัศนสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-
การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). *การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ลิปป์พันธ์. (2538, เมษายน-มิถุนายน). "วิธีทัศนกับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ," *สารพัฒนาหลัก
สูตร*. 14(121) : 66-69.
- อุทุมพร จามรมาน. (2537). *ทฤษฎีการวัดทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พันธ์ พับบลิชซิ่ง.
- Aiken, L.R. (1991). *Psychological Testing and Assessment*. 7th ed. Massachusetts : Allyn and
Bacon.
- Allan, M. (1985). *Teaching English with Video*. Harlow, England : Longman.
- Allport, G.W. (1985). "Attitude," in *Handbook of Social Psychology*. C. Muchison. (Ed.). P 139-156.
Woreestor : Clark University Press.
- Alvermann, D.E. & Phelps, S. F. (1998). *Content Reading and Literacy*. 2nd ed. Needham Heights :
Allyn and Bacon.
- Arcario, P. (1992). "Criteria for Selecting Video Materials," in *Video in Second Language Teaching :
Using, Selecting, and Producing Video for the Classroom*. S. Stempleski. & P. Arcario.
(Eds.). p. 109-121. Alexandria, VA : TESOL.
- Baron, R.A., Dom, B. & Barry, H.K. (1980). *Psychology : Understanding Behavior*. 2nd ed.
New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Byrne, D. (1979). *Teaching Listening and Speaking Skills*. Essex : Longman.
- Candlin, C.N. (1983). *The Communicative Teaching of English : Principles and an Exercise Typology*.
Hawlow : Longman.
- Canning - Wilson, C. (2000, November). "Practical Aspects of Using Video in the Foreign Language
Classroom," *The Internet TESL Journal*. (Online). 6(11). Available :
<http://www.iteslj.org/Articles/Canning-Video.html>.

- Carlson, N.R. (1990). *Psychology : The Science of Behavior*. 3rd ed. Massachusetts : Allyn and Bacon. Inc
- Darley, J.M., San, G. & Ronald, A.K. (1991). *Psychology*. 5th ed. New Jersey : Prentice – Hall International Inc.
- Finocchiaro, M. & Brumfit, C. (1983). *The Functional Notional Approach : from Theory to practice*. New York : Oxford University Press.
- Gardner, R.C. & Lambert, W.E. (1972). "Motivation Variables in Second Language Acquisition," in *Attitude and Motivation in Second Language Learning*. R.C. Gardner and W.E. Lambert (Eds). P.266-272. Massachusetts : Newsberry House.
- Geddes, M. & Sturtridge, G. (1982). *Video in the Language Classroom*. London : Heinemann Educational Books.
- Hill, B. (1992). *Making the Most of Video*. Bournemouth, Great Britain : Bourne Press.
- Hornby, A.S. (1974) *Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English*. London : Oxford University Press.
- ✓ Hughes, A. (1989). *Testing for Language Teachers*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Johnson, K. & Morrow, K. (1981). *Communication in the Classroom*. Hongkong : Wing Tai Cheung.
- Kajornboon, A.B. (1994). *Using Video in Language Teaching*. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Klein, W. (1990). *Second Language Acquisition*. London : Cambridge University Press.
- Koivo, A.P. (1983, February). "The Relationship of Student Perceptions of Study Habits and Attitude Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement," *Dissertation Abstracts International*. 43 : 2624-A.
- Krashen, S.D. & Tracy, D.T. (1995). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. London : Prentice Hall Europe.
- Lavery, M., et al. (1984). *Active Viewing Plus*. Kettering, Great Britain : David Green Printers.
- Littlewood, W. (1984). *Foreign and Second Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Lonergan, J. (1984). *Video in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- McGovern, J. (1983). "Type of Video Sofeware : A User's Experience," in *Video Applications in English Language Teaching*. J. McGovern. (Ed.). p. 57-67. Oxford : Pergamon.
- Paulston, C.B. & Howard, R.S. (1978). *Developing Communications Skills*. Mass : Winthrop.
- Rice, A. (2001). "Techniques for Teaching with Video," *Pearson Education*. (Online).
Available : http://www.longman-elt.com/Family_Album/techniqu.html.
- ✓ Richards, J.C. (1996). *Listen Carefully*. 7th ed. Oxford : Oxford University Press.
- Rivers, W.M. (1980, October). "Hearing and Comprehending," *English Teaching Forum*. 28(4) : 18-19.

- Rost, M. (1991). *Listening in Action : Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London : Prentice Hall.
- Scarcella, R.C., Anderson, E.S. & Krashen, S.D. (1990). *Developing Communicative Competence in a Second Language*. Boston : Heinle & Heinle Publishers.
- Scott, R. (1981). "Speaking," in *Communication in the Classroom*. K. Johnson & K. Morrow. (Eds.). Hongkong : Wing Tai Cheung.
- Stempleski, S. (1992). "Teaching Communication Skills with Authentic Video," in *Video in Second Language Teaching : Using, Selecting, and Producing Video for the Classroom*. S. Stempleski. & P. Arcario. (Eds.). p. 7-24. Alexandria, VA : TESOL.
- Stempleski, S. & Tomalin, B. (1990). *Video in Action : Recipes for Using Video in Language Teaching*. London : Prentice-Hall International.
- Tomalin, B. (1986). *Video, TV and Radio in the English Class : An Introductory Guide*. London : Macmillan.
- (1992). "Teaching Young Children with Video," in *Video in Second Language Teaching : Using, Selecting, and Producing Video for the Classroom*. S. Stempleski. & P. Arcario. (Eds.). p. 7-24. Alexandria, VA : TESOL.
- ✓ Underhill, N. (1987). *Testing Spoken Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Underwood, M. (1993). *Teaching Listening*. New York : Longman.
- Valette, R.M. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Walton, S. & Nayne, J. (1995). *Communicative Principles : A Modular Approach*. Sydney : Prentice Hall.
- Wenden, A. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Willis, D. (1983). "The Potential and Limitations of Video," in *Video Applications in English Language Teaching*. J. McGovern. (Ed.). p. 17-27. Oxford : Pergamon.
- Willis, J. (1983). "101 Ways to use Video," in *Video Applications in English Language Teaching*. J. McGovern. (Ed.). p. 43-55. Oxford : Pergamon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แผนการสอน

แบบทดสอบ Pre -Test และ Post - Test
วัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
วิชา 01-320-103 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1.

Name No. Class

Listening Test : 30 Marks, 60 minutes (เปิดให้ฟัง 2 เที้ยว)

Direction : You are going to hear the conversations. Listen and choose the correct answer by putting a cross (x) at A, B, C, or D on the answer sheet. (30 marks)

Conversation 1. Jack, Tom , and Murray are three students from different departments. They are talking. Jack starts the conversation.

1. Jack is

- A. an economics student
- B. an engineering student
- C. an electrical power student
- D. an automatic mechanics student

Conversation 2. Ted and Ana are rollerblading and Ted falls down. Ted starts the conversation.

2. Ted and Ana

- A. have met each other once
- B. have met each other twice
- C. have never known each other before
- D. have known each other in South America

3. Ana is from

- A. America
- B. Australia
- C. Argentina
- D. North America

Conversation 3. Greg and Pat are talking about their hobbies. Greg starts the conversation.

4. Pat during his free time.

- A. plays cards
- B. plays chess
- C. collects coins
- D. collects stamps

Conversation 4. A waiter and Mrs Alice are in the Galaxy Restaurant. They are ordering food.

A waiter starts the conversation.

5. Mrs Alice will have grilled steak for her lunch.

- A. rare
- B. medium rare
- C. medium
- D. well done

Conversation 5. Alice, Penny and Margaret are having some drink. Alice starts the conversation.

6. Penny'd like to drink

- A. black coffee
- B. coffee with sugar only
- C. coffee with cream only
- D. coffee with sugar and milk

7. Margaret'd like to drink

- A. tea
- B. coffee
- C. milk
- D. orange juice

Conversation 6. Andrew and Bob are talking about Canberra. Andrew starts the conversation.

8. Canberra is a good place for

- A. eating
- B. relaxing
- C. shopping
- D. exercising

Conversation 7. Jack is asking for places from a woman. Jack starts the conversation.

9. Jack

- A. is a woman's son
- B. stays near a woman's house
- C. looks for the place to have his hair cut
- D. knows places around where he stays well

10. Jack wants to go to

- A. a barber shop and a grocery store
- B. a laundromat and a grocery store
- C. a barber shop, a drug store and a laundromat
- D. a laundromat, a barber shop and a grocery store

Conversation 8. A woman is asking for the places from a man. A woman starts the conversation.

11. A woman wants to go to
- A. the Liberty Department store and the Central Bank
 - B. the Liberty Department store and the National Bank
 - C. the Central Department store and the National Bank
 - D. the Central Department store and the American Bank

Conversation 9. Dave and Sue are talking about their weekends. Dave starts the conversation.

12. Sue went to on her weekend .
- A. see a show
 - B. see a movie
 - C. shop in Las Vegas
 - D. learn a magic with David Copperfield
13. Dave and Sue David Copperfield .
- A. like
 - B. don't like
 - C. are proud of
 - D. are shocked to meet

Conversation 10. Jeff and Kim are talking about Kim's childhood. Jeff starts the conversation.

14. When Kim was a kid, she every summer.
- A. traveled
 - B. went to the beach
 - C. went studying aboard
 - D. had a picnic at the beach
15. When Kim talks about her childhood memory, she feels
- A. proud
 - B. furious
 - C. happy
 - D. unhappy

Conversation 11. Richard is asking Kim about the picnic to the beach last Sunday. Richard starts the conversation.

16. Richard..... .
- A. went sight - seeing
 - B. went on the picnic
 - C. swam and had lunch at the beach
 - D. stayed home and study for an exam

17. Kim at the beach.

- A. cooked
- B. had lunch
- C. had dinner
- D. played football

Conversation 12. Linda and Brian are talking about their holiday plans. Linda starts the conversation.

18. Brian is going to learn on his holidays.

- A. to drive
- B. to ride a horse
- C. to type at home
- D. to operate a computer

19. Linda is going to on her holidays.

- A. go on a trip
- B. stay at home
- C. study aboard
- D. go sight - seeing

Conversation 13. Alex and Susan are talking about their future plans. Alex starts the conversation.

20. After graduation, both Alex and Susan actually want to

- A. get a job
- B. get married
- C. go on a trip
- D. travel around the world

Conversation 14. Mr Burton is asking Roger about the subjects that Roger is going to take next year. Mr Burton starts the conversation.

21. Roger is going to take next year .

- A. English, History and Maths
- B. English, Chemistry and Maths
- C. English, History and Mandarin
- D. Economics, Chemistry and Maths

Conversation 15. Paul, Carol and Lynn are suggesting about what to do tonight. Paul starts the conversation.

22. Carol thinks that Jurassic Park was

- A. silly
- B. terrible
- C. exciting
- D. fascinating

23. Tonight they are going to see

- A. E.T.
- B. Jaws
- C. Jurassic Park
- D. Johnny Depp movie

Conversation 16. An interviewer is interviewing a man at the railway station. He starts the conversation.

24. A man thinks that the rail fares are

- A. very cheap
- B. cheap
- C. reasonable
- D. expensive

25. A man always catches the train to

- A. go to work
- B. go shopping
- C. go sight - seeing
- D. go to the university

26. A man thinks that the rail service is

- A. good because it is on time and frequent
- B. good because it is quite cheap and quick
- C. not good because it is quite expensive
- D. not good because there aren't enough seats for passengers

Conversation 17. A Man and Mrs Webb are talking. Mrs Webb is having a cough. A man starts the conversation.

27. The situation takes place at

- A. the clinic
- B. the hospital
- C. the drugstore
- D. the grocery store

28. A man suggests Mrs Webb to have for her cough.

- A. vitamin C and lotion
- B. cough drops and lotion
- C. vitamin C and cough drops
- D. cough drops and vitamin D

Conversation 18. Diane and Dick are talking about what to do tonight. Diane starts the conversation.

29. Tonight both Diane and Dick agree to

- A. go for a walk
- B. go to the cinema
- C. go swimming and go for a walk
- D. stay home and watch the television

30. Dick's first suggestion is

- A. going swimming
- B. going for a walk
- C. going to the cinema
- D. watching the television at home

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

แบบทดสอบ Pre -Test และ Post - Test
วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
วิชา 01-320-103 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1.

Speaking Test : Role-play 25 Marks

- นักศึกษาแต่ละคู่เลือกบัตรบทบาทสมมติ 1 ใน 5 ชุด ซึ่งในบัตรจะมีรายละเอียดระบุบทบาทที่นักศึกษาจะได้รับ และข้อมูลที่นักศึกษาจะต้องถามและตอบตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้
- นักศึกษามีเวลาศึกษารายละเอียดในบัตรบทบาทสมมติ และเตรียมพร้อม 5 นาที
- นักศึกษาแต่ละคู่มีเวลาในการแสดงบทบาทสมมติ 8 นาที

Higher Vocational English

(Student A)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

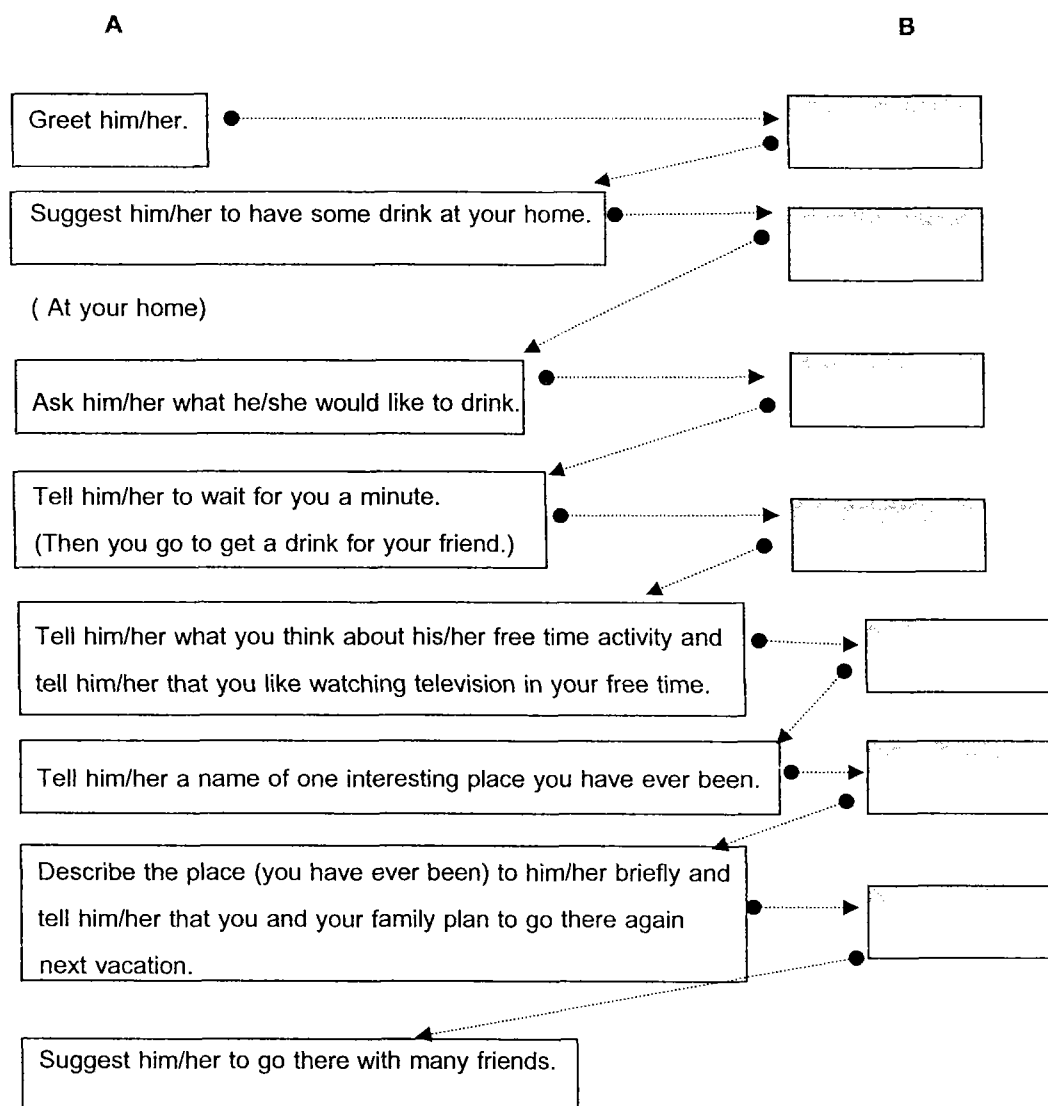
Imagine that you are walking back home down the street and meet your friend by chance. You go to talk to him/her.

Your partner (Student B) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน แล้วชวนเพื่อนมาดื่มที่บ้านของตนเอง เมื่อมาถึงที่บ้านถามเพื่อนว่าต้องการเครื่องดื่มอะไร นักศึกษานำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟให้เพื่อน หลังจากนั้นก็สนทนากันถึงเรื่องกิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่าง ซึ่งนักศึกษาชอบดูโทรทัศน์ นักศึกษายังได้อธิบายสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่นักศึกษาเคยไปให้เพื่อนฟัง ซึ่งนักศึกษาและครอบครัววางแผนจะไปสถานที่แห่งนั้นอีกครั้งในวันหยุดระยะยาวในครั้งหน้า และเสนอให้เพื่อนไปด้วย

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student B)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

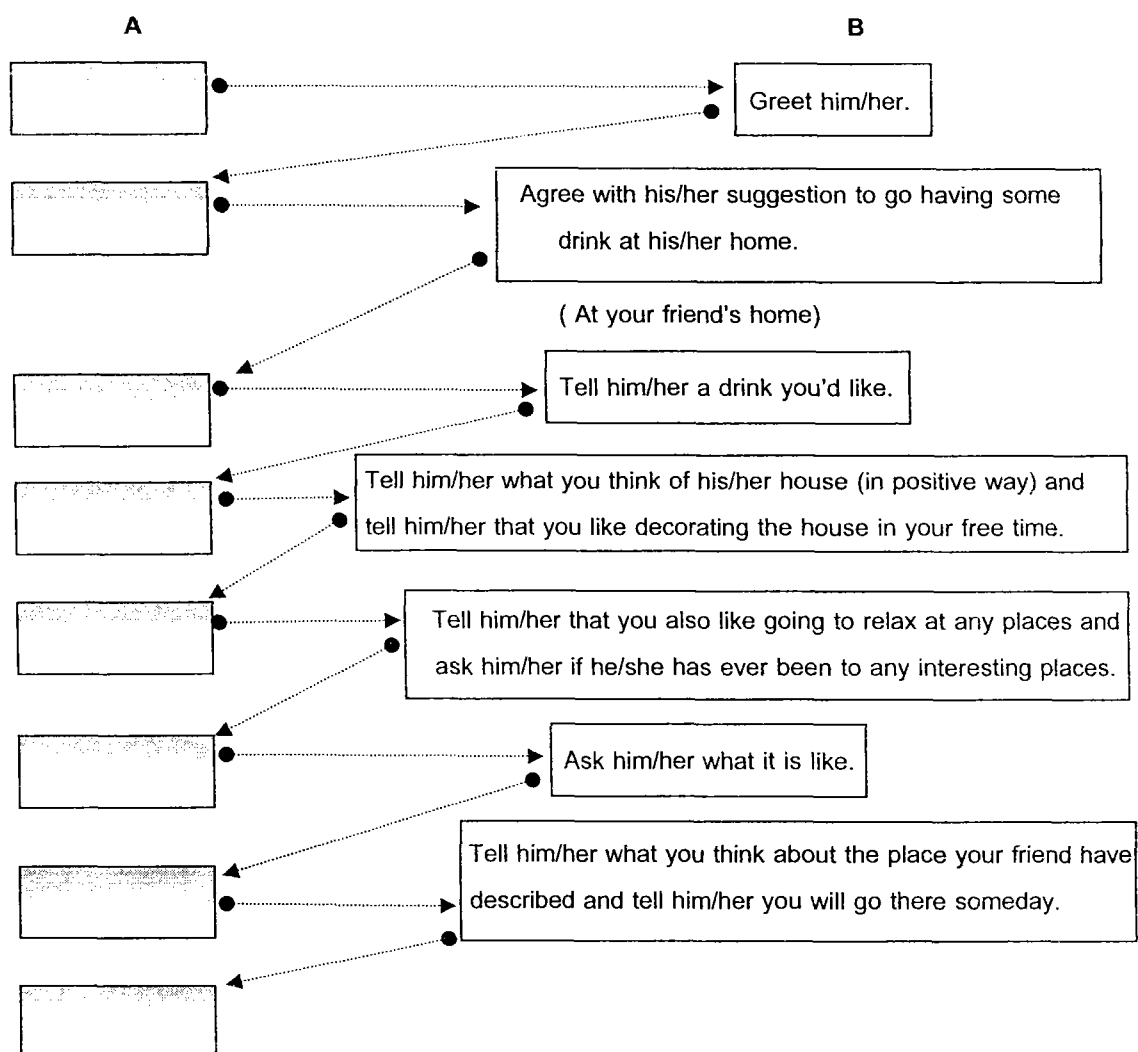
Imagine that you are walking down the street and you meet your friend by chance. You go to talk to him/her.

Your partner (Student A) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน แล้วตกลงจะไปดื่มที่บ้านของเพื่อน เมื่อมาถึงที่บ้านของเพื่อน บอกเครื่องดื่มที่นักศึกษาต้องการจะดื่ม หลังจากเพื่อนนำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟให้ก็สนทนากันถึงเรื่องกิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่าง ซึ่งนักศึกษาชอบตกแต่งบ้าน และไปพักผ่อนตามสถานที่ต่างๆ นักศึกษาถามเพื่อนถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่เพื่อนเคยไป และนักศึกษาแสดงความสนใจอยากจะไปสถานที่แห่งนั้นสักครั้ง

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

(Student A)

Higher Vocational English

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

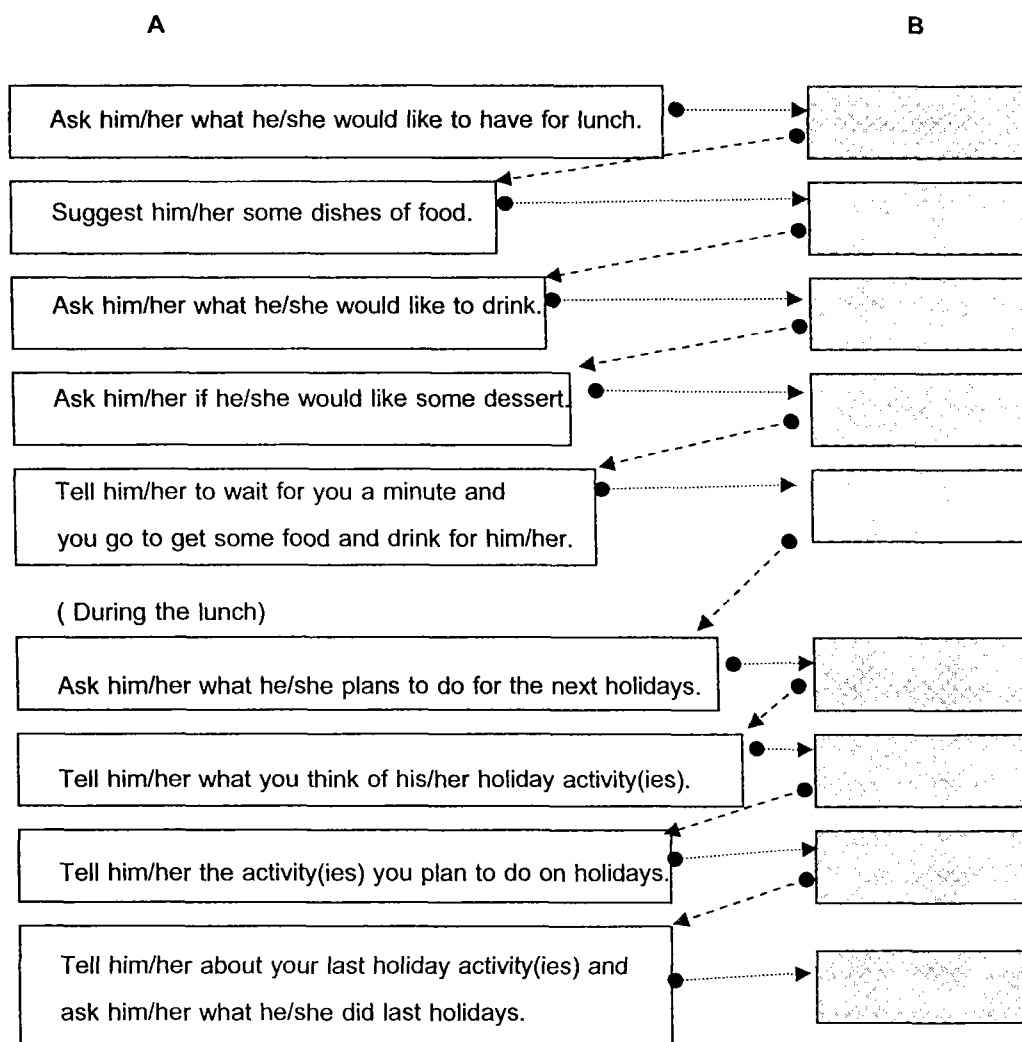
Imagine that you are a student at RIT Sakonnakorn Campus. Now you are in the canteen having lunch with your new friend. You offer him/her the lunch.

Your partner (Student B) will pretend to be your new friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาถามเพื่อนถึงอาหาร เครื่องดื่มและของหวานที่เพื่อนต้องการจะรับประทาน จากนั้นนักศึกษานำอาหารเหล่านั้นมาเสิร์ฟให้เพื่อน ในระหว่างการรับประทานอาหาร นักศึกษาและเพื่อนได้สนทนากันถึงกิจกรรมที่วางแผนจะทำในวันหยุด นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุดของเพื่อน และได้กล่าวถึงกิจกรรมในวันหยุดที่ผ่านมา

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student B)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

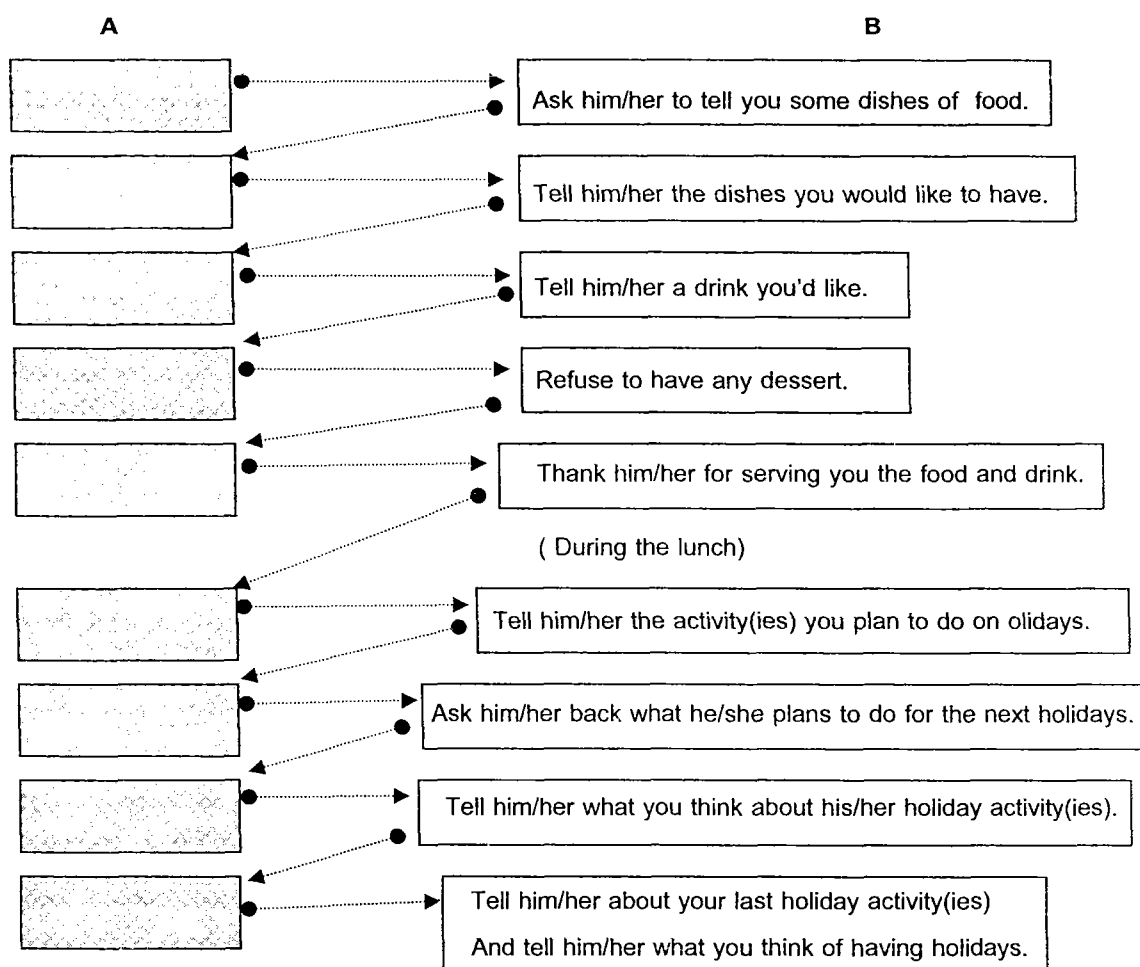
Imagine that you are a new student at RIT Sakonnakorn Campus. Now you are in the canteen having lunch with your friend. He/she offers you the lunch.

Your partner (Student A) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาบอกเพื่อนถึงอาหาร และเครื่องดื่มที่ต้องการจะรับประทาน แต่ปฏิเสธที่จะรับประทานอาหารของหวาน หลังจากนั้นเพื่อนได้นำอาหารมาเสิร์ฟให้นักศึกษา และในระหว่างการรับประทานอาหาร นักศึกษาและเพื่อนได้สนทนากันถึงกิจกรรมที่วางแผนจะทำในวันหยุด นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุดของเพื่อน และได้กล่าวถึงกิจกรรมในวันหยุดที่ผ่านมา ตลอดจนแสดงความรู้สึกที่ได้มีวันหยุด

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student A)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

Imagine that now it's Monday night. You and your roommate are talking in the room.

Your partner (Student B) will pretend to be your roommate.

บทสนทนาโดยสังเขป :

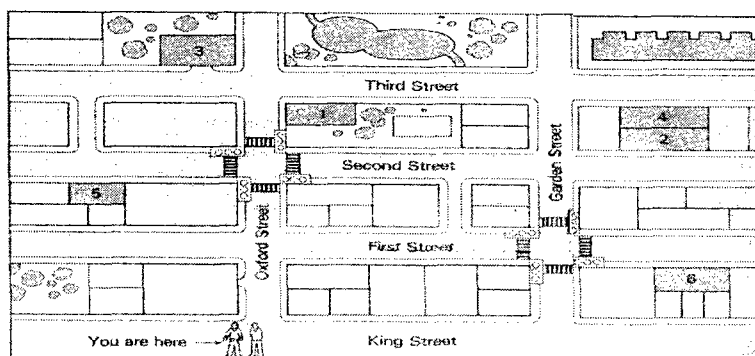
นักศึกษาสนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา และเมื่อนักศึกษาทราบปัญหาเรื่องหนึ่งของเพื่อน นักศึกษาได้แนะนำให้เพื่อนแก้ปัญหาโดยการออกกำลังกายด้วยการวิ่ง แต่เมื่อเพื่อนไม่เห็นด้วยจึงแนะนำให้เพื่อนเล่นเทนนิสแทนและนักศึกษาสามารถร่วมเล่นด้วย นักศึกษาแนะนำให้เริ่มเล่นเทนนิสในวันพรุ่งนี้ตอนบ่าย และบอกทางไปร้านขายอุปกรณ์กีฬาให้เพื่อนทราบ

Talk to him/her using the following statements as a guide :

A		B
Ask him/her if he had a nice weekend.	●	
Ask him/her what he/she did.	●	
Tell him/her your weekend was fine and tell him/her the activity(ies) you did on the weekend.	●	
Suggest him/her to have more exercise like running.	●	
Agree with his/her thought about running and suggest him/her to play tennis so you can join him/her.	●	
Suggest him/her to start playing tennis tomorrow afternoon.	●	
Tell him/her the direction to the sport shop. (see picture A.)	●	
Agree with his/her repeating the direction.	●	

Picture A.

1. The Museum
2. The Farmer Bank
3. The hospital
4. The sport shop
5. The police station
6. The post office

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student B)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

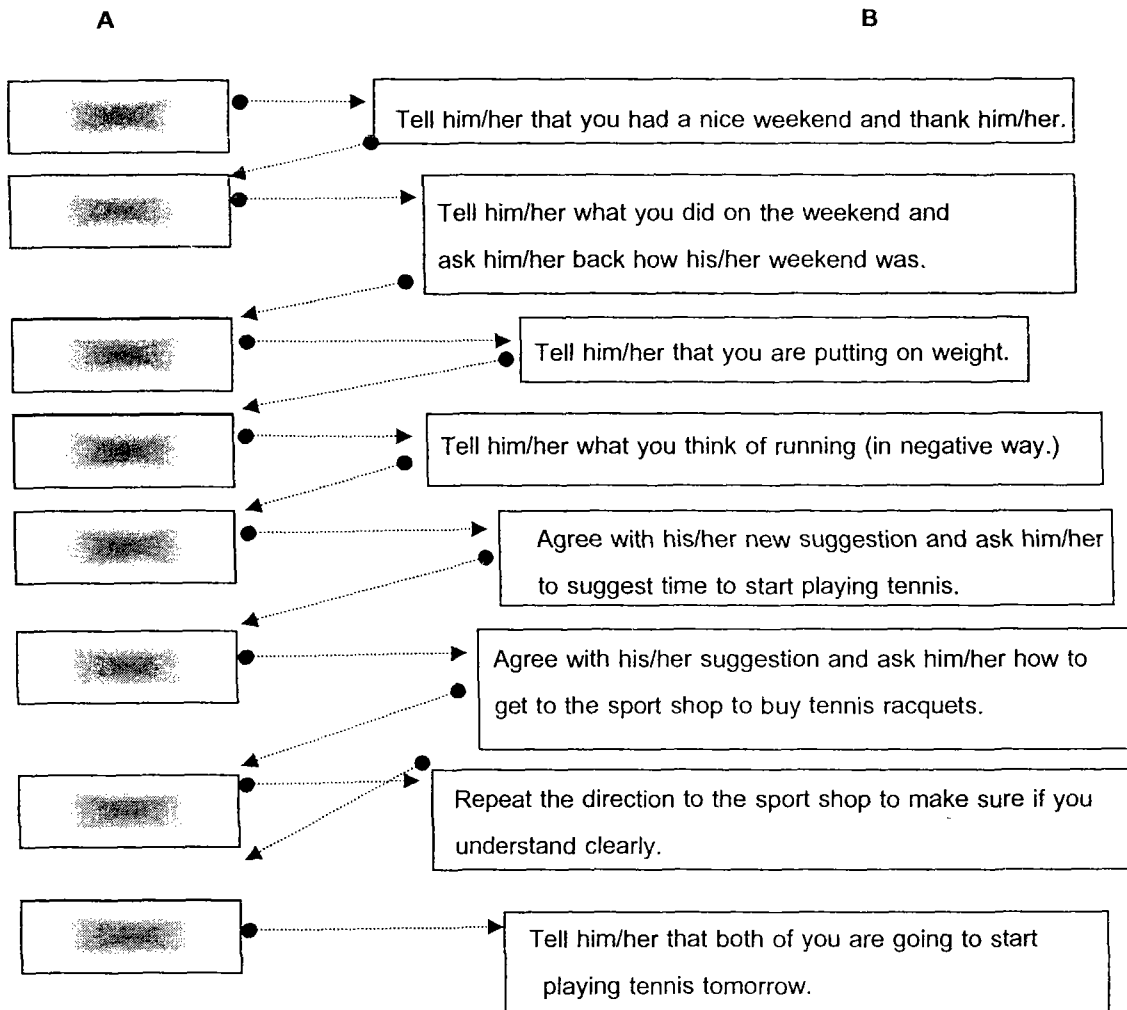
Imagine that now it's Monday night. You and your roommate are talking in the room.

Your partner (Student A) will pretend to be your roommate.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาสนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา และนักศึกษาบอกเพื่อนว่าน้ำหนักกำลังเพิ่มขึ้น นักศึกษาไม่ชอบการออกกำลังกายด้วยการวิ่ง และเห็นด้วยกับคำแนะนำของเพื่อนในการออกกำลังกายด้วยการเล่นเทนนิส นักศึกษาถามเพื่อนว่าจะเริ่มเล่นเทนนิสเมื่อไหร่ และถามเพื่อนถึงทางไปยังร้านขายอุปกรณ์กีฬาเพื่อซื้อไม้เทนนิสมาเล่นในวันพรุ่งนี้

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student A)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

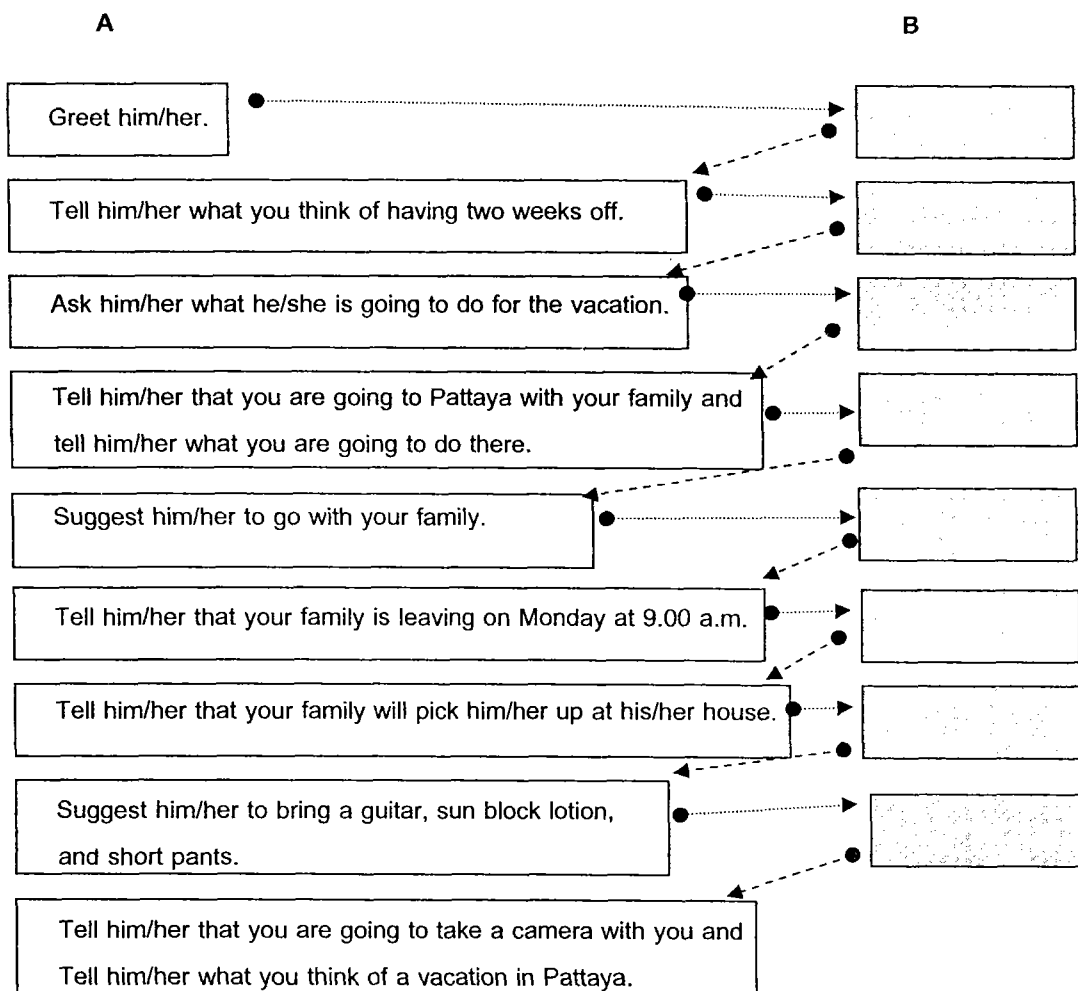
Imagine that you are a student at RIT Sakonnakorn Campus. Today is a last school day of the semester that all students are going to have two weeks off. You meet your friend and talks to him/her.

Your partner (Student B) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน แล้วสนทนากันเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะทำในวันหยุดภาคเรียน นักศึกษาบอกเพื่อนว่า นักศึกษาพร้อมครอบครัวจะไปเที่ยวพัทยา และแนะนำให้เพื่อนไปด้วยกัน นักศึกษาบอกเพื่อนถึงวันเวลาออกเดินทาง และแนะนำสิ่งของที่เพื่อนควรนำไปด้วย

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student B)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

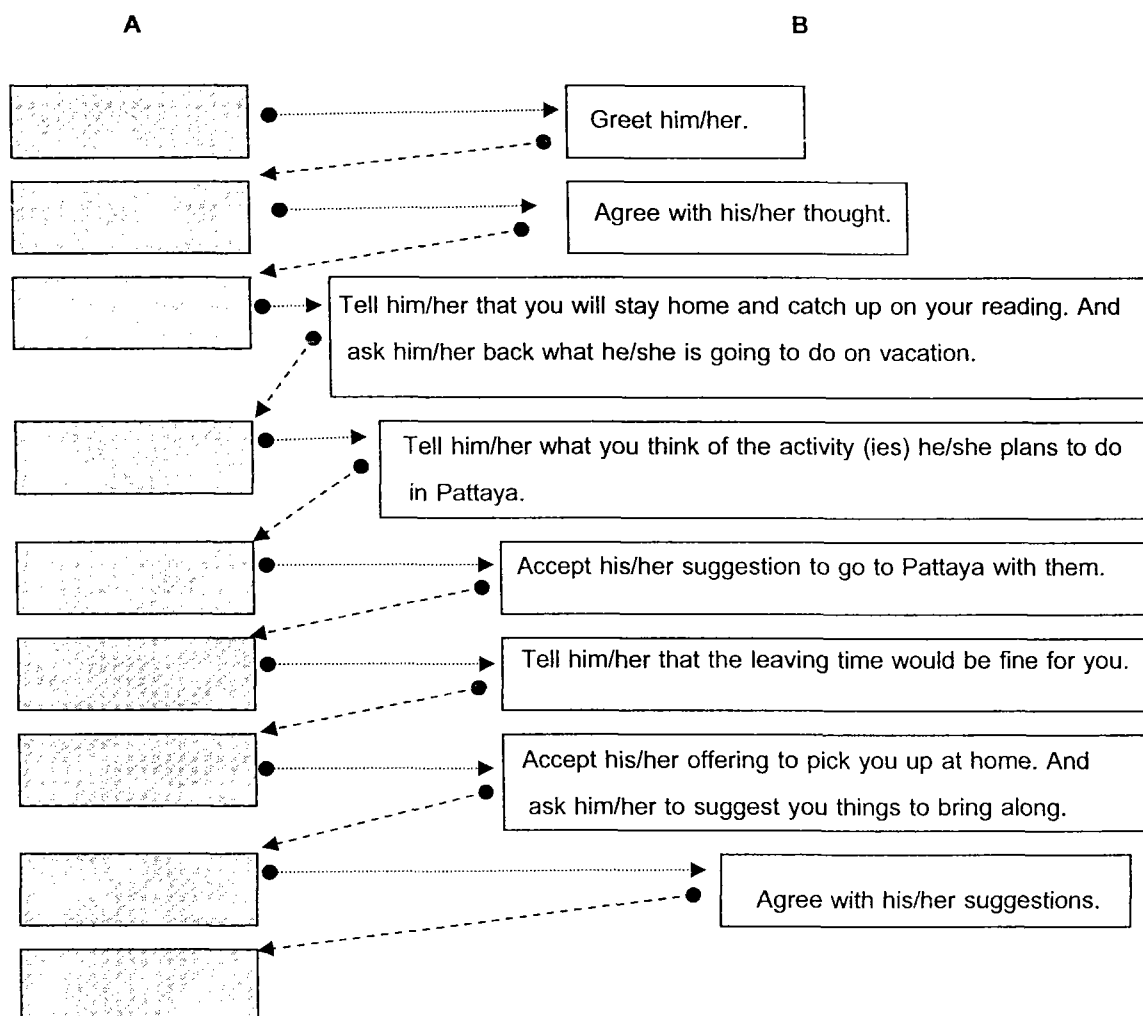
Imagine that you are a student at RIT Sakonnakorn Campus. Today is the last school day of the semester. The students are going to have two weeks off. You meet your friend and talks to him/her.

Your partner (Student A) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน แล้วสนทนากันเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะทำในวันหยุดภาคเรียน นักศึกษาตกลงจะไปเที่ยวพักรับกับเพื่อนและครอบครัวของเพื่อน โดยได้ตกลงกับเพื่อนถึงวันและเวลาออกเดินทาง และเพื่อนจะมารับนักศึกษาที่บ้านในวันนั้น นักศึกษาให้เพื่อนแนะนำสิ่งของที่ควรนำไปพักรับด้วย

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student A)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

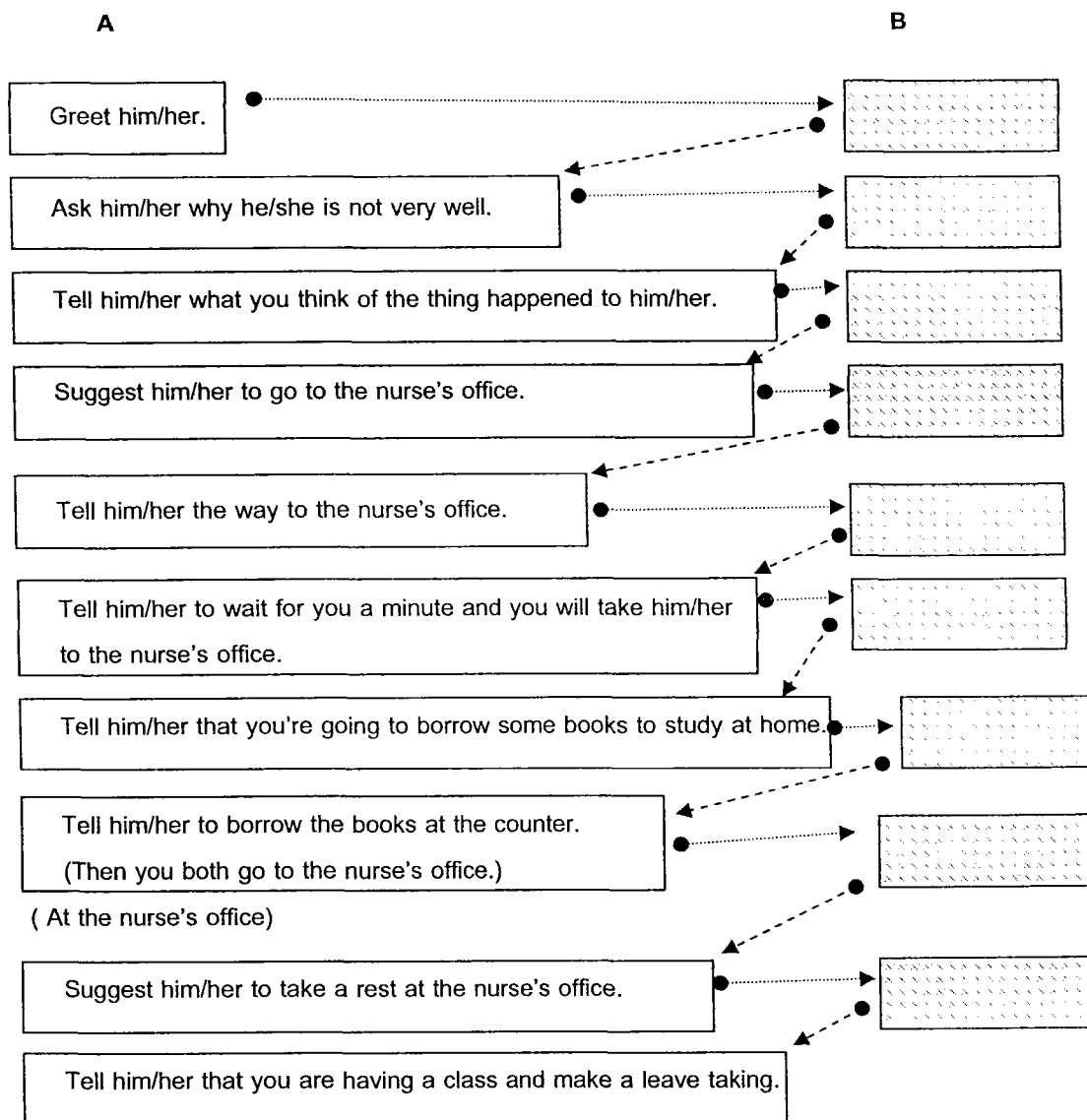
Imagine that you are reading in the RIT Sakonnakorn Campus's library. You feel sick because yesterday while you were coming back home, you were wet by the rain. Now there is your friend comes to talk to you.

Your partner (Student B) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน เมื่อทราบว่าเพื่อนไม่สบายจึงถามสาเหตุ และแนะนำให้ไปห้องพยาบาล พร้อมบอกทางไป แต่นักศึกษาต้องการพาเพื่อนไปห้องพยาบาลเอง จึงบอกให้เพื่อนรอสักครู่ เนื่องจากนักศึกษาจะยืมหนังสือเพื่อนำไปอ่านที่บ้านก่อน และเพื่อนบอกว่าจะยืมหนังสือเช่นเดียวกัน นักศึกษาจึงแนะนำให้รีบไปยืมหนังสือจะได้ไปห้องพยาบาล หลังจากยืมหนังสือเสร็จเรียบร้อยแล้วนักศึกษาและเพื่อนจึงพากันไปห้องพยาบาล เมื่อถึงห้องพยาบาล นักศึกษาบอกให้เพื่อนพักผ่อน และอำลาเพื่อนเนื่องจากถึงเวลาที่นักศึกษาจะเข้าห้องเรียน

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

Higher Vocational English

(Student B)

You have about 5 minutes to read this card and prepare the role-play.

SITUATION :

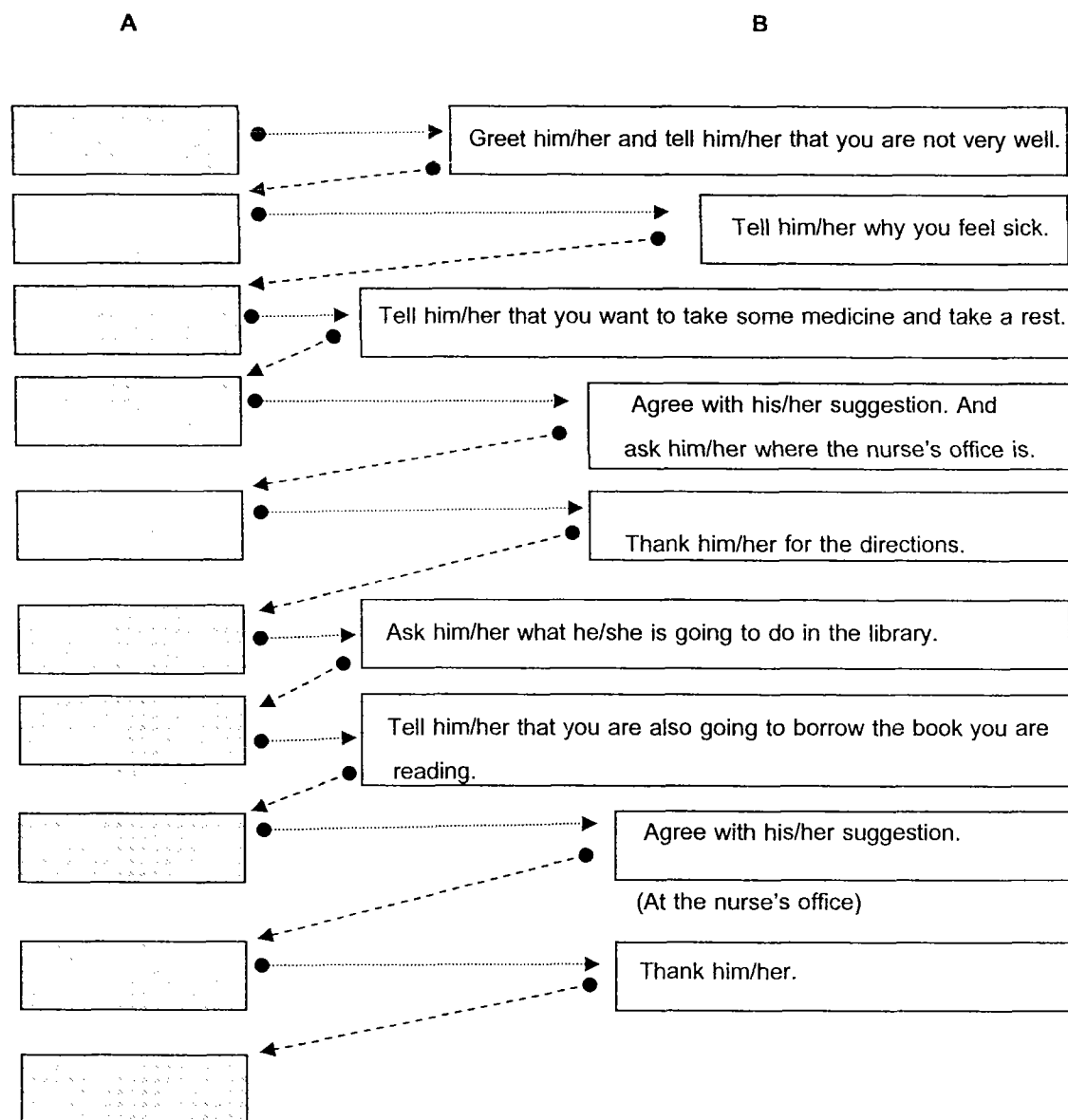
Imagine that you are a student at RIT Sakonnakorn Campus. Now you are in the RIT Sakonnakorn Campus's library to borrow some books. You meet your friend and go to talk to him/her.

Your partner (Student A) will pretend to be your friend.

บทสนทนาโดยสังเขป :

นักศึกษาทักทายเพื่อน บอกเพื่อนว่านักศึกษาไม่ค่อยสบาย และบอกสาเหตุของอาการไม่สบาย นักศึกษาต้องการรับประทานยา และพักผ่อน เมื่อเพื่อนแนะนำให้ไปห้องพยาบาล นักศึกษาจึงตามทางไปห้องพยาบาลนั้น แต่ก่อนจะไปห้องพยาบาล นักศึกษาบอกเพื่อนว่าต้องการจะยืมหนังสือ จึงตกลงไปยืมหนังสือพร้อมกันกับเพื่อน หลังจากยืมหนังสือเสร็จเรียบร้อยแล้วนักศึกษาและเพื่อนพากันไปห้องพยาบาล เมื่อถึงห้องพยาบาล นักศึกษาขอใบเพื่อนที่เป็นห่วงและพานักศึกษามายังห้องพยาบาล

Talk to him/her using the following statements as a guide :

Your partner will also ask you some questions. Listen to him/her and answer his/her questions.

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

English Speaking Marking Scale

ระดับคะแนน	1	2	3	4	5
เกณฑ์	ควรปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
1. ความถูกต้องในการใช้ภาษา	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิดมาก เหมาะสมกับสถานการณ์ เพียง 30-40 %	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิด บ่อยๆ เหมาะสมกับสถานการณ์ 50-60%	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิดเป็นครั้งคราว สอดคล้องกับสถานการณ์ 70-80 %	ใช้ประโยคและคำศัพท์ สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยตลอด
2. ความคล่องในการใช้ภาษา	พูดตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วงๆ และนาน	พูดช้า ท้องจำ และลังเล	พูดแล้วหยุด บ้างเพื่อคิดหาคำพูดที่เหมาะสม	พูดได้ราบเรียบ แต่ยังไม่เร็ว และสม่ำเสมอ	พูดได้คล่อง และเป็นธรรมชาติ
3. ความเข้าใจเนื้อหา	มีปฏิกิริยาโต้ตอบเพียง 10-20 % ต้องการการย้ำมากๆ จึงเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบเพียง 30-40 % ต้องการการย้ำ บ่อยครั้ง จึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบเพียง 50-60 % ต้องการการย้ำ บ้างจึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบ 70-80 % ต้องการ การย้ำ ในบางครั้ง จึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบ ทุกประโยค อย่างเป็นธรรมชาติ
4. การออกเสียง	ออกเสียงผิดจนฟังไม่เข้าใจ	ออกเสียงผิด บ่อย เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำ	ออกเสียงผิด บางครั้ง ตั้งใจ ฟังจึงเข้าใจ	ออกเสียงถูกต้อง แต่ยังไม่เป็นธรรมชาติ	ออกเสียงถูกต้อง และเป็นธรรมชาติ
5. การใช้กลวิธีในการสื่อสาร เช่น * ทำทาง * สัญญาณ หรือ สัญลักษณ์ * สีหน้า เป็นต้น	ไม่ใช้กลวิธีในการสื่อสาร ประกอบใดๆ แม้จะพูดสื่อสารไม่ได้	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ, น้อยมากแม้จะพูดสื่อสารไม่ได้	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ ส่วนใหญ่ที่มีการติดขัดในการสื่อสาร	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ ทุกครั้งที่มีการติดขัดในการสื่อสาร	ใช้กลวิธีสื่อสาร ประกอบกับการพูดสื่อสาร อย่างเป็นธรรมชาติ

ดัดแปลงจาก สุจิตรา ปทุมลังการ. (2542 : 105) และ แบลลานก้า, แซพแมน และสวาร์ทซ. (2544 : 1-13)

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จะถามความคิดเห็น และความรู้สึกของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
1. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด นักศึกษามีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ ฉะนั้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาจริงๆ
3. วิธีการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อ พิจารณารอบคอบ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็น และความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด ซึ่งคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้
 - ก. “เห็นด้วยมากที่สุด” แสดงว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
 - ข. “เห็นด้วยมาก” แสดงว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษามาก
 - ค. “เห็นด้วยปานกลาง” แสดงว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษากปานกลาง
 - ง. “เห็นด้วยน้อย” แสดงว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
 - จ. “เห็นด้วยน้อยที่สุด” แสดงว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ขอขอบใจในความร่วมมือของนักศึกษาทุกคน

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
☐ ชาย
☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. วุฒิทางการศึกษา ระดับ
4. สาขาวิชา
5. ชั้นปีที่

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็น และความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
1.	ถ้าสามารถเลือกเรียนได้ข้าพเจ้าจะไม่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ฟังและพูด ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
3.	กิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ น่าเบื่อ					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องไร้สาระ					
5.	ข้าพเจ้ายินดีที่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน ในวิชาภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียน การสอนในวิชาภาษาอังกฤษ					
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าครูสอนวิชา ภาษาอังกฤษ					
8.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนในชั่วโมง วิชาภาษาอังกฤษ					
9.	บรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เคร่งเครียด					

แผนการสอนที่ 1

แหล่งวิดิทัศน์

New Interchange

- First day at class

จุดประสงค์

1. นักศึกษาสามารถฟังและเก็บรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ฟังเกี่ยวกับการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลาได้
2. นักศึกษาสามารถพูดแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลากับคู่สนทนาๆได้

รูปประโยคในบทสนทนา

1. การแนะนำตัว (Introducing oneself)
 - Hi. I'm
 - Nice to meet you.
2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว (Giving personal information)
 - Where are you from?
 - I'm from
 - What do you do?
 - I'm a student.
3. การกล่าวคำอำลา (Leave-taking)
 - Nice to meet you. Bye-bye.
 - Good-bye.
 - See you later.

เวลา

- 2 คาบ (คาบละ 50 นาที)

สรุปขั้นตอนการสอน

คาบที่ 1-2 ครูแบ่งการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1: Preparation stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษารู้จักตัวละคร และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องพอคร่าวๆ

เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ : sound and vision on และ play and pause

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 1

กิจกรรม : 1. ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ sound and vision on เพื่อให้นักศึกษาชมวีดิทัศน์แล้วทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 ระบุชื่อ ประเทศ และอาชีพของตัวละครแต่ละตัวในภาพเหตุการณ์ และให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องพอคร่าวๆ

2. ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ play and pause เพื่อตรวจคำตอบของนักศึกษาที่ได้ทำกิจกรรมไป และให้นักศึกษาได้ฝึกออกเสียงคำหรือสำนวนของคำตอบที่ถูกต้องพร้อมกัน

ขั้นที่ 2: Presentation stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาทำความเข้าใจถึงรายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการ

แนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลา

เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ : sound and vision on และ play and pause

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 2

กิจกรรม : ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ sound and vision on และ play and pause เพื่อให้นักศึกษาชมวีดิทัศน์แล้วทำกิจกรรมในใบงานที่ 2 ระบุว่าตัวละครใดพูดประโยคหรือสำนวนที่กำหนดให้ โดยครูจะหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ เพื่อให้นักศึกษามีเวลาคิดไตร่ตรองและทบทวนคำตอบ กิจกรรมนี้เพื่อให้นักศึกษาคู่กันคุยกับสำนวนหรือประโยคที่ใช้ในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลา และนำไปสู่การทำกิจกรรมการให้นักศึกษาได้วิเคราะห์รูปประโยคตามหน้าที่ทางภาษาในขั้นสรุปสำนวนภาษาต่อไป

ขั้นที่ 3: Practice stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาฝึกภาษาที่ใช้ในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว

และกล่าวคำอำลา ตามบทสนทนาในภาพเหตุการณ์

กิจกรรม : ให้นักศึกษาแสดงบทบาทเป็นตัวละครในภาพเหตุการณ์ คือ Marie และ Rick แล้วสนทนาตามบทสนทนาที่สรุปบนกระดาน เพื่อให้นักศึกษาฝึกภาษาที่ได้เรียนไปแล้ว และครูตรวจสอบว่านักศึกษาสามารถพูดออกเสียงและสำเนียงภาษานั้นได้หรือไม่

ขั้นที่ 4 Use stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และ
กล่าวคำอำลา

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 3

กิจกรรม : ให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ คือการไปทัก
ทายเพื่อนใหม่ แนะนำตัวเอง แล้วบันทึกข้อมูลของเพื่อนใหม่ลงในใบงาน3
กิจกรรมนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาใช้ภาษาที่ได้เรียนไปแล้ว และได้
ฝึกฝนให้คล่องมากขึ้น

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วีดิทัศน์
1-2		<u>การแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลา</u> (Introducing oneself, giving personal information, and leave-taking) <u>เรื่องย่อของภาพเหตุการณ์ :</u> เหตุการณ์เริ่มต้นขึ้นในวันแรกของการเปิดการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง Marie Oullette ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาการจัดการธุรกิจ กำลังยืนอยู่หน้าห้องเรียนคุยกับ Sachiko Tanaka หนึ่งในนักเรียนใหม่ของเธอ Marie กำลังถามการสะกดชื่อของ Sachiko ในขณะนั้น Rick นักเรียนใหม่อีกคนเดินตรงมาที่เธอแล้วแนะนำตัวเขาให้ Marie รู้จัก Rick ถามคำถาม Marie หลายคำถาม Rick คิดว่า Marie เป็นนักเรียนเช่นเดียวกับเขา เมื่อคุยกันได้สักครู่ Rick จึงรู้ว่า Marie ไม่เพียงแต่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ทั้งยังเป็นอาจารย์ที่กำลังจะสอนเขาในวิชาต่อไปด้วย เหตุการณ์จบลงที่ Rick แสดงท่าทางเขินอายแล้วเดินเข้าไปในห้องเรียน 1). Preparation stage 1. ครูถามคำถามนักศึกษาเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้ - "If you meet your new friend, how would you do to know each other?" 2. ครูสรุปกับนักศึกษาถึงบทเรียนที่จะเรียนใน 2 คาบเรียนนี้ คือ เรื่องการแนะนำตัว การแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และการกล่าวคำอำลา (Pre – viewing) 3. ครูบอกนักศึกษาว่าจะให้ดูวีดิทัศน์เพื่อทำความรู้จักตัวละคร และข้อมูลส่วนตัวของแต่ละตัวละคร และแสดงตัวอย่างใบงาน 1 อธิบายรายละเอียดในใบงานว่ามีอะไรบ้าง บอกให้นักศึกษาชมภาพเหตุการณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลในการเลือกตอบ ชื่อ ประเทศ และอาชีพของแต่ละตัวละคร โดยให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่แสดงข้อมูลของตัวละครตัวนั้นๆ จะเปิดวีดิทัศน์ให้ชม 3 รอบ 4. ครูแจกใบงาน 1 ให้นักศึกษาแต่ละคน	

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วีดิทัศน์
*	(XX : XX – XX : XX)	(While – viewing) 5. ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 3 รอบ เพื่อให้ นักศึกษาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยหยุดเป็นช่วงๆใน รอบที่หนึ่ง แล้วเปิดโดยตลอดในรอบที่สอง และรอบที่สาม 6. ครูให้นักศึกษาเปรียบเทียบคำตอบที่ได้กับเพื่อนที่นั่งข้างๆ 7. ครูตรวจงานนักศึกษาพร้อมกันทั้งชั้น โดยเล่นภาพเหตุการณ์ อีกครั้ง หยุดภาพหลังคำตอบทุกครั้ง แล้วให้นักศึกษาพูดคำ ตอบที่ถูกต้องพร้อมกัน 8. ครูและนักศึกษาร่วมกันสรุปเรื่องราวอย่างคร่าวๆเกี่ยวกับภาพ เหตุการณ์ที่ได้ชม โดยถามคำถามนักศึกษา ดังนี้ - Where are they? - Have they known each other before? - What are they talking about? 9. ครูและนักศึกษาร่วมกันสรุปเหตุการณ์ที่ได้ชม โดยครูเริ่ม ประโยคให้นักศึกษา ดังนี้ <u>"Everybody in the sequence hasn't known one another before because</u> (they meet on the first school day. So they introduce themselves, give personal information and make a leave-taking when they are about to leave.") 2). Presentation stage (Pre-viewing) 10. ครูบอกนักศึกษาว่าจะให้ดูวีดิทัศน์เพื่อศึกษารายละเอียดของ ภาษาที่ใช้ในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และ กล่าวคำอำลา และแสดงตัวอย่างใบงาน 2 อธิบาย รายละเอียดในใบงานว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง บอกนักศึกษา ว่าจากที่ได้ชมภาพเหตุการณ์ไปแล้วในขั้น Preparation stage ให้นักศึกษาคาดเดา(Guess)สำนวนหรือสำนวนว่าใคร พูดประโยคหรือสำนวนที่กำหนดไว้ในใบงาน และบอกให้ นักศึกษาดูคำตอบในขณะที่ชมวีดิทัศน์อีกครั้ง 11. ครูแจกใบงาน 2 ให้นักศึกษาแต่ละคนเพื่อทำกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมาย 3 นาที	* sound and vision on * play and pause

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วิดิทัศน์
	(XX : XX – XX : XX)	(While – viewing) 12. ครูเล่นภาพเหตุการณ์อีกครั้งโดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 1 รอบ หยุดภาพเป็นช่วงๆ เพื่อให้นักศึกษาตรวจและแก้ไขคำตอบ ให้ถูกต้องด้วยตนเอง 13. ครูให้นักศึกษาเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ 14. ครูเล่นภาพเหตุการณ์อีกครั้ง เปิดทั้งภาพและเสียง เพื่อ เฉลยคำตอบ และให้นักศึกษาฝึกพูดและออกเสียงประโยคที่ ใช้ในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำ อำลาโดยหยุดภาพหลังประโยคหรือสำนวนที่ปรากฏในใบ งาน 2 แล้วให้นักศึกษาพูดประโยคหรือสำนวนนั้น พร้อม บอกชื่อตัวละครที่พูดประโยคนั้นพร้อมกัน 15. ครูถามถึงผลการคาดเดาของนักศึกษา 16. ครูเขียนหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร บนกระดาน 3 หัวข้อ ดังนี้ - Introducing oneself - Giving personal information – Leave-taking 17. ครูอธิบายความหมายของแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ 18. ครูให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่ และเตรียมกระดาษเปล่าคู่ละ 1 แผ่น ลอกหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้ง 3 หัวข้อ ลงบนแผ่นกระดาษเปล่าที่เตรียมไว้ 19. ครูบอกให้นักศึกษาแต่ละคู่ช่วยกันแยกประโยคหรือสำนวน ที่ปรากฏในใบงาน 2 ออกตามหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ ภาษาในการสื่อสาร แล้วเขียนประโยคหรือสำนวนนั้นๆ ลง บนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้ให้เวลา 5 นาที 20. ครูบอกให้นักศึกษาส่งตัวแทน 3 คน ออกมาเขียนประโยค หรือสำนวนที่ได้บนกระดาน โดยรับผิดชอบคนละหัวข้อของ วัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร 21. ครูตรวจประโยคหรือสำนวนที่ได้บนกระดานพร้อมกันทั้งชั้น และสรุปการใช้ประโยคหรือสำนวนในการแนะนำตัว แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว และกล่าวคำอำลา แล้วบอกให้ นักศึกษาดบันทึก (กระดาน 1)	* sound and vision on * play and pause

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วิดิทัศน์
**		3). Practice stage 22. ครูให้นักศึกษาทำกิจกรรมให้เวลานักศึกษาทำกิจกรรม 10 นาที เป็นคู่เรียงประโยคและสำนวนในใบงาน 2 ให้เป็นบทสนทนา จากนั้นครูเฉลยคำตอบโดยครู สุ่มถามคำตอบจากนักศึกษาที่ละคู่ทีละประโยค แล้วเขียนประโยคนั้นบนกระดานจนได้บทสนทนาที่สมบูรณ์ (กระดาน 2) 23. ครูแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ให้กลุ่มหนึ่งแสดงเป็น Marie และอีกกลุ่มเป็น Rick 24. ครูให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มสนทนากันตามบทสนทนาบนกระดาน 2 รอบ โดยให้สลับบทบาทกันเมื่อสนทนาจบในแต่ละรอบ (จากนั้นครูลบกระดาน) 25. ครูให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มสนทนาตามบทสนทนาเดิมอีกจนกว่าจะสนทนาได้คล่อง โดยให้ปฏิบัติเช่นเดิมในข้อ 23 4). Use stage (Post – viewing) 26. ครูให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติ โดยกำหนดสถานการณ์ว่า "Imagine that you are studying aboard. In your class, the students are from different countries and have different occupations. Today is the first day of school and the class has just ended. All of you haven't known one another yet." 27. ครูบอกสถานการณ์สำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติให้นักศึกษาทราบ และกำหนดให้นักศึกษาทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่อย่างน้อย 3 คน 28. ครูแสดงตัวอย่างใบงาน 3 อธิบายรายละเอียดในใบงานว่ามีอะไรบ้าง บอกนักศึกษาว่าขณะทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ให้จดบันทึกรายละเอียดของเพื่อนลงในใบงาน 3 ด้วย 29. ครูและนักศึกษาช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับ ประเทศ และอาชีพว่าควรเป็นอะไรบ้าง เพื่อช่วยให้นักศึกษาง่ายและสะดวกในการเตรียมความพร้อม 30. ครูถามคำถามนักศึกษา เพื่อเตรียมประโยคที่จะต้องใช้ถามเพื่อน และบอกข้อมูลของตนเองในการแสดงบทบาทสมมติดังนี้	

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วิดิทัศน์
		- What do you say to introduce yourself? - What do you say to ask other people's country? - What do you say if you want to tell other people your country? - What do you say if you want to ask other people's occupation? - What do you say if you want to tell other people your occupation? 31. ครูสรุปสำนวนที่ใช้จะถามเพื่อน และบอกข้อมูลตนเองบนกระดาน ดังนี้ A: Hello / Hi. I'm B: Hello / Hi. I'm Nice to meet you. A: Nice to meet you, too. Where are you from? B: I'm from..... . How about you? A: I'm from..... . What do you do? B: I'm a How about you? A: I'm a 32. ครูให้นักศึกษาแต่ละคนเตรียมข้อมูลส่วนตัว ดังนี้ - name and last name - occupation -country ให้เตรียมพร้อมภายใน 5 นาที และครูคอยช่วยเหลือในกรณีที่นักศึกษาเตรียมความพร้อม 33. เมื่อนักศึกษาทุกคนพร้อม ครูลบกระดานทั้งหมด แล้วให้เริ่มแสดงบทบาทสมมติพร้อมกัน 20 นาที 34. ครูสำรวจและสังเกตในขณะให้นักศึกษาทำกิจกรรม และจดบันทึกความถูกต้องในการใช้ภาษา ความคล่องในการใช้ภาษาความเข้าใจเนื้อหา การออกเสียง และการใช้กลวิธีในการสื่อสาร 35. หลังกิจกรรมบทบาทสมมติ ครูสุ่มให้นักศึกษาออกมาบรรยายงานหน้าชั้นเรียนถึงเพื่อนใหม่ที่ได้ทำความรู้จัก 36. ครูให้คำติชม และคำแนะนำกับนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่จดบันทึกไว้	

ใบงาน 1.

Watch the video and put a check ✓ in the information given to the correct person.

	Name	Country	Occupation
	Marie Ouellette	America	Secretary
	Nancy	Canada	Student
	Sachiko Tanaka	Mexico	Teacher

	Name	Country	Occupation
	Richards	Canada	Doctor
	Jack	Brazil	Student
	Rick	Mexico	Director

ใบงาน 2.

Guess and put a check ✓ in the chart to show who said the statements given. Then watch the video to check the answers.

Sentences				
	Guess	Correct	Guess	Correct
1. Hi. My name's Ricardo, but everybody calls me Rick.				
2. I'm from Canada.				
3. What do you do?				
4. Well, nice to meet you, Rick.				
5. It's nice to meet you, Marie.				
6. I'm Marie Ouellette.				
7. I'm originally from Mexico City.				
8. Nice to meet you. Rick. Bye-bye!				
9. Good-bye.				
10. Where are you from, Marie?				
11. How about you?				
12. I teach.				

I can get

12

correct guess!

ใบงาน 3.

Fill in the form the information of your new friends.

Name :

Country:

Occupation:

Name :

Country:

Occupation:

Name :

Country:

Occupation:

Name :

Country:

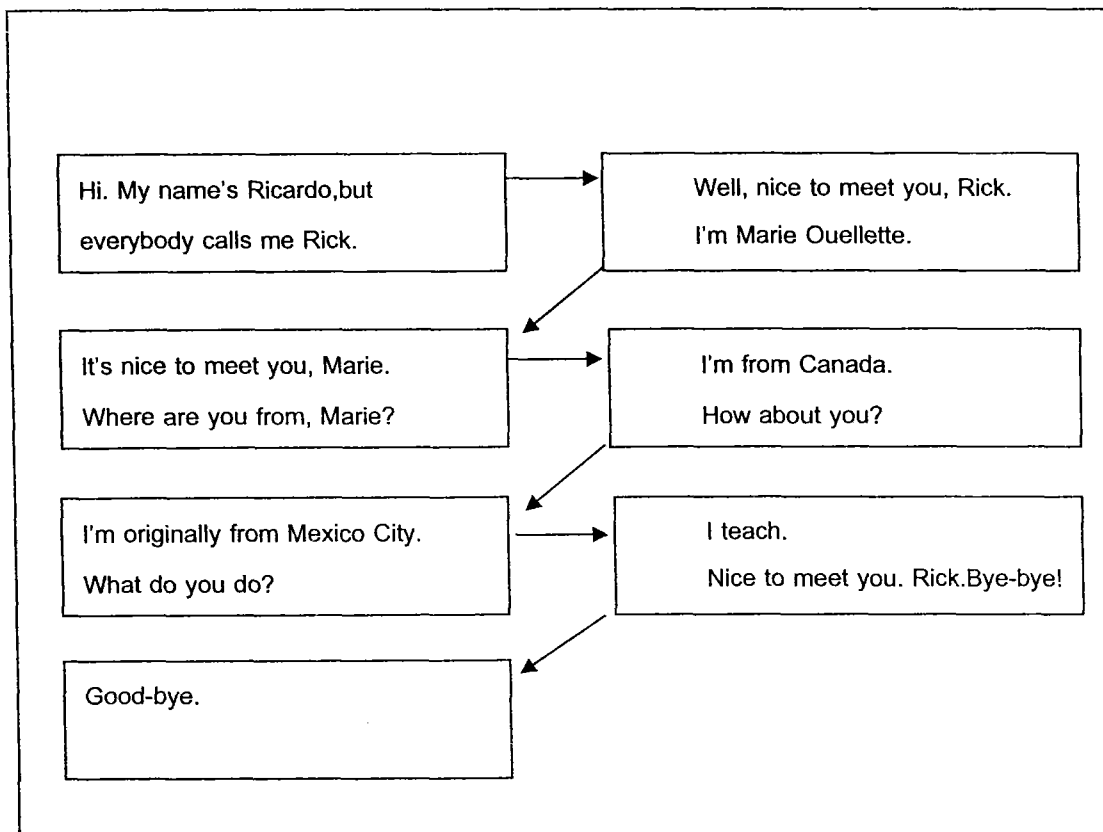
Occupation:

กระดาน 1.

Introducing oneself	Giving personal information	Leave-taking
- Hi. My name is ...Ricardo., but everybody calls me ...Rick... - I'm ...Marie Ouellette... - Well, nice to meet you, ...Rick.. - It's nice to meet you, ..Marie. .	- Where are you from, ...Marie...? / Where do you come from ? - I'm from ...Canada... - I'm originally from ...Maxico City... - What do you do? - I teach. / I'm a ...teacher... .	- Bye-bye. - Good-bye.

กระดาน 2.

Video script

Rick starts class at a university and gets a surprise.

Marie: I'm sorry, Miss Tanaka. What's your first name again?

Sachiko: Sachiko. S-A-C-H-I-K-O.

Marie: Thanks. See you in a minute.

Rick: Hi. My name's Ricardo, but everybody calls me Rick.

Marie: Well, nice to meet you, Rick. I'm Marie Ouellette.

Rick: It's nice to meet you, Marie.....Um, where are you from, Marie?

Marie: I'm from Canada.

Rick: Oh, so you're Canadian?

Marie: That's right.

Rick: From what city?

Marie: Montreal. How about you?

Rick: I'm originally from Mexico City, but my family and I live up here now.

Marie: Oh, are you a student here?

Rick: Yes, I am.

Marie: What are you studying?

Rick: Business Management.

Marie: Oh, really! That's nice.

Rick: So, how about you? Are you a student, too?

Marie: Well, no, ...

Rick: So, what do you do?

Marie: I teach.

Rick: Oh? What do you teach?

Marie: Business Management.

.....

Sachiko: Excuse me, Miss Ouellette. This is our classroom, isn't it?

Marie: Yes, Sachiko, it is. Nice to meet you, Rick. Bye-bye!

Rick: Yeah, you too! Good-bye.

แผนการสอนที่ 2

แหล่งวิดิทัศน์

Follow Me

- How are you?

จุดประสงค์

1. นักศึกษาสามารถฟังและเก็บรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ฟังเกี่ยวกับการทักทาย และแนะนำบุคคลอื่นได้
2. นักศึกษาสามารถพูดทักทาย และแนะนำบุคคลอื่นกับคู่สนทนาได้

รูปประโยคในบทสนทนา

1. การทักทาย (Greetings)
 - Hello. How are you?
 - Fine, thanks.
2. การแนะนำบุคคลอื่น (Introducing someone)
 - ...(name)..., this is(name)...
 - How do you do?
 - Nice to meet you.

เวลา

2 คาบ (คาบละ 50 นาที)

สรุปขั้นตอนการสอน

คาบที่ 3-4 ครูแบ่งการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1: Preparation stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษารู้จักตัวละคร และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องพอคร่าวๆ

เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ : sound on vision off, sound and vision on และ play and pause

- กิจกรรม : 1. ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ sound on vision off เพื่อให้นักศึกษาชมวีดิทัศน์ แล้วจับความว่ามีบุคคลทั้งหมดกี่คน ชื่ออะไรบ้าง จากนั้นให้นักศึกษาตอบคำถามครู เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปเรื่องราวคร่าวๆของภาพเหตุการณ์นั้น
2. ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ sound and vision on และ play and pause เพื่อตรวจคำตอบของนักศึกษาที่ได้ จากนั้นครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องราวคร่าวๆของภาพเหตุการณ์

ขั้นที่ 2: Presentation stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาทำความเข้าใจถึงรายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น

เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ : sound and vision on และ play and pause

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 1

- กิจกรรม : ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ sound and vision on และ play and pause เพื่อให้นักศึกษาชมวีดิทัศน์แล้วทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 เติมคำลงในช่องว่างตามบทสนทนาที่ได้ยินในภาพเหตุการณ์โดยเลือกคำหรือส่วนวนที่กำหนดให้ ครูจะหยุดภาพเหตุการณ์เป็นช่วงๆ เพื่อให้นักศึกษามีเวลาคิดไตร่ตรอง และเขียนคำตอบลงในใบงาน กิจกรรมนี้เพื่อให้นักศึกษาค้นเคยกับสำนวนหรือประโยคที่ใช้ในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น และนำไปสู่การทำกิจกรรมการให้นักศึกษาได้วิเคราะห์รูปประโยคตามหน้าที่ทางภาษาในขั้นสรุปสำนวนภาษาต่อไป

ขั้นที่ 3: Practice stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาฝึกภาษาที่ใช้ในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น

เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ : sound and vision on, play and pause, และ sound and vision off

- กิจกรรม : ให้นักศึกษาแสดงบทบาทเป็นตัวละครในภาพเหตุการณ์ คือ The man, Harry, George และ Joe แล้วสนทนากันแทนตัวละครในภาพเหตุการณ์ในขณะทีครูเล่นภาพเหตุการณ์นั้น เพื่อให้นักศึกษาฝึกภาษาที่ได้เรียนไปแล้ว และครูตรวจสอบว่านักศึกษาสามารถพูดออกเสียง และสำเนียงภาษานั้นได้หรือไม่

ขั้นที่ 4 Use stage

จุดประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น

กิจกรรม : ให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาที่ได้เรียนไปแล้ว และได้ฝึกฝนให้คล่องมากขึ้น

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วีดิทัศน์
3-4	(XX : XX – XX : XX)	การทักทาย และการแนะนำบุคคลอื่น (Greetings and introducing someone) เรื่องย่อของภาพเหตุการณ์ : เหตุการณ์ดำเนินขึ้นในสำนักงานแห่งหนึ่ง ชายผู้หนึ่งเข้ามาทักทาย Harry และได้แนะนำ George, John, และ Joe ให้ Harry รู้จักตามลำดับ 1). Preparation stage 1. ครูถามคำถามนักศึกษาตามลำดับคำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้ - Have you greeted anybody today? - How did you greet him/her/me? 2. ครูสรุปกับนักศึกษาถึงบทเรียนที่จะเรียนใน 2 คาบเรียนนี้ คือ เรื่องการทักทาย และการแนะนำผู้อื่น (Pre-viewing) 3. ครูบอกนักศึกษาว่าจะให้ชมวีดิทัศน์ โดยให้ฟังแต่เสียง 1 รอบ เพื่อให้จับความว่ามีบุคคลทั้งหมดกี่คนในภาพเหตุการณ์ และมีชื่ออะไรบ้าง โดยครูถามคำถามนักศึกษาก่อนให้ชมภาพเหตุการณ์ ดังนี้ - How many people have you heard? - Who are they? (While-viewing) 4. ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยให้ฟังแต่เสียง 3 รอบ เพื่อให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย 5. ครูสุ่มถามคำตอบจากนักศึกษาถึงจำนวนตัวละครในภาพเหตุการณ์ และชื่อของตัวละครเหล่านั้น 6. ครูเล่นภาพเหตุการณ์เดิมโดยเปิดทั้งภาพและเสียง เพื่อตรวจคำตอบของนักศึกษา หยุดภาพทุกครั้งที่ปรากฏภาพและได้ยินชื่อของตัวละครแต่ละตัว 7. ครูถามคำถามนักศึกษาเพื่อสรุปเรื่องราวคร่าว ๆ ของภาพเหตุการณ์ที่ได้ชม ตามลำดับคำถาม ดังนี้ - Have the man and Harry known each other before? - What do they do when they meet each other? - Who else has the man known?	* sound on vision off * play and pause

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วีดิทัศน์
*	(XX : XX – XX : XX)	- Has Harry also known George, John, and Joe before? - How has Harry known them later on? 2). Presentation stage (Pre-viewing) 8. ครูบอกนักเรียนว่าจะให้ดูวีดิทัศน์เพื่อศึกษารายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น และแสดงตัวอย่างใบงาน 1 อธิบายรายละเอียดในใบงานว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง บอกให้นักศึกษาชมภาพเหตุการณ์อีกครั้ง แล้วเลือกคำหรือประโยคที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างตามบทสนทนาที่ได้ยินให้ถูกต้อง 9. ครูแจกใบงาน 1 ให้นักศึกษาแต่ละคน (While – viewing) 10. ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ ให้เปิดภาพโดยตลอดในรอบแรกและหยุดภาพเป็นช่วงๆ ในรอบที่สอง , สามและสี่ เพื่อให้นักศึกษามีเวลาเขียนคำตอบลงในใบงาน และตรวจทานคำตอบ 11. ครูให้นักศึกษาเปรียบเทียบคำตอบที่ได้กับเพื่อนที่นั่งข้างๆ 12. ครูตรวจงานนักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น โดยเล่นภาพเหตุการณ์อีกครั้ง 1 รอบ เปิดทั้งภาพและเสียง หยุดภาพหลังคำตอบทุกครั้งเพื่อให้นักศึกษาตรวจคำตอบและแก้ไขคำตอบให้ถูกต้อง พร้อมฝึกออกเสียงประโยคที่ได้เติมคำตอบนั้นทั้งประโยคพร้อมกัน 13. ครูเขียนหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร บนกระดาน 2 หัวข้อ ดังนี้ - Greetings - Introducing someone 14. ครูอธิบายความหมายของแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ 15. ครูให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่ และเตรียมกระดาดเปล่าๆละ 1 แผ่น ลอกหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสารทั้ง 2 หัวข้อ ลงบนแผ่นกระดาดเปล่าๆที่เตรียมไว้ 16. ครูบอกให้นักศึกษาแต่ละคู่ช่วยกันแยกประโยคหรือสำนวนในบทสนทนาที่ปรากฏในใบงาน 1 ออกตามหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร แล้วเขียนประโยคหรือสำนวนนั้นๆ ลงบนแผ่นกระดาดที่เตรียมไว้ ให้เวลา 3 นาที	* sound and vision on * play and pause

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วิดิทัศน์
**	(XX : XX – XX : XX)	17. ครูบอกให้นักศึกษาส่งตัวแทน 2 คน ออกมาเขียนประโยคหรือสำนวนที่ได้บนกระดาน โดยรับผิดชอบคนละหัวข้อของวัตถุประสงค์ที่ใช้ภาษาในการสื่อสาร 18. ครูตรวจประโยคหรือสำนวนที่ได้บนกระดานพร้อมกันทั้งชั้น และสรุปการใช้ประโยคหรือสำนวนในการทักทาย และแนะนำผู้อื่น แล้วบอกให้นักศึกษาจดบันทึก (กระดาน 1) 3). Practice stage (Pre-viewing) 19. ครูแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน ให้นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มรับบทตัวละครแต่ละตัว ระหว่าง The man, Harry, George, and Joe 20. ครูให้นักศึกษาพูดตามตัวละครในภาพเหตุการณ์ เพื่อฝึกการออกเสียงและสำเนียงให้ถูกต้อง โดยบอกให้นักศึกษาชมภาพเหตุการณ์อีกครั้ง และให้นักศึกษาที่ได้รับบทเป็นตัวละครแต่ละตัว พูดตามตัวละครนั้นๆ (While-viewing) 21. ครูเล่นภาพเหตุการณ์ โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 1 รอบ เพื่อให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย หยุดภาพหลังประโยคที่ตัวละครแต่ละตัวพูดจบ เพื่อให้นักศึกษาที่ได้รับบทเป็นตัวละครนั้นๆพูดตามประโยคที่ได้ยิน 22. ครูเล่นภาพเหตุการณ์เดิมอีกครั้งแต่ปิดเสียงไว้ หยุดภาพหลังประโยคที่ตัวละครแต่ละตัวพูดจบ ให้นักศึกษาที่รับบทตัวละครนั้นๆ พูดประโยคหรือสำนวนนั้นแทนตัวละครในภาพเหตุการณ์ 4). Use stage (Post – viewing) 23. ครูให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติ ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเป็นกลุ่มๆละ 3 คน แต่ละคนภายในกลุ่มเลือกแสดงบทเป็น The man, Harry และ George โดยกำหนดสถานการณ์ใหม่ ว่า "Imagine that the man and Harry meet George, the man's friend, by chance in front of a theater. So the man greets George and introduces Harry to him."	* sound and vision on * play and pause * sound off vision on * play and pause

คาบ ที่	หมายเลขแสดง เวลา (Zero counter)	ขั้นตอนการสอน	เทคนิคการใช้ วิดิทัศน์
		24. ครูบอกสถานการณ์สำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติให้นักศึกษาทราบ 25. ครูและนักศึกษาช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับประโยคและสำนวนที่จะใช้สนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด และเขียนสรุปประโยคและสำนวนที่ได้บนกระดาน ดังนี้ A: Hello / Hi.(B)..... . How are you? B: Fine, thanks. How are you? A: Fine, ...(B)....., this is(C)..... . B: How do you do? C: How do you do? B: Nice to meet you. C: Nice to meet you, too. 26. ครูให้นักศึกษาจัดกลุ่มๆละ 3 คน 27. ครูให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มเตรียมพร้อมภายใน 3 นาที และครูคอยช่วยเหลือในขณะที่นักศึกษาเตรียมความพร้อม 28. เมื่อนักศึกษาทุกคนพร้อม ครูลบกระดานทั้งหมด แล้วให้เริ่มแสดงบทบาทสมมติทีละ 5 กลุ่ม (กลุ่มที่ไม่ได้แสดงให้ชมการแสดงของกลุ่มที่กำลังแสดงบทบาทสมมติ) ให้เวลาทำกิจกรรมทั้งหมด 5 นาที 29. ครูสำรวจและสังเกตในขณะที่นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมและจดบันทึก 30. หลังกิจกรรมบทบาทสมมติ ครูเลือกกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติได้น่าสนใจมาแสดงหน้าชั้นเรียน ประมาณ 2 กลุ่ม 31. ครูให้คำติชม และคำแนะนำกับนักศึกษาเกี่ยวกับ ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความคล่องในการใช้ภาษา ความเข้าใจเนื้อหา การออกเสียง และการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ●●●●●●●●●●	

ใบงาน 1.

Watch the video and complete the conversation, using the words or sentences given.

1. How do you do? (twice)	2. Harry	3. thanks .
4. Hello (twice)	5. Fine	6. Nice to meet you.

In an office

Man: Harry! How are you?

Harry:, ... How are you?

Man: Fine, ..., this is George Taylor.

Harry: How do you do?

George:

Man: John, you know?

Harry:

Man: And that is Joe Norbrook.
Er...Joe! Come here.
Joe, this is Harry.

Joe: Oh, ...

Harry: How do you do?

Joe:

Man: Joe has just come back from the South of France.

บท字第 1.

Greetings	Introducing someone
- Hello. How are you? - Fine, thanks. How are you? - Fine.	- ...Harry..., this is ...George Taylor... - How do you do? - How do you do? - Nice to meet you.

Video script*In an office*

The man: Harry! Hello. How are you?
Harry: Fine, thanks. How are you?
The man: Fine, Harry, this is George Taylor.
Harry: How do you do?
George: How do you do?
The man: John, you know?
Harry: Hello.
The man: And that is Joe Norbrook.
Er...Joe! Come here.
Joe, this is Harry.
Joe: Oh, how do you do?
Harry: How do you do?
Joe: Nice to meet you.
The man: Joe has just come back from the South of France.

(Follow Me. 1990a : 4)

ภาคผนวก ข

ตาราง 5 แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 1

ตาราง 6 แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 2

ตาราง 7 ค่าความยาก (PD) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ข้อ
สอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 แสดงความสอดคล้องของการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษของผู้ให้คะแนน 2
คน

ตาราง 10 ค่า t-test ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 11 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 12 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษา
อังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 13 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษา
อังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 14 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยรายข้อของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 16 การแก้ไขแผนการสอนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80

ตาราง 5 แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 1

คนที่	ค่า E1			ค่า E2		
	คะแนนฟัง	คะแนนพูด	รวม	คะแนนฟัง	คะแนนพูด	รวม
1	87	224	311	22	22.5	44.5
2	77	227	304	19	24	43
3	82	227	309	19	21.5	40.5
4	81	230	311	18	22.5	40.5
5	79	227	306	19	20.5	39.5
6	72	225	297	21	20.5	41.5
7	69	217	286	20	19	39
8	85	234	319	24	24	48
9	83	237	320	22	19	41
10	77	229	306	22	23.5	45.5
11	86	236	322	24	22.5	46.5
12	79	222	301	21	18.5	39.5
13	79	229	308	21	22.5	43.5
14	82	225	307	20	23.5	43.5
15	85	233	318	22	19	41
16	80	227	307	22	23.5	45.5
17	84	229	313	19	23.5	42.5
รวม	1367	3878	5245	355	370	725
			E1 = 89.69			E2 = 77.54

ตาราง 6 แสดงผลของการหาค่า E1/E2 ครั้งที่ 2

คนที่	ค่า E1			ค่า E2		
	คะแนนฟัง	คะแนนพูด	รวม	คะแนนฟัง	คะแนนพูด	รวม
1	91	237	328	27	22.5	49.5
2	88	235	323	22	20.5	42.5
3	88	227	315	28	23.5	51.5
4	77	232	309	27	22.5	49.5
5	91	234	325	22	22	44
6	90	240	330	26	22.5	48.5
7	87	229	316	26	21	47
8	84	234	318	23	22.5	45.5
9	87	238	325	23	23.5	46.5
10	80	229	309	25	21.5	46.5
11	83	233	316	22	20.5	42.5
12	92	240	332	25	22.5	47.5
13	89	225	314	24	22.5	46.5
14	89	244	333	28	25	53
15	88	223	311	26	22.5	48.5
16	85	242	327	28	23	51
17	80	240	320	25	24.5	49.5
18	78	224	302	28	25	53
19	86	234	320	29	21.5	50.5
20	85	244	329	23	20.5	43.5
21	87	242	329	28	23.5	51.5
22	83	236	319	27	22.5	49.5
23	90	233	323	27	22.5	49.5
24	90	226	316	27	24	51
25	92	229	321	25	22.5	47.5
26	86	237	323	23	24.5	47.5
27	92	237	329	27	24	51
28	91	231	322	27	20.5	47.5
รวม	2429	6555	8984	718	633.5	1351.5
			E1 = 93.27			E2 = 87.76

ตาราง 7 ค่าความยาก (PD) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของ
ข้อสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าความ ยาก	อำนาจ จำแนก	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ข้อ	ค่าความ ยาก	อำนาจ จำแนก	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง
1	0.66	0.40	1.0	16	0.49	0.33	1.0
2	0.57	0.43	1.0	17	0.52	0.33	1.0
3	0.37	0.30	1.0	18	0.37	0.23	1.0
4	0.46	0.33	1.0	19	0.64	0.33	1.0
5	0.41	0.40	0.6	20	0.40	0.50	1.0
6	0.50	0.23	0.6	21	0.31	0.43	1.0
7	0.37	0.30	1.0	22	0.56	0.30	1.0
8	0.31	0.33	1.0	23	0.53	0.33	0.6
9	0.58	0.47	0.6	24	0.63	0.30	1.0
10	0.63	0.23	0.6	25	0.52	0.57	1.0
11	0.41	0.43	0.6	26	0.57	0.40	1.0
12	0.68	0.27	1.0	27	0.47	0.27	0.6
13	0.43	0.37	0.6	28	0.61	0.30	1.0
14	0.37	0.30	1.0	29	0.60	0.40	1.0
15	0.57	0.47	1.0	30	0.56	0.37	1.0

ตาราง 8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	q	pq
1	0.34	0.66	0.23	16	0.51	0.49	0.25
2	0.43	0.57	0.25	17	0.48	0.52	0.25
3	0.63	0.37	0.23	18	0.63	0.37	0.23
4	0.54	0.46	0.25	19	0.36	0.64	0.23
5	0.59	0.41	0.24	20	0.60	0.40	0.24
6	0.50	0.50	0.25	21	0.69	0.31	0.21
7	0.63	0.37	0.23	22	0.44	0.56	0.25
8	0.69	0.31	0.21	23	0.47	0.53	0.25
9	0.43	0.58	0.24	24	0.37	0.63	0.23
10	0.37	0.63	0.23	25	0.48	0.52	0.25
11	0.59	0.41	0.24	26	0.43	0.57	0.25
12	0.32	0.68	0.22	27	0.53	0.47	0.25
13	0.57	0.43	0.25	28	0.39	0.61	0.24
14	0.63	0.37	0.23	29	0.40	0.60	0.24
15	0.43	0.57	0.25	30	0.44	0.56	0.25
							$\sum pq = 7.16$

$$\sum X_i = 1343.00$$

$$\sum X_i^2 = 22317.00$$

$$S_i^2 = 25.92$$

$$r_{tt} = 0.75$$

ตาราง 9 แสดงความสอดคล้องของการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษของผู้ให้คะแนน 2 คน

คนที่	ผู้ให้คะแนน คนที่ 1 (x)	ผู้ให้คะแนน คนที่ 2 (y)	x^2	y^2	xy
1	23	21	529	441	483
2	22	22	484	484	484
3	22	22	484	484	484
4	23	22	529	484	506
5	16	16	256	256	256
6	16	17	256	289	272
7	15	16	225	256	240
8	16	16	256	256	256
9	7	10	49	100	70
10	7	10	49	100	70
11	8	8	64	64	64
12	9	8	81	64	72
รวม	184	188	3262	3278	3257
					$r_{xy} = 0.98$

ตาราง 10 ค่า t – test ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	คะแนนเฉลี่ย กลุ่มสูง	คะแนนเฉลี่ย กลุ่มต่ำ	ความ แปรปรวน กลุ่มสูง	ความ แปรปรวน กลุ่มสูง	ค่า t - test
1	4.90	2.90	0.19	1.09	8.10
2	4.52	2.95	0.36	0.55	7.55
3	4.33	5.67	0.73	0.53	6.79
4	5.00	3.24	0.00	1.59	6.40
5	4.76	3.33	0.19	1.03	5.92
6	4.00	2.52	0.60	0.76	5.80
7	4.05	2.48	1.15	0.66	5.35
8	4.00	2.90	0.40	0.59	5.04
9	4.24	2.90	0.49	0.99	5.02
10	4.71	3.33	0.21	1.43	4.93
11	4.81	3.57	0.26	1.46	4.33
12	4.10	3.14	0.39	0.63	4.32
13	3.90	2.62	0.79	1.35	4.03
14	3.38	2.24	0.75	1.09	3.86
15	3.76	2.65	0.59	1.16	3.85
16	3.52	2.48	0.56	1.06	3.77
17	3.19	2.19	0.86	0.76	3.60
18	3.62	2.62	0.65	1.05	3.52
19	4.43	3.52	0.46	0.96	3.48
20	4.43	3.14	1.46	1.43	3.47

ตาราง 11 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจดคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5	จำนวน นักศึกษา	$\sum fx$	$\sum fx^2$	S_i^2
1	0	5	35	34	10	84	301	1129	0.61
2	6	10	34	22	11	83	271	979	1.26
3	1	6	42	30	5	84	284	1008	0.58
4	5	10	29	23	16	83	284	1074	1.37
5	1	4	17	39	23	84	331	1369	0.78
6	9	24	36	12	3	84	228	696	0.93
7	9	21	34	18	2	84	235	737	0.96
8	2	16	41	18	7	84	264	898	0.82
9	2	6	37	25	14	84	295	1109	0.88
10	1	4	30	27	22	84	317	1269	0.88
11	4	20	36	17	6	83	250	830	1.04
12	3	2	6	16	57	84	374	1746	0.97
13	1	2	14	38	29	84	344	1468	0.71
14	3	4	17	25	35	84	337	1447	1.14
15	7	7	50	11	9	84	260	886	0.98
16	1	4	15	20	44	84	354	1572	0.97
17	3	2	14	39	26	84	335	1411	0.90
18	7	0	14	34	29	84	330	1402	1.27
19	7	19	43	9	6	84	240	764	0.94
20	3	5	25	39	12	84	304	1172	0.87
								$\sum S_i^2 = 18.86$ $\alpha = 0.96$	

ตาราง 12 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D ²)
1	19	20	1	1
2	12	22	10	100
3	19	21	2	4
4	16	20	4	16
5	18	14	-4	16
6	11	20	9	81
7	17	30	13	169
8	24	18	-6	36
9	17	26	9	81
10	10	19	9	81
11	21	25	4	16
12	23	26	3	9
13	14	19	5	25
14	16	22	6	36
15	16	28	12	144
16	11	25	14	196
17	17	22	5	25
18	15	22	7	49
19	16	21	5	25
20	14	22	8	64
21	15	19	4	16
22	10	23	13	169
23	15	23	8	64
24	19	20	1	1
25	24	25	1	1
26	17	18	1	1
27	15	23	8	64
รวม	441	593	$\sum D = 152$	$\sum D^2 = 1490$
ค่าเฉลี่ย	16.33	21.96		t-test = 5.92

ตาราง 13 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (25 คะแนน)	หลังการทดลอง (25 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D ²)
1	17	22	5	25
2	19	23.5	4.5	20.25
3	18	23.5	5.5	30.25
4	16.5	21	4.5	20.25
5	14.5	20.5	6	36
6	13	20.5	7.5	56.25
7	17	22	5	25
8	13	20.5	7.5	56.25
9	19.5	23.5	4	16
10	10.5	19.5	9	81
11	15	21	6	36
12	19	23.5	4.5	20.25
13	17	20.5	3.5	12.25
14	22.5	24.5	2	4
15	18	22	4	16
16	15.5	21	5.5	30.25
17	18.5	24.5	6	36
18	19.5	23	3.5	12.25
19	17.5	23.5	6	36
20	19	23.5	4.5	20.25
21	17.5	23.5	6	36
22	22	24.5	2.5	6.25
23	9.5	19	9.5	90.25
24	19.5	23.5	4	16
25	19	22	3	9
26	19	22.5	3.5	12.25
27	16.5	23.5	7	49
รวม	462.5	602	$\sum D = 139.5$	$\sum D^2 = 808.25$
ค่าเฉลี่ย	17.13	22.30		t-test = 14.63

ตาราง 14 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (100 คะแนน)	หลังการทดลอง (100 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D ²)
1	69	72	3	9
2	67	76	9	81
3	68	78	10	100
4	67	87	20	400
5	68	74	6	36
6	62	82	20	400
7	80	86	6	36
8	73	88	15	225
9	66	78	12	144
10	47	73	26	676
11	81	96	15	225
12	66	75	9	81
13	71	76	5	25
14	40	86	46	2116
15	73	81	8	64
16	69	72	3	9
17	70	84	14	196
18	65	85	20	400
19	80	81	1	1
20	74	83	9	81
21	60	85	25	625
22	64	91	27	729
23	54	100	46	2116
24	64	93	29	841
25	68	68	0	0
26	56	64	8	64
27	63	65	2	4
รวม	1785	2179	$\sum D = 394$	$\sum D^2 = 9684$
ค่าเฉลี่ย	66.11	80.70		t-test = 6.16

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยรายข้อของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			%
		$\bar{x}_1$	S_1	แปลผล	$\bar{x}_2$	S_2	แปลผล	
1.	ถ้าสามารถเลือกเรียนได้ข้าพเจ้าจะไม่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.52	1.28	มีเจตคติดีมาก	4.33	1.07	มีเจตคติดีมาก	16.30
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ฟังและพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.59	0.84	มีเจตคติดีมาก	4.44	0.70	มีเจตคติดีมาก	17.04
3.	กิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษน่าเบื่อ	3.22	1.05	มีเจตคติดีปานกลาง	4.56	0.58	มีเจตคติดีมากที่สุด	26.67
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องไร้สาระ	4.26	0.86	มีเจตคติดีมาก	4.67	0.56	มีเจตคติดีมากที่สุด	8.15
5.	ข้าพเจ้ายินดีที่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ	3.67	1.14	มีเจตคติดีมาก	4.48	0.75	มีเจตคติดีมาก	16.30
6.	ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม การเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ	3.41	0.89	มีเจตคติดีปานกลาง	4.15	0.77	มีเจตคติดีมาก	14.81
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าครูงดสอนวิชาภาษาอังกฤษ	3.22	1.09	มีเจตคติดีปานกลาง	4.22	0.85	มีเจตคติดีมาก	20
8.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ	3.00	0.56	มีเจตคติดีปานกลาง	3.89	0.85	มีเจตคติดีมาก	17.78
9.	บรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเคร่งเครียด	3.56	1.09	มีเจตคติดีมาก	4.04	1.02	มีเจตคติดีมาก	9.63
10.	ข้าพเจ้าเห็นว่าภาษาอังกฤษมีเรื่องเรียนที่น่าสนใจอีกมากมาย	3.81	1.00	มีเจตคติดีมาก	4.52	0.80	มีเจตคติดีมากที่สุด	14.07
11.	ข้าพเจ้าชอบเอาวิชาอื่นขึ้นมาทำในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ	3.63	1.21	มีเจตคติดีมาก	4.52	0.58	มีเจตคติดีมากที่สุด	17.78
12.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว้าวิชาภาษาอังกฤษเรียนสนุก	3.37	0.74	มีเจตคติดีปานกลาง	4.07	0.73	มีเจตคติดีมาก	14.07

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			%
		$\bar{x}_1$	S_1	แปลผล	$\bar{x}_2$	S_2	แปลผล	
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลบ่อยครั้งที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.07	1.24	มีเจตคติ ดีปานกลาง	4.00	1.00	มีเจตคติ ดีมาก	18.52
14.	ในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกขาดความมั่นใจในตนเอง	2.48	0.94	มีเจตคติ ไม่ค่อยดี	3.48	1.25	มีเจตคติ ดีปานกลาง	20
15.	ข้าพเจ้าหวั่นแสงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์	2.70	0.95	มีเจตคติ ดีปานกลาง	3.00	0.92	มีเจตคติ ดีปานกลาง	5.93
16.	เมื่อทางโรงเรียนให้เลือกเข้าชมรมอิสระข้าพเจ้าจะเลือกเข้าชมรมภาษาอังกฤษ	2.48	1.19	มีเจตคติ ไม่ค่อยดี	2.85	1.03	มีเจตคติ ดีปานกลาง	7.41
17.	เมื่อต้องตอบคำถามครูเป็นภาษาอังกฤษข้าพเจ้า รู้สึกอึดอัด	2.81	1.11	มีเจตคติ ดีปานกลาง	3.48	0.94	มีเจตคติ ดีปานกลาง	13.33
18.	ข้าพเจ้าต้องการสนทนาภาษาอังกฤษกับครูทั้งในและนอกชั้นเรียน	2.44	1.09	มีเจตคติ ไม่ค่อยดี	2.85	1.23	มีเจตคติ ดีปานกลาง	8.15
19.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจในตนเองที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	4.04	0.94	มีเจตคติ ดีมาก	4.63	0.63	มีเจตคติ ดีมากที่สุด	11.85
20.	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษก็สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้	3.82	1.18	มีเจตคติ ดีมาก	4.52	1.05	มีเจตคติ ดีมากที่สุด	14.07
	$\bar{x}$	3.306			4.035			14.59

ตาราง 16 การแก้ไขแผนการสอนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80

แผนการสอนที่	จุดปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80	
	ก่อนการหาประสิทธิภาพ E1 /E2	หลังการหาประสิทธิภาพ E1 /E2
1	* (ข้อ 3) เปิดวีดิทัศน์ ให้ชม 1 รอบ * (ข้อ 4) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 2 รอบ * (ข้อ 19) ครูให้เวลาเขียนประโยคหรือสำนวนลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้ 3 นาที * (ข้อ 22) ครูไม่ได้กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมเป็นคู่ เพื่อเรียงประโยคและสำนวนในใบงาน 2 ให้เป็นบทสนทนา	* (ข้อ 3) เปิดวีดิทัศน์ ให้ชม 3 รอบ * (ข้อ 4) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 3 รอบ * (ข้อ 19) ครูให้เวลาเขียนประโยคหรือสำนวนลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้ 5 นาที * (ข้อ 22) ครูกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมเป็นคู่ เพื่อเรียงประโยคและสำนวนในใบงาน 2 ให้เป็นบทสนทนา 10 นาที
2	* (ข้อ 4) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยให้ฟังแต่เสียง 1 รอบ * (ข้อ 10) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 2 รอบ หยุดภาพเป็นช่วงๆ เพื่อ..	* (ข้อ 4) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยให้ฟังแต่เสียง 3 รอบ * (ข้อ 10) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 4 รอบ ให้เล่นภาพเหตุการณ์โดยตลอดในรอบแรก และหยุดภาพเป็นช่วงๆในรอบที่ สอง สาม และสี่ เพื่อ..
3	* (ข้อ 12) ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องประโยคที่ได้ยินตัวละครพูด... และใส่เครื่องหมาย X ในช่อง..... * (ข้อ 14) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 1 รอบ	* (ข้อ 12) ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องประโยคที่ได้ยินตัวละครพูด ซึ่งมีจำนวนประโยคทั้งหมด 3 ประโยค และใส่เครื่องหมาย X ในช่อง..... ซึ่งมีจำนวนประโยคทั้งหมด 3 ประโยค เช่นกัน * (ข้อ 14) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งเสียงและภาพ 3 รอบ
4	* (ข้อ 5) ครูไม่ได้กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมในใบงาน 1 * (ข้อ 14) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งภาพและเสียง 1 รอบ * (ข้อ 20) ครูไม่ได้บอกนักเรียนว่า ประโยคที่กำหนดให้เป็นประโยคที่เรียงลำดับตามบทสนทนาในวีดิทัศน์แล้ว	* (ข้อ 5) ครูให้เวลา 3 นาทีในการทำกิจกรรมในใบงาน 1 * (ข้อ 14) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิดทั้งภาพและเสียง 2 รอบ * (ข้อ 20) ครูบอกนักเรียนว่า ประโยคที่กำหนดให้เป็นประโยคที่เรียงลำดับตามบทสนทนาในวีดิทัศน์แล้ว

ตาราง 16 (ต่อ)

แผนการสอนที่	จุดปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80	
	ก่อนการหาประสิทธิภาพ E1 /E2	หลังการหาประสิทธิภาพ E1 /E2
4 (ต่อ)	* (ใบงาน 4) แก้ไขคำสั่งให้กระชับ และ ง่ายขึ้น	* (ใบงาน 4) แก้ไขคำสั่งเป็น "Write what the waiter says to his customers" และ "Write what the customers say to the waiter"
5	* (ข้อ 17) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 1 รอบ * (ข้อ 23) เพิ่มเติมทั้งข้อ * (ข้อ 31) เพิ่มเติมทั้งข้อ	* (ข้อ 17) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 2 รอบ * (ข้อ 23) เพิ่มเติมทั้งข้อ "ครูสรุปสำนวน ภาษาที่ใช้ในการบรรยายสถานที่ บน กระดาน (กระดาน 1)" * (ข้อ 31) เพิ่มเติมทั้งข้อ "ครูบรรยาย ภาพสถานที่เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับ นักศึกษา"
6	-	-
7	* (ข้อ 2) ครูสรุปกับนักศึกษาเพื่อนำเข้าสู่ บทเรียนที่จะเรียนใน 4 คาบเรียน นี้คือ เรื่องการกล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีต * (ข้อ 11) ครูบอกนักศึกษาให้คาดเดา ว่า Phyllis และสามีของเธอจะไปเยี่ยม ชมสถานที่แห่งไหนบ้างในใบงาน 1 ใน San Francisco * (ข้อ 23) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 2 รอบ	* (ข้อ 2) ครูเขียนหัวข้อทางภาษาที่จะ สอนใน 4 คาบเรียนนี้ เรื่องการกล่าวถึง เหตุการณ์ในอดีตแล้วสรุปกับนักศึกษา เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน * (ข้อ 11) ครูบอกนักศึกษาให้คาดเดาว่า Phyllis และสามีของเธอจะไปเยี่ยมชม สถานที่แห่งไหนบ้างในใบงาน 1 ซึ่งมีทั้ง หมด 4 สถานที่ ใน San Francisco * (ข้อ 23) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 2 รอบ หยุดภาพ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 หลัง ประโยค "Naturally ...And then? และ ครั้งที่ 2 หลัง ประโยค "Just some postcards ...to carry."
8	* (ข้อ 15) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 2 รอบ	* (ข้อ 15) ครูเล่นภาพเหตุการณ์โดยเปิด ทั้งภาพและเสียง 4 รอบ
9	* (ข้อ 41) ครูให้นักศึกษาแสดงบทบาท สมมติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้ ดังนี้ "Imagine you're planning a party and want to have a performance. Now	* (ข้อ 41) ครูให้นักศึกษาแสดงความ คิดเห็นต่อสถาบันที่นักศึกษากำลัง ศึกษาอยู่ โดยถามคำถามนักศึกษา ดัง นี้ "What do you think of

ตาราง 16 (ต่อ)

แผนการสอนที่	จุดปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 ที่ 80/80	
	ก่อนการหาประสิทธิภาพ E1 /E2	หลังการหาประสิทธิภาพ E1 /E2
9 (ต่อ)	you are sharing the ideas with your friends about what performance to hire."	Sakonnakorn Campus?" ...
10	* (ข้อ 15) ครูให้เวลานักศึกษาทำกิจกรรม 5 นาที	* (ข้อ 15) ครูให้เวลานักศึกษาทำกิจกรรม 10 นาที

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

จดหมายติดต่อหน่วยงานเพื่อทำการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์ สุชาติ วรรณขาว	สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
อาจารย์ ศิริินนา บุญยสงวน	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ เตือนดา เลาสุขศรี	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ชวนพิศ ผลวัฒนะ	ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน	ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสม	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ขวลิต รวยอาจิณ	ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ทม 1012/ 7594

143

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

21 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตสกลนคร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการสอน แบบสอบถาม แบบทดสอบ และเกณฑ์การประเมินฯ

เนื่องด้วย นางสาวเรณู ดวงมณี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาผลของการใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่สนับสนุนประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบุลชล รองศาสตราจารย์สมสรร วงษ์อยู่น้อย และ อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ทดลองสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 กับนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ จำนวน 200 คน และตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และขอให้ อาจารย์สุชาติ วรรณขาว และ อาจารย์รุ่งนภา พลสุวรรณ เป็นผู้ประเมินความสามารถด้านการพูด ทั้งก่อนและหลังการสอน ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเรณู ดวงมณี ได้เก็บข้อมูลในการทำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 7595

144

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

25 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตสกลนคร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการสอน แบบสอบถาม แบบทดสอบ และเกณฑ์การประเมินฯ

เนื่องด้วย นางสาวเรณู ดวงมณี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลของการใช้เทคนิคการใช้ชีวิตที่ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวรี พิบุลชล รองศาสตราจารย์สมสรร วงษ์อยู่น้อย และ อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ทดลองสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 กับนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ จำนวน 30 คน และตอบแบบสอบถามที่สนะคดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และขอให้ อาจารย์สุชาติ วรรณขาว และ อาจารย์รุ่งนภา พลสุวรรณ เป็นผู้ประเมินความสามารถด้านการพูด ทั้งก่อนและหลังการสอน ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545 - กุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเรณู ดวงมณี ได้เก็บข้อมูลในการทำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นันทพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1900 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเรณู ดวงมณี
วันเดือนปีเกิด	1 พฤศจิกายน 2516
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	72/1 หมู่ 8 ถนนพังโคนพัฒนา ตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร 47160
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร 199 หมู่ 3 ถนนพังโคน-วาริชภูมิ ตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร 47160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2538	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2546	ศศ.ม. (วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ